Commentatio de infantum nuper natorum umbilico et pulmonibus / [Christian Friedrich Daniel].

Contributors

Daniel, Christian Friedrich, 1753-1798.

Publication/Creation

Hallae: J.C. Hendel, 1780.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/d6vxucck

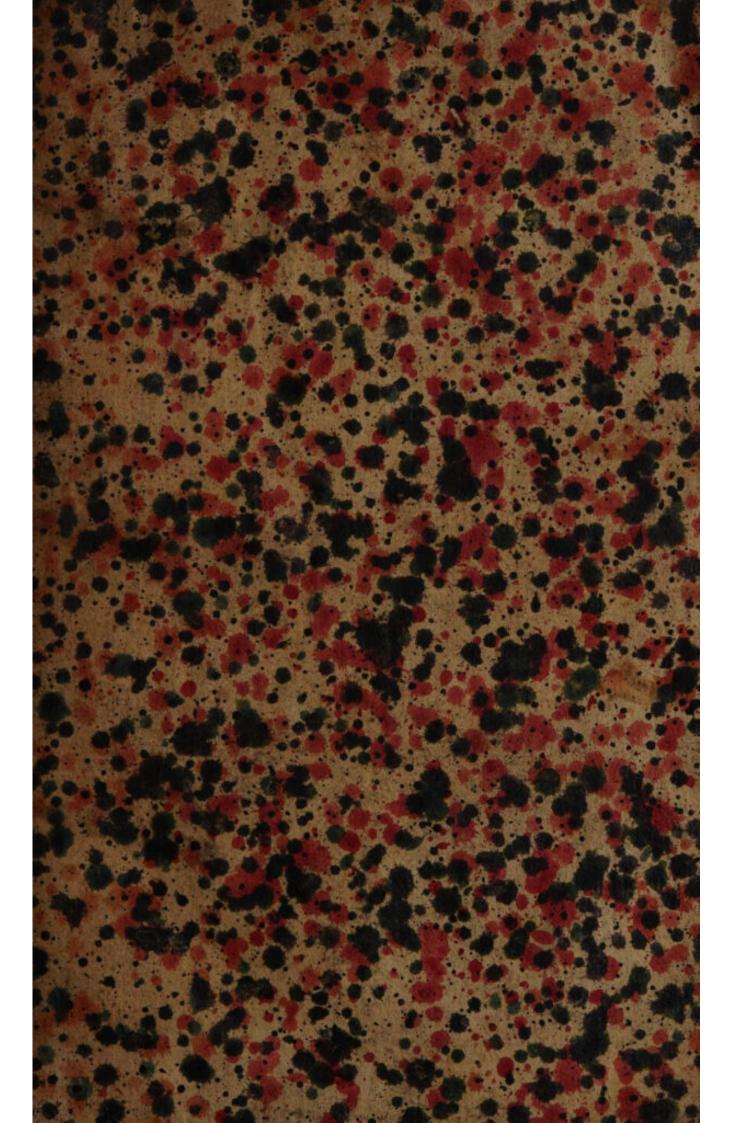
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

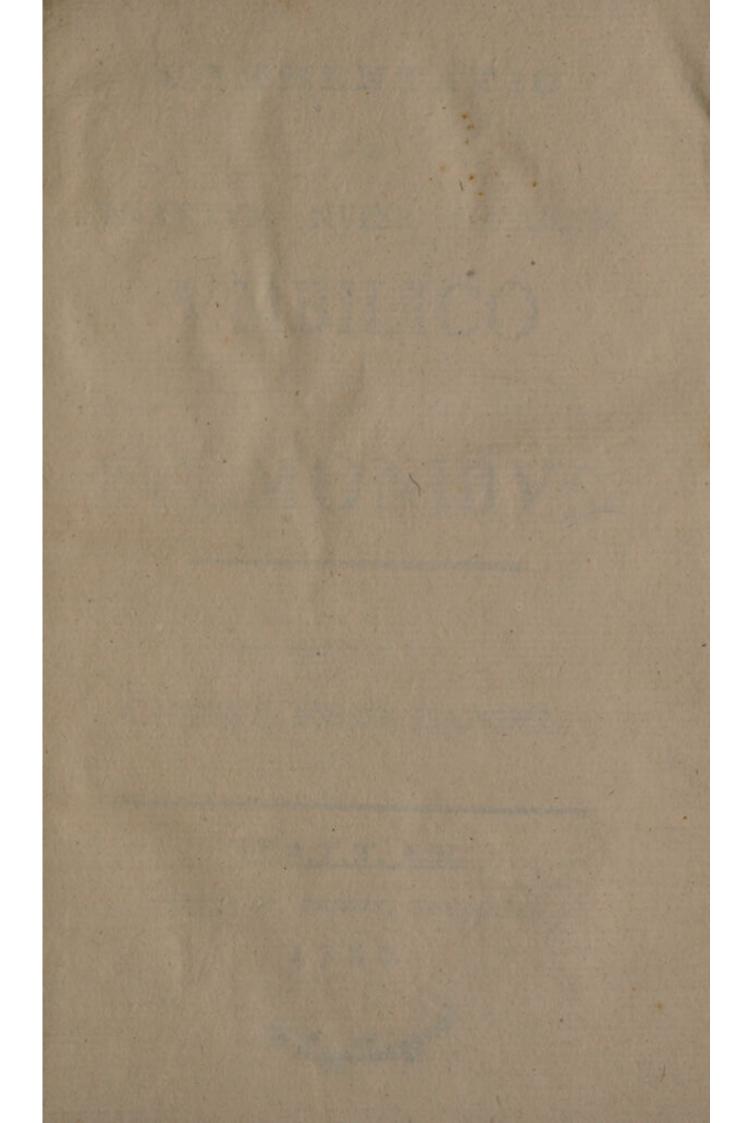
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

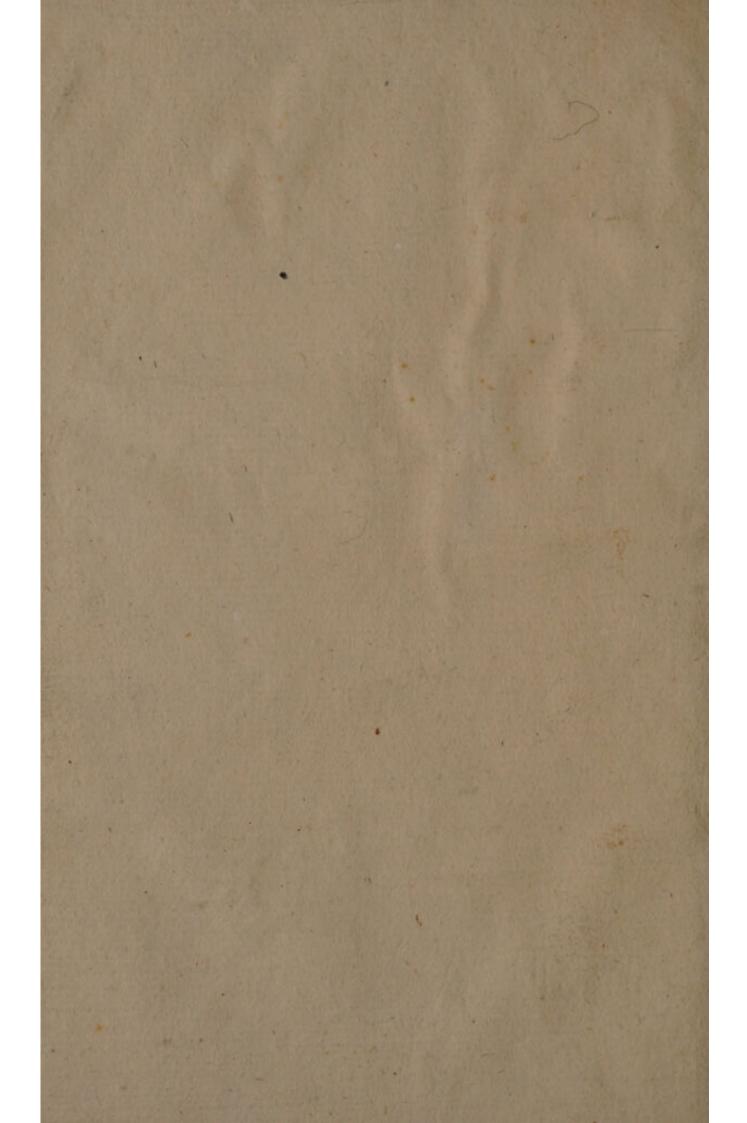

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

19633/B

COMMENTATIO

2 8

INFANTVM NVPER NATORVM

VMBILICO

es and so & F

PVLMONIBVS.

AVEFORE

CHRIST. FRID. DANIEL.

JELAJE JE AJE

SVMTV IO. CHRIST. KENDELII.

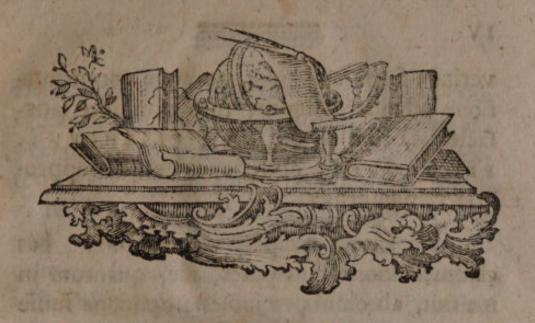
I 780.

Famolissimae omnium & quae hactenus medicis & ICtis crucem fixerunt, sunt, omissa funiculi deligatio & submersio pulmonum. De vtraque plures magnifice sentiunt, alii iterum illas parum pensi habent.

1. F. s. de BOEHMER, in d. de parric. §. 6. p. 13.

PRAEFATIO.

Quemadmodum libellum de vulnerum letalitate edens desideraui, vt in omni
prouincia exstaret a collegio medico conscriptus de vulnerum letalitate liber, sic etiam
vexatissimis de argumentis, de vmbilici deligationis necessitate & de pulmonum nuper
natorum docimasia, commentationes editurus,
iterum in votis habeo, vt de hoc argumento vbique libelli exstarent, quo dissensus denique, qui tum enunciationibus, tum obseruationibus Cl. VV. nititur, tollatur; quis,
quantusque sit, & quo iure hodie & ICti, &
Medici, in decernendis caussis atque eruenda
* 2

veritate saepe ambigent, vtraque commentatione ostendere studui, tum promissis satisfacturus, tum ad Cl. VV., FISCHERI & PLOUCQUETI obiectiones atque opprobria responsurus.

Sic autem accipias velim, B. L., has commentationes, yt putes, me, quantum in me fuit, ab omni praeiudicata opinione fuisse alienum, me neque observationes, neque enunciationes, a Cl. VV. prolatas, vel ornasse, vel ab iis quidquam detraxisse, nullumque, vel in enarranda historia, vel in eadem diiudicanda, vel in eruendis enunciationibus, alium me intendisse finem, nisi, vt verum non quaererem folum, potius aut inuenirem ipse, aut, alii vt facilius inuenirent, efficerem. Quem quidem si adsecutus forte sim, fore spero, vt B. L. ea, quae contra Cl. VV. etiam in his commentationibus proferre debui, non per contradicendi quemdam pruritum, sed per veri eruendi nec leue, nec vituperandum, explicer studium.

Vt vero, nisi nouum a me propositum pulmonum experimentum consideratione indignum suerit, summi in arte viri, iique praecipue, qui sacilem instituendorum eiusmodi experimentorum occasionem nacti sunt,

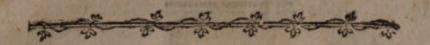
anatomicos & obstetrices volo; in eam rem capiant experimenta, tum, vtrum liceat eo experimento vti, tum, quaenam vel addi vel detrahi debeant eius vsui, significatura, publi-Huic enim experimento opece obtestor. ram, quam possunt, nauaturis, infanticidii crimine suspectarum, innocentium matrum, inde absoluendarum, apprecor benedictionem, tum rei publicae infanticidii nefandi criminis, commissi a matribus, in proprium sanguinem turpiter furentibus, vindictam iustam inde obtinentis, obtestor beneuolentiam *). Neque equidem mihi persuadear, medici esse, legum sancitarum aequitatem & vim scrutari, atque iniquis responsis efficere, vt aequitas quaecumque visa obtineatur, & ICtorum sententia a vero seducetur; sed id potius medici esse puto, vt certitudinem corporis delicti omni ratione eruendam adiuuet.

Censuras iniquas sperno, doctas & graues desiderans: neque enim is sum, qui sui laboris quaerat admiratores, & doctorum vi-* 3 rorum

^{*)} Vtinam Cl. TITTELII nuper in libello, inscripto: über die Todesstrafen gegen Moerder, dicta de infanticidio expenderent tum ICtorum tum medicorum ii, qui infanticidii crimen adeo vilipendunt.

rorum in errore applausum: Verum vt splendeat, vbique placet.

Addo, quod limatiores forte prodiissent hae commentationes, nisi, iam ante aliquot annos conscriptae, nunc edendae fuissent, ob indicatas caussas, & simul condito aegritudinum systemati, mox edendo, criticas manus denuo adhibere deberem, cuius aliquam futuram esse viilitatem, vel sola lectio librorum, de publicae medicinae bene instituendae methodo, nuper editorum fuadere videtur. Oftender forte, aliam ineundam esse viam, ac propositam, vt finis obtineatur laudabilis, qualem vero inuentam publicam facturum me vmquam esse, vix credo, quod applausus doctorum virorum, quem, non quaeram, quo iure, nuper reportauit scriptor, me docuerit, rei publicae non aequam semper esse rerum censuram, vt metuam, ne laborum ne leuissima quidem reportem praemia. Scrib. Hall. Magd. a. d. XX. lul. clolo cclxxx.

COMMENTATIONIS

DE

V M B I L I C O. ARGVMENTA.

The same of the sa	
J. I. Veterum quorumdam pauca placita.	
II. Recentiorum ab aliquot retro fae-	
culis de vmbilico & placenta opi-	
	3 lq.
III. Inde a nostri saeculi initio negarunt	
vmbilici deligationis necessitatem	
FANTONVS & SCHVLZIVS;	74 (3)
horum argumenta.	5
IIII. Qui secuti sint hos. BVCHWAL-	
DI, WERLHOFFII, SCHWEI-	T. W. S.
CKARDI, ROEDERERI, rel. ar-	
gumenta.	9
V. Argumenta, a Cl. FISCHERO pro-	MARS IN
polita.	14
VI. Ad auctorum, SS. III-V. adducto-	2 97
rum, argumenta respondetur: de	
ortu quaestionis: an deligatio vm-	
bilici necessaria sit?	81
VII. Quaestionem dictam in foro care-	The second second
re vtilitate, ostenditur.	20
VIII. Respondetur ad FISCHERI ar-	
gumentum I.	23
IX. Respondetur ad FISCHERI argu-	
	25
mentum II.	§. X.
THE REAL PROPERTY OF THE PARTY	8. 25.

S. X. Respondetur ad FISCHERI argu-	
	P. 26
XI. Responderur ad FISCHERI argu-	
mentum IV.	23
XII. Respondetur ad objectionem.	32
XIII. Respondetur ad argumentum V.	1
FISCHERI.	34
XIV. Quaestio est de obs. LXXVI. b. pa-	30.000
rentis.	36
XV. Et de obs. LXV.	40
XVI. Quaestio est de obs. LXVII.	42
XVII. Vindiciae obs. LXXIV.	46
XVIII. Vindiciae obs. LXXVIII.	49
XIX. Haemorrhagia vmbilicalis non est	
effectus laesionis capitis. Neque	57
neveayyla potest per congestiones	
aut extrauasationes explicari.	50
XX. Quod probatur observationibus.	53
XXI. TO THE TALL OF THE PARTY.	
XXII. > Continuatur probatio.	5 fq.
XXIII.	. 7 9
XXIV. Respondetur ad argumentum VI.	
Cl. FISCHERI.	62
XXV. Vbinam de haemorrhagia vmbili-	
cali quaeratur. Distinctio eiusdem	The William
in vterinam & infantilem.	65
XXVI. Quando haemorrhagia vmbilica-	17
lis vterina adsit.	67
XXVII. Quando haemorrhagia infanti-	DIE
lis adfit. Animaduersiones.	69
XXVIII. Certitudinem haemorrhagiae	223
quomodo nos adsequi possimus. 7	
	XIX.
The state of the s	

9. XXIX. Intentio matris circa infantile	113
haemorrhagiam ex phyficis princ	1
piis illustratur. P.	an h Ca
XXX. Neque haemorrhagia testatur d	13 nid
vita infantis, neque placentae fol	ic .
tio programs de fette de l'il	11-
tio praeceps de fetus debilitate a	at
Thorte,	76 fq.
XXXI. Animaduersio.	79 fq.
AAAII. Vimbilici confittutio varia qua	e-
nam indicet.	80 fq.
AXXIII. Haemorrhagiae infantilis vmb	i-
licalis caullae accessoriae.	SI fa
AXXIV. An de vita & morte testati	227
vmbilicus? XXXV. Animaduersio.	83 fg.
XXXV. Animaduerfio.	84 fg.
XXXVI. Conclusio. De vulnerum let	a.
	85 fq.
C. Wednesday .	03-40
COMMENTATIONIS	(C) 15 (S) (S)
DE	1
	BECE
PVLMONIB	VS
ARGVMENTA.	7 199
The second secon	1000
SECTIO I.	学 生以走
RECENSUS SCRIPTORYM SAECULI	XVII.
(Galenus).	-
A Spineline	93
I. S. Pinaeus.	- CEL
G. Harueus.	
G. Charletonus.	3
I. Diemerbroeckius.	94
A. Diemeroroeckius,	Jan Land
700m - 5	Th.

Th. Bartholinus.	P. 94
Tr. Swammerdamius.	
M. Trustonus.	95
C. Raygerus.	TAZZ.
I. Diemerbroeckius.	96
Th. Willisius.	
M. Ettmüllerus.	97 fq.
Th. Bartholinus.	98
Fr. Fabricius ab Aquapendente.	99
C. Stalpart van der Wiel.	
Th. Craanen.	100
H. Ouerkampius.	101
St. Blancardus.	102
I. Schreyerus.	
Riuinus & Langius.	103 fq-
G. Budaeus.	105
1. Zellerus & I. D. Mauchart.	106
I. C. Westphal.	107
DIMOTE AND MILE IN U.	
SECTIO II.	Y 323711T
RECENSUS SCRIPTORVM SAECUL	TXVIII.
I. Bobnius.	107 fq.
I. C. Becker.	109
I. I. Schoepfer.	
Fr. Ruyschius.	110
I. D. Mauchart.	
G. Bagliuus.	
I. von Hoorn.	III
I. D. Goblius.	fq.
G. Beyerus.	112
1. C. Kundmannus.	113
L. Heisterus.	
	C. Vater.

X

C. Vater.	. 114
H. Fr. Teichmeyer.	ALC: NO
M. Alberti.	115
1. Heisterus.	3 30 2 6
I. I. Geelhausen.	116
Fr. Hoffmannus.) ,
M. Alberti.	fq.
A. O. Goelicke.	IIS
E. E. Richter.	3
M. Schurigius.	119
L. Heisterur.	T.
I. D. Goblius.	
A. Vater. Se tradisopal .	
D. Boeffel.	
I. P. Kressus, ICts	121
Roukema, P. & B. Idema, Schollinger	
Wierdsma & Croeser.	
R. F. Ouelgün.	123
A. Leyserus, ICt.	
G. H. Eisenmannus,	124
I. B. Mazinus.	-1
Torrezius.	.125
C. F. Kaltschmied.	
F. E. Cangiamila.	
I. E. Hebenstreit.	1
C. E. Eschenbach.	THE RESERVE TO SERVE THE PARTY OF THE PARTY
P. C. Fabricius.	AND DESCRIPTIONS OF
G. C. Detharding. I. G. Roedererus.	131
1. U. KOEAEVEVUS.	
A de Ucin	The same
A. de Haën.	
A. de Haën. A. de Haller.	132
A. de Haën.	132

A. van der Laar.	P. 134
I. B. Morgagnus.	fq.
A. de Haller.	136
C. C. Schmiedel.	137
I. T. Adolph.	138
C. G. Büttner.	139
A. de Haller.	140
Idem.	141
C. G. Ludwig.	1.3.
C. F. laeger.	fq.
F. Tartarotti de Eichenberg.	142
I. F. Faselius.	143
1. F. Eisenhart ICt.	
I. P. Baumer.	144
G. H. Kannegiesser.	145
I. I. L. Neydeck.	fq.
A. Portal.	
I. C. Kochius 1Ct.	148
I. S. F. de Boehmer, ICt.	-A
C. G. Büttner.	149 fq.
I. W. Baumer.	151
E. G. Boje.	
C. L. Lieberkühn.	152
C. A. Marberr.	153
C. E. Eschenbach.	154
I. G. Zierhold.	
b. parens.	-14
Iple.	155
H. A. Wrisberg.	fq.
I. Kiernander.	159
I. C. Quistorp. ICt.	160
P. Camper.	161
	I. C.

1. 0. 104
G. G. Ploucquet.
I. G. Baumer.
Anonymus. 167
I. C. Loder.
on Ipse.
SECTIO III.
ANIMADVERSIONES.
§. XXIV. Infanticidium aegre definitur. P. 171 XXV. In eo detegendo iuuat scrutinium
pulmonum.
XXVI. Fetus in vtero non respirat. 174
XXVII. Neque effluxis aquis in vtero
aut vagina respirat, vno casu ex-
cepto.
XXVIII. Infans natus non semper mox
respirat.
XXVIIII. Respirationis effectus comme-
morantur. Thoracis incremen-
tum. Volumen pulmonum au-
Etum. Vesicularum distensio. Co-
lor. Copia sanguinis aucta. Pon-
dus imminutum. 183 fq.
XXX. Experimentum pulmonum fol-
lemne quid doceat. Monitum. 188 fq.
XXXI. Putredinis vis in pulmonum ex-
perimento. 191fq.
XXXII. Inflationis vis in experimento
pulmonum. 193 fq.
XXXIII. Experimentum follemne, &
quae addiderunt BAVMERVS &
EÜTT-

COMMINITATIO DE DE

WMBLEE CO.

SENTENTIARVM

DE

VMBILICI

IN

NVPER NATIS DELIGATIONE

ATQVE

REI VTILITATIS IN FORO

I.

Veterum quorumdam pauca placita.

Quaerisne, qui factum sit, vt vmbilicus abscindatur & deligetur? GALENVS 4) quidem

a) In libro, GALENO adscripto: de historia philosoph. ed. opp. GALENI Froben. f. 11.

quidem ex illo stoicorum placito, fetum ope vmbilici primum spiritum ad se attrahere & foras emittere, sanguinemque eius ope quoque ad fetum a matre duci, obstetricum consuetudinem deducit, funiculum simul, ac quis editus est fetus, deligandi, orisque rictum digitis aperiundi, quo cibus iam aliunde conqueri incipiar. AVICENNA b) autem, cur vmbilicus abscindi, vnam, cur deligari debeat, duas adfert rationes. ,,Vmbilicus, inquit, in primis debet incidi, si nempe remaneret hoc corpus vmbilicale fecundum longitudinem suam, tunc putresceret & noceret infanti cum odore suo ferido, & fortasse perueniret putredo ad partem interiorem vmbilici. - Et ligari oportet post eius incisionem propter duas caussas, quarum vna est aggregatio partium huiusmodi meatus ad inuicem & velox confolidatio ipfa. rum: secunda caussa est, vt infans non laedatur ab aëre frigido, qui adueniret ad ventrem eius per concauum vmbilicum.,, Me autem legere apud veteres, quod ob haemorrhagiam secuturam vmbilicus deligandus sit, non memini. Quin tamen & veteres haemorrhagias vinbilicales viderint, dubitari

b) Canon. L. 1. Fen. III. Doetr. I. fol. 20. ed. Venet. 1547. f.

non potest, vel ideo, quod non tam diu plerumque videantur extpectasse, donec haemorrhagia metuenda non est: quod quidem
colligo ex hoc hippocratis () loco,
consuetudinem limitante, scilicet: "si setus
in naturalibus haereat, nec sacile exeat, sed
cum labore, nec sine medici ope, huiusmodi setus, quum pauci sint temporis, his non
ante abscindendus est vmbilicus, quam vrinam reddiderint, sternutarint, aut vocem
ediderint, sed sinendi sunt.,

II.

Recentiorum ab aliquot retro saeculis de vmbilico & placenta opiniones.

Inde vero ab aliquot saeculis nouissimis non haemorrhagiae solum vmbilicalis suse permulti scriptores meminerunt, verum etiam docuerunt, quo modo vmbilici deligatio instituenda esset. Voluerunt scilicet, vt nec nimis stricta, nec nimium laxa esset ligatura, ne in alterutro casu haemorrhagia sequeretur, sicuti v. g. statuunt PARAEVS d), FABRICIVS HILDANVS e), P. DIONIS f).

A 2 In-

c) l. de superfoet. p. 225.

d) Opp. I. XXIII. Cap. 17. p. 686.

e) Obf. C. I. 52.

f) Oper. D. II.

Indeque factum est, vt sine omni haesitatione, mortem absolute subsecutam esse, dicerent simul, atque funiculum solutum, nec deligatum, conspicerent in infante, neque anatomen infantis instituerent g).

Solam etiam placentae cum infante nato cohaesionem, veterum castra sequentes, recentiores etiam, nociuam esse, declararunt. BOHNIVS h) enim: "Metuendum simile ,quid, inquit, a placenta, mox fimul cum "fetu excussa, ab hoc tamen minus tempe-"stiue seu non illico sequestrata: dum haec "vitalitate maximam partem orbata, & tantum non cadauerofa, non, nifi cruorem grumescentem, nihilque vitalitatis ac virium "illi concedit, quin potius aliquid corrupte-,lae suae inchoatae impertitur. ,, HEBEN-STREITIVS i) autem: ,Haec chorda, inquit, absque nascentis periculo, nec indi-"uulsa & placentae vterinae continua - diu manere potest. " Contingere vero etiam hae-

g) Cf. e. c. G. BYDAEI misc. med. pr. & for. an. 1731. cas. 34. p. 106. de anno 1679. an. 1732. cas. 12. p. 51. & cas. 31. p. 119. P. AMMANNI med. crit. cas. 69. n. 4:

h) De letalit. vuln. disp. adi.: modi natum enecandis p. 381.

i) Anthropol. for. S. II. M. II. C. II. §. 32. p. 417.

haemorrhagiam posse, si placenta cum fetu connexa maneret aliquamdiu, non dudum MARHERRIVS k) docuit, dum: "Et deni-,que quando fetus, inquit, vua cum membranis & placenta fimul in lucem editur, ,etsi membrana placentae integra sit, tamen , sanguis ex placenta exsudat, & fetus perit, atque sanguine inanis reperitur, obseruannte DENYSIO, nisi funiculus vimbilicalis "ligetur, sicque impediatur, ne arteriae vmbilicales sanguinem vltra ad placentam a "fetu transferant. Hinc omnes fetus, qui ,vna cum placenta in lucem eduntur, illaesa "licet placenta, licet integro relicto vmbili-"cali funiculo certo pereunt, nisi is ligetur, "non tamen pereunt adeo certo. - Hinc "mirum est, haesitare quosdam in deciden-"dis casibus criminalibus, dum quaeritur, vtrum eiusmodi infantes omissione fuerint "occifi. "

III.

Inde a nostri sacculi initio negarunt vmbil. deligat.

necessitatem FANTONVS & SCHVL
TIVS. Huius argumenta.

Quamuis autem, haemorrhagiam per vmbilicum contingere, fere in vulgus notum A 3 esset,

k) Praelect. in H. Boerhaave instit. med. T. III. p. 609.

esset, atque obstetrices seminae quotidie simile quid observarent, totque etiam exstarent tristium casuum exempla, vt eas excitare operae pretium non sit: fuere tamen, qui, eam non vbique omnino contingere, docerent arque observationibus comprobarent. Igitur, quum antea, vmbilici deligationem absolute necessariam esse, statuerent, tum non defuerunt, qui hanc fententiam oppugnarent, quos inter primus videtur fuiffe FANTO-NVS 1), medicus Italus, ad finem faeculi praecedentis clarus anatomicus. Docuit idem, infantem, iam natum, a conucluto embryonis situ se vindicare, vt sanguis recto nunc ductu in eos hypogastricos ductus subeat, qui per arteriam vinbilicalem rotundo quidem, sed satis certe acuto angulo, contra se ipsum redibat. Atque in eo rationem quaefinit, quod arteriae vmbilicales iam nati infantis nullum iam fanguinem acciperent, vnde & haemorrhagiae metus nullus esse deheret.

Secutus est I. H. s CHVLZE, V. Cel. m)
qui varia protulit argumenta, quibus, non
esse

n) D. de vasis vinhilicalibus natorum & adultorum. H. 1733. d. qua problema: an vinhilici deligatio in nuper natis absolute necessaria sit? in partem negativam resolutur. H. 1733.

esse necessariam funiculi vmbilicalis deligationem, comprobaret.

Itaque I. per vmbilicalem venam haemorrhagiam contingere posse, ideo negauit, quia sanguis inde ab exterioribus ad interiora moueretur, neque in amputationibus de venis ligandis quis esser sollicitus *).

- II. Arteriarum autem fines, cum vena contrahi, retrahi, acuminari, claudi & aboleri ⁰).
- III. Bruta inter & homines eamdem obtinere rationem, idem periculum adesse in brutis, quae pedibus vix nata insistant, matres in admordendo suniculo non sestinare, vt in brutis praesidium, ex morsu quaesitum, euanescat p).
- IV. Exempla, ad confirmandam deligationis necessitatem producta ab aliis, examini subiecit, atque, ea ita esse comparata, contendit, vt ob rei adiuncta de sideranda vix possint argumentum confirmare, quare easdem alia ratione expli

n) D. an deligat. necess. §. 4.

o) 1. m. c. \$\$. 3. 9.

p) 1. c. §§. 5. 6. 7.

plicauit, vt vel a calore balnei, vel a vitio obstetricum, a commotionibus sanguinis, cet. repeteret haemorrhagiam 4).

- V. Adduxit exempla, vbi haemorrhagia quidem consecuta est, sed sisti facile poterat neque setui exitiosa suit r).
- VI. Exempla attulit, vbi nulla haemorrhagia secuta est, quamuis minor vmbilici pars esset abrupta s).
- VII. Millies millena exempla quotannis natorum & viuentium animalium exstare, quibus vmbilicus non fuerit ligatus.
- VIII. Placentam etiam, fetui connexam, nocere non posse, quae non adeo putrescat, nec statui posse, sanguinem amplius illuc esse abiturum, nisi in corpore plethorico & plethora commota: quum in parte frigida stagnare sanguis debeat.

Tandem: "Ceterum repeto, inquit, quae "dixi & protestatus sum, me non contendere, "vt

q) 1. c. §§. 10. 11. 12.

r) l. c. §§. 14. 15.

s) 1, c. \$5. 16. 18.

"vt in natis hominum vmbilici deligatio in posterum omittatur 1).,

IIII.

Qui secuti sint bos. WERLHOFFIT, SCHWEICKHARDI, ROEDERERI, argumenta.

schvlzivm secuti sunt plures viri Cel., vt ellervs", trew", schaely), schweickhard z), flatzivs a), & nuper P. fischervs b): quibus addi possunt obstetrices clari, la motte, roederer, bvrton, friedivs, steinivs, white, de wind, campervs, alii: qui & observationes & argumenta protule-runt,

- 1) l. c. §. 21.
- u) Comm. litter. Norimb. 1733. hebd. 48.
- x) Ibid. 1733. ad ann. 1738. & d. epift. de differ. quibusdam inter hominem natum & nascendum intercedent. Norib. 1737.
- y) De F. V. deligatione non absolute necessaria. Prael. ROEDERERO, in cuius Opp. P. II. exstat.
- z) d. sistens observationem de non necessaria F. V. deligatione. Argent. 1769.
- a) pr. de non absol. mortifera F. V. intermissa deligatione. L. 1774. (pertinet ad d. Cl. REDLICH de submers. resuscit.)
- b) d. an deligatio F.V. in neonatis absolute sit necessaria? Ingolft. 1777.

runt, vt non esse necessariam vmbilici deligationem probarent.

Itaque argumenta aestimaturi audiamus primo Cl. BUCHWALDUM, WERLHO-FIVM, & Cl. SCHWEICKHARDVM. qui respirationem primam dixerunt efficere, vt haemorrhagia impediretur. Et quidem Cl. BVCHWALD (), occasione monstri, necessitatem deligationis negauit, quod imperus sanguinis in vasa vmbilicalia respiratione imminueretur, & sanguis facilius subiturus effet cruralia vasa, quam ex iliacis sub acuto angulo oriunda vmbilicalia. Deinde WERL-HOFFIVS d), thorace magis dilatato, abdominisque cauo in eadem proportione decrescenre, diaphragma, hepar, & reliqua abdominis viscera, deprimi, hinc omnia abdominis vasa comprimi, & sanguinis impulsui, ad haec loca imminuto, infignem nasci resistentiam, edixit. SCHWEICKHARDVS vero e), qui observauit, pulsum in arteriis vmbilicalibus post aliquot horae minuta cessare, dum Vm-

e) Prodrom. praeu. comin. acta medica Hafniensia. Hafn. 1753- 4. p. 28. cf. Vogels n. med. Bibl. I. 98.

d) Comm. litt. Norimb. ann. 1734. hebd. 45.

e) d. c. ad n. z).

vmbilicum non prius solueret, quam placenta etiam esset producta, atque in loco solueret, vbi iam cessauerat pulsus, nullam consequi haemorrhagiam, licet deligatus non
esset vmbilicus, atque infans in aqua calida
detineretur, (qualia exempla plura observasse
FRIEDIVM, V. Cel. refert) caussam in co
quaerit, quod annulus vmbilici tendinosus respiratione, atque musculorum in primis abdominalium actione, constrictus, sanguinis
instruxum cohiberet.

ROEDERERVS 1) deinde cum schaello ad directionem vasorum in primis mutatam respexit. Nimirum arteriarum vmbilicalium in nuper nato infante ita mutari directionem statuit, vt, quum setus in rectitudinem expanderetur, angulus arteriarum iliacarum valde acute retrogradus essiceretur, eo, in primis in homine, essectu, vt sanguinis in vmbilicales arterias, nunc etiam inter abdominis viscera & musculos pressas, per respirationem, tanta impulsioni nasceretur resistentia, vt vel nihil omnino, vel parcissima solum copia, istas superare angusti s posset. Hinc pulsum in vmbilico desicere, ita, vt primum in parte, placentae proxi-

T TO THE STATE OF

ma, euanescat, sensimque idem infanti proxime fiat. Itaque si vmbilicus in illo loco abscinderetur, vbi pulsus iam defecit, nullam omnino consequi haemorrhagiam, quod idem saepius se obseruasse dicit.

Haud multo post etiam de WIND, V. Cel., Batauus 8), hanc quaestionem mouit, atque dictis consentanea protulit, in cuius partes transiit nuper CAMPERVS, V. Cel. h), vt tamen adderet, pulsum arteriarum vmbilicalium, post infantem natum, plerumque tam diu continuare, donec deligatio fieret, quum euanesceret e contrario pulsus, quando placenta simul esset excussa i). Ille tamen fassus est, contingere interdum exitiosam haemorrhagiam posse, quando vmbilicus folueretur ante, quam pulsus euanuit, in primis in infantibus, qui gaudent vmbilicali funiculo crasso, quod quidem observationibus comprobauit: bic vero,

g) In tract. qui inscribitur: De vraag, is het niet afbinden der Navelstreng, volstreckt doodelyck voor een eerst geboren Kind, onderzocht en beantwoord door Paul. de WIND. Middelb. 1757.

h) Abh. v. d. Kennzeichen des Lebens v. des Todes bey neugebornen Kindern, a. d. Holland. Frcf. u. L. 1777. 8.

i) l. m. c. p. 95 fq.

vero, tunc de haemorrhagia iudicari in fetu posse ex vasorum vacuitate, contendit k).

Medicinae vero forensis scriptores, postquam non vbique consequi haemorrhagiam
ex vmbilico cognouerant, tum modo, infantem haemorrhagia vmbilicali decessisse,
dixerunt statui posse, quum vasa maiora &
cor sanguine orbata conspicerentur; vt monuerunt Teichmeyer, C. vateRvs m), alberti n), G. C. DetharDing o), Bohnivs p), hebenstreit a), fabricivs r), eschenbach s), kannegiesser, büttner u), adolph x), alii.

V.

k) l. c. p. 97 fq.

¹⁾ Med. legal. Cap. XXIV. p. 235.

m) d. de infanticid. imputat. signis diagnosticis. Viteb.

n) De F. V. neglecta allegat. in caussa infanticid. limitanda. H. 1731. in I. M. T. II.

o) d. de cautione circa infanticid.

p) l. c. p. 368.

g) l. c. p. 420. 422.

r) Med. Resp. cas. 1. 5. 11.

s) M. L. S. 141.

t) Inft. M. L. S. 546.

u) Vom Kindermorde, §. 75. p. 88. rel.

x) d. de infant, not. sect. legali detegend. Helmst. 1764.

V.

Argumenta a Cl. FISCHERO proposita.

Nuper quoque contra necessitatem deligationis funiculi vimbilicalis proposuit Cl. FISCHER V s argumenta, quae huc redeunt:

- I. In brutis aeque, atque in hominibus, haud raro solui vmbilicalem suniculum, nec tamen sequi haemorrhagiam, saltem non eam, quae exitiosa setui sit y).
- II. Haemorrhagiam quidem diu satis post partum contingere, comprobantibus obferuationibus, eamdem tamen potius sequi ob naturae desectum & sanguinem morbose constitutum, hinc eumdem & aliam in adultis, & pueris, viam sibi parare, saepius vero eam non magni momenti esse z).
- III. Exstare quidem observationes, quae pro ligatura militent, quarum plures adducit a); nec tamen haemorrhagiam sequi, nisi funiculus vmbilicalis citius soluatur, quam pulsus in eodem desiciat,

y) 1. c. \$5. V. VI.

²⁾ L c. §§. VI. VII.

a) 1. c. §§. VII. VIII.

ciat, id quod observationes comprobarent adductae b).

IIII. Haemorrhagiam segui ob impedimenta, respirationis negotio opposita, hinc ob pectoris compressiones, fasciae ligaturam, atque omnia, quae nouum aeris elementum rarius redderent, vt ignis, calor c). Prouocat in primis ad BAV. DELOCQVII, V. Cel. observationem, qui, respirationem varia ratione impediendo, id effecir, vt sanguis iteratis vicibus per vmbilicum stillaret, & denuo ad lubitum experientis ceffaret d). Hinc concludit: , Ex intempestivo in-"uoluendi & tenella corpora compri-"mendi exercitio pater denique gene-"ralis funiculum deligandi confuetudo, "non quod per se, sed propter peruer-, sam neonatos tractandi methodum ne-"ceffaria fit, vt grauiora pericula auer-"tantur e). "

V. Fetus plerumque alia perimi ratione, iudicesque minus caute agere, dum inter-

b) 1. c. \$\$. IX. X.

c) l. c. §. XI.

d) 1. c. p. 9. S. V.

e) l. c. §. XI.

termissam vmbilici ligaturam accusant, quod plura dentur partum enecandi media, male a iudice saepius neglecta f); vbi & haec g) occurrunt: "Illud tanntum mirandum est, quod in manifesntis laesionibus, vbi simul ligatura fu-"niculi deficiebat, maior semper huius, "quam illarum ratio habita fuerit, & adhuc dum habeatur. Sic v. g. Cl. "DANIEL in aliquo casu h) neglectam "funiculi ligaturam male accusat, dum "vulnus fimul collo cum laesione caroatidis inflictum erat. Insuperhabitis ,haemorrhagiarum, quae ex vmbilico "fiunt caussis, in infante, ceterum sugillationibus notato, intermissae deligationi mortem tribuit i). Alio loco placentam a partu non separatam culpat k), dum tamen contusio, in occi-"pite obuia, caussam mortis abunde te-, statur, & sic plura: nam ex vasis abdominalibus, minus sanguine repletis, "& ex funiculo non vincto, etsi capitis "con-

^{1) 1.} c. §§. XII. XIII.

g) 1. c. p. 28. §. XIII. & not. e. f. g.

h) Resp. cas. 75.

i) ibid. c. 65.

k) ibid. c. 67.

VI. Haemorrhagiam non numquam venae sectionis vices supplere, v. c. in
capitis incuneatione, aut quum sanguinis circuitus per prolapsum funiculum
vmbilicalem eiusque circumuolutiones
impeditur ").

Ceterum salutarem quidem suniculum deligandi methodum impugnare non adnititur: "sed de ambiguitate iuris tantum rem "agi dicit, ne vita insciae matris emortuo se "tu simul periclitetur »): atque alibi addidit: "Quibus

¹⁾ ibid. c. 74.

m) ibid. c. 78.

n) l. c. S. XIV.

o) l. c. S. I.

"Quibus omnibus rite perpensis numerosae "licet, pro ligatura militantes, observationes "multum de suo vigore perdent, quin pau-"cae supererunt, quae non ad vnam, alte-"ramue ex supra allegatis caussam reduci "poterunt, nisi eae forte, quae circumstan-"tiis minus stipatae ex actis criminalibus po-"tius, quam medicis suppleri deberent; quod "nisi quis fecerit, nullum inde solidum pete-"re argumentum potest »."

VI.

Ad auctorum f. III-V. argumenta respondetur. De ortu quaestion. an delig. vmbil. necessaria?

Itaque ad propositum nostrum propius accedamus. Quid sibi velint Viri Cl., qui, non esse necessariam vmbilici deligationem, statuunt, ego quidem non adsequor; nistenim egregie fallor, sibi ipsis maxime contradicunt. Etenim schvlzivs, se non contendere, dixit, vt in natis vmbilici deligatio in posterum omittatur 1), atque ipse suorum infantum vmbilicos deligauit 1); neque adparet, eum voluisse, vt ad medicinam fo-

p) 1. c. S. 29.

^{9) 1.} c. S. 21. ad fin.

r) ALBERTI I. M. T. VI. praef.

forensem dicta adhiberentur. FISCHERVS autem, qui ad medicinam forensem sua argumenta composuit, non semel sibi contraxit, vti ex sequentibus patebit, vt, quod iam negaret, mox concederet.

SCHVLZII argumenta, Cel. BOEH-MERVS 5) aestimauit, atque ad eadem respondit, hisque ego responsurus etiam sum, dum FISCHERI, V. Cl., argumenta, in primis hic confideranda, quorum non pauca communia habent, examini subiicio. Igitur primum de ortu quaestionis, vtrum vmbilici deligatio necessaria sit? an secus, quaeritur. Quoniam de vulnerum letalitate olim in primis ex analogia statuebant, inde factum esse puto, vt ex fola analogia, absolute letale vulnus esse vmbilicum non deligatum, absque cadaueris sectione, statuerent, recentioribus vero temporibus putarent, animaduertendum esse ad observationes, quae, non vbique haemorrhagiam fequi, docerent, atque ad exemplorum adiuncta, cur fieret in hoc vel illo casu haemorrhagia, cur hic illic deficeret? Sic HEBENSTREITIVS animaduertit, ex longiori funiculo non fequi haemorrhagiam, fria

s) d. de necessaria F. V. vi vasorum structurae in nuper natis deligatione, H. 1745.

frigusque impedire eamdem. Sed bene omnino, attendendam esse vasorum in cadaueribus conditionem, num sanguine repleta, an vacua fint? monuerunt V. Cel. adeo, vt HEISTERVS t) etiam probe animaduerteret, vel praesente ligatura metui debere, ne facta sit haemorrhagia, siquidem, quo minus ea post hanc iniiciatur, nihil impedit. Adeoque pro ea, quae est huius disquisitionis sollicitae certitudo, in sequentibus comprobanda, admirari satis non possum: cur fische-R v s, ad quaestionem disquirendam a Cel. de WOLTTER requisitus, in eam sententiam, paullo ante prolatam, transierit? Sunt vero eius argumenta in primis aestimanda, quoniam quibusdam Viris Cl. bene rem peragisse visus est. months non-months and the

VII.

Quaestionem dictam in foro carere vilitate.

Iam de vtilitate quaestionis videamus. Eam quidem nullam esse puto. Namque distinguendum est primum, vtrum de vtilitate deligationis in obstetricia arte, an in medicina forensi quaeratur? Si illud, hodie omnes

t) d. de summe necessaria inspect. cordis vasorumque maiorum sub legali infantum sectione. Helinst. 1752.

omnes fere medici in eo consentiunt, superuacaneum esse haemorrhagiae metum, quum vmbilicus non citius foluitur, quam pulfus defecit, tamen prudentiam poscere, ob accidentia varia, vt vmbilicus nihilo fecius deligetur; adesse vero non numquam caussas, quae haemorrhagiam vellent: fed eadem hoc loco non ad nos. Si boc; id est, in foro, haec quaestio nullius vsus est. Feminam, enim ponamus, clandestinum edidisse partum, vt, infanticida ne fuerit, metuendum sit, iudicemque requirere medicum chirurgumque, vt in mortis caussam inquirant. Hos, ponamus, nihil omnino, quod contra naturam sit, in cadauere deprehendere, nisi αενεαγγίαν, quam, nullo exstante vulnere, ex haemorrhagia per solutum, nec deligatum, funiculum vmbilicalem, factam esse, concludunt. Tum referunt ad iudicem, infantem obiisse ex non deligato vmbilico, siquidem, hac ratione, non cohibità haemorrhagia, avaimar inductam esse, statuunt, quae dicenda sit mortis caussa. Iam mater, dum pareret, & paullo postea, aut sui conscia fuit, aut secus. Si posterius, deligare non poterat vmbilicum, quamuis deligatio necessaria, atque de eo etiam mater esset conuicta. Itaque non obstante haemorrhagia letali, si compro-B 3

bat mater, se nec grauiditatem celasse, nec de industria solam peperisse, sed praeter exspectationem acceleratum esse partum, ita absoluitur, vt ne culposum quidem infanticidium credatur commissse. Quodsi grauiditatem celauit, nec comprobare potest, se non de industria solam peperisse, metuendum est, ne infanticidii sit rea: atque culposum infanticidium commisit, si sola de industria peperit, licet comprobet, se sui consciam non fuisse. Si prius, id est, si sui conscia fuit, aut, deligationem necessariam esse, mater intellexit, sed eamdem neglexit, ea intentione, vr haemorrhagia obirer infans, adeoque infanticidium dolosum ex intentione directa commisit; aut, deligationem negligens, mortem infantis noluit quidem, eamdem tamen sequi posse, non ignorauit, hinc infanticidium ex intentione indirecta dolofum ") commisit; aut ignorauit, deligandum esse vmbilicum, hinc, si grauiditatem celauit, vel de industria sola peperit, infanticidii culposi rea est, aut nec grauiditatem celauir, nec consilio sola peperit, & vestigia adfunt sollicitudinis matris, conseruandi viram infantis, quantum pro rei adiunctis lice-

u) Cf. perill. NETTELBLADT d. de homicidio, ex intentione indirecta commisso. §§. 27. 29.

Duid igitur, obsecro, iuuat hic quaestio, an necessaria sit deligatio vmbilici, qua certe in nullo casu opus est? Sufficit enim in his omnibus certitudo, infantem obiisse haemorrhagia. Adeoque Cl. viri argumenta debuissent contra hanc certitudinem proferre, quum animus erat, ostendendi, matres posse infanticidii iniuste accusari. Itaque FISCHERI argumenta, quorum aliqua possint facile eo duci, examini liceat subiicere, atque aliorum simul V. Cl. attendere animaduersiones.

VIII.

Respondetur ad FISCHERI argum. I.

Ad I. argum. FISCHERI. Ad hoc argumentum respondeam, non opus est, siquidem in soro non ex analogia decidenda est quaestio, an forte (insidum enim semper esset iudicium) setus haemorrhagia perierit, nec ne? sed ex essectibus, in cadauere perscrutandis. Nullus enim iudex quaestionem propositurus est, absente corpore delicti, aut ad sectionem inepto, vtrum haemorrhagia perierit infans: quod si sieret, vtilitate non careret. — Liceat tamen animaduertere, pla-

plures dari observationes, ab ipso FISCHE-Ro partim excitatas, quae comprobent letalem haemorrhagiam vinbilicalem, quam contrariae. Et, si FISCHERVS cum SCHVLZIO observationes positivas explicat per calorem, rel., negatiuas certe per frigus, rel., explicare licebit. (Frigus enim haemorrhagiam impedire, V. Cl. obseruarunt, hinc potius metuendum est, ne peractum infanticidium lateat; e contrario impunis mater non culpatur). Et brutorum ratio quid ad nos? Praeterea negligi non potest BERENGARII x) testimonium, qui equorum etiam & asinorum pullos periisfe vidit, quibus vmbilicales funiculi resecti erant. Et si, ZELLERO y) potius confidendum esse, quis putet, qui negat bruta haemorrhagia perire; notandum tamen est, animalium funiculos ante partum flaccescere, parumque continere sanguinis z), vt igitur diuersa adsit inter hominem & bruta conditio. - Et quod homines attinet, si FISCHERVS vult, non sequi haemorrhagiam, quum vmbilicus post deficientem arteriarum pulsum discinditur, rem vltro concedi-

^{*)} In MVNDINVM p. 261.

y) Vita humana ex fune pendens. Tüb. 1692. p. 11. 12.

E) FLAZ l. c. p. 8.

cedimus, si alia ratione, negamus. Hinc bene Büttnervs^a: "Die Anmerkun-"gen, – nach welchen der Nabelstrang ab-"gerissen, und davon doch keine Verblu-"tung erfolgt, indem fast nichts oder wenig "Blut ausgestossen ist, beweisen deutlich, "dass schon zu der Zeit der Umlauf in den "Nabelgefäsen gänzlich aufgehöret ge-"habt: " rel. Certe nihil vitra.

VIIII.

Respond. ad FISCHERI argum. II.

morbose constituto sanguine haemorrhagiam sequi per suniculum vmbilicalem non deligatum quomodo probat V. Cl.? Quod aliae etiam observentur haemorrhagiae in pueris atque adultis! Observationes addustae itas sunt comparatae, vt nullam omnino vim habeant. Namque si tardius secuta est ex vmbilico haemorrhagia, vt in exemplo BARTHOLINI, non spectat ad setum iam natum, si post annum tumor in vmbilico ortus, vt in exemplo, a mauriceau adducto, aut tumor ortus est die septimo, vt in wagnetica aut semplo, aut frictione die septimo B 5

a) De infantic. §. 75. p. 88.

producta est haemorrhagia, vt in KRAMERI exemplo, tum aliunde de vita infantis & mortis caussa constat, atque tumor in cadauere exstabit, rel. Quid haec ad setum mox natum? Et si vel rite probasset V. Cl., tamen morbosa haemorrhagia in nuper nato infante, huic exitiosa, deligatione impediri poterat, vt setus superesset. Nisi enim tanta suit haemorrhagia, vt setus moriretur, in soro hac de re quaestio non erit. Quodsi tanta suit, vt periret setus, mater omnino non absque ratione infanticidii suspecta, rea habebitur.

X.

Respond. ad argum. III. FISCHERI.

Ad III. argum. FISCHERI. Nist citius soluatur vmbilicus, quam pulsus arteriarum vmbilicalium b) desiciat, haemorrhagiam

Non raro arteriae vmbilicales ex ipsa aorta oriuntur, cuius ortus signum infallibile praebet obstetrici pulsus diu continuatus in vmbilico, vbi imprimis deligationis congruae requiritur solertia, teste Cl. stein (theor. Anleit. z. Geburtsh. ed. II. §. 343.) In hoc igitur casu facilius procul dubio haemorrhagia contingit; nec tamen inde excusatio peti posset, licet idem cadaueris sectione pateret. Sed illustrat haec observatio, quamuis in vniuersum haemorrhagiam vmbilicalem non mitiget.

giam non sequi, non pertinet ad medicinam forensem. Tamdiu enim si mater exspectauit, vt pulsus deficeret, en! concedamus nullam fieri haemorrhagiam; tum supererit fetus, neque in quaestionem criminalem incidet mater. Si citius soluit, vt sequeretur haemorrhagia, quid tum, quaeso, iuuabit aestimare, haemorrhagiam non fuisse secuturam, si diutius exspectasset? Non exspectauit, igitur videndum, num mater dolose, an culpose egerit, an casuale sit infanticidium? Atque ipse V. Cl.: ,, Enimuero "praeualente vita fetus, inquit, si funiculus "iusto maturius secetur, haemorrhagias se-"qui, quis inficias ibit? - Sed potissima, "quae de haemorrhagiis exempla circumfe-"runtur, partim imprudentiae, partim prae-"maturae funiculi sectioni attribuenda viden-"tur c). " Nimirum bene quidem, quid inde? - Id, inquam, sequitur, vt in sectione cadaueris attendatur, num vasa sanguine turgida, an exhausta sint? siquidem, vtrum iusto citius resecto vmbilicali funiculo haemorrhagia secuta sit, an secus? inde concludi potest.

of the second

THE STREET STREET

in som the out XI. rim XI. man in the contract of

Respond. ad argum. IIII. FISCHERI.

Ad IIII. argum. Fischeri. Quemadmodum semper a particulari ad vniuersale male concluditur, ita profecto hic etiam factum est. Namque V. Cl., enunciationi, ex vna observatione ductae, haemorrhagiam fequi ob impedimenta, respirationis negotio opposita, plures repugnant observationes. Quamquam enim, si haemorrhagia per respirationem peractam vere impediretur, vt voluerunt WERLHOF-FIVS, SCHWEICKHARDVS, ALII, videri potest, haemorrhagia per impedimenta respirationis contingere debere: tamen, haec attendantur, oportet. 1) Dantur casus, vbi haemorrhagiae, ex vmbilico non deligato factae, iure meritoque mors adscribenda est. nec tamen respiratio suit impedita, sed libere potius respirarunt, donec respiratio ob inductam avaiular tolleretur, neque aderant in cadaueribus signa suffocationis, aut alius lactionis d). Imo in mortuo respirationem, aëris

d) v. g. ALBERTE I. M. T. I. app. caf. 4. T. IV. 2. T. V. 7. T. VI. 4. Acta Med. Berol. Dec. I. Vol. IV. p. 87. FABRICII R. ed. nov. caf. 1. S. II. BÜTTNER L. c. caf. 6. 31. RVEF V. Cl. R. p. 57.

aëris inflatione imitatus est Cel, CAMPE-R v s e) eo euentu, vt per vmbilicum fanguis, ad concretionem pronus, magno impetu efflueret. 2) Suffocati sunt, neque secuta est haemorrhagia ex vmbilico non deligato f): atque huc pertinent exempla fetuum, frigore enectorum g); quamuis de his dubitari liceat, dum haemorrhagia quoque per frigus impeditur. Aut certe diu post partum non respirarunt, neque secuta est haemorrhagia: quorsum referri possunt BOHNIIh) exempla. Neque etiam, vbi de infanticidio quaestio est, facile intempestiuum natum inuoluendi exercitium adest: pleraeque enim matres ne cogitarunt quidem de indusiis aut fasciis, imo sunt, quae indusia, rel. pararunt quidem, ac fecum portarunt, verum tamen infanticidium commiserunt, ve excusationis modo caussa parasse videantur. Praeterea inuoluendi infantem mox natum exer-

e) V. d. Zeichen des Leb. und Todes. p. 87.

f) ALBERTI I. C. T. I. P. II. caf. 6. T. II. 4.
T. VI. 8. RICHTERI decif. for. p. 262. BÜTTNER I. C. caf. 22. 24, 25. 27. 30. 35. 36. 84.
rel.

g) ALBERTI I. C. T. III. caf. 12. 13. FABRI-CIVS I. C. caf. 9. BÜTTNER I. C. C. 41. DA-NIEL I. C. C. 79.

h) 1. c. p. 355. circ. anat. phys. p. 40.

exercitii defectus considerari potius potest tamquam caussa haemorrhagiae, siquidem esset potius sanguis ad pedes abiturus, quam ad vmbilicum (si infantes obuoluendi mos consideratur), non renuente HAL-LERO: ,Ita vmbilicales grandissimae arte-"riae, dicente, ob infignem, quem cum extenso puero intercipiunt anfractum, continuo sanguinem desinunt suppeditare i).,

Ipse etiam V. Cl. egregie sibi contradixit, dum statuit, respirationem cohibitam efficere haemorrhagiam ex vmbilicali funiculo non deligato, nec tamen minus Lipfiensibus adsentit, qui in casu quodam, vbi infans suffocatus erat, haemorrhagiam factam neutiquam ex suffocatione repetierunt, sed omnino negarunt, ex non deligato vmbilico haemorrhagiam contigisse, licet cor quidem non omni sanguine vacuum, vasa tamen insigniora depleta essent k). Igitur, FISCHE-

i) El. phyf. T. II. p. 187.

k) PLAZ. l. c. p. 10 fq. Me decidendi rationem V. Cl. non adfequi, fateor. Namque κενεωγγία, cuius ope decidendum erat, refertur ad rationes dubitandi. E contrario rationes decidendi eaedem fere funt, ac EISCHERI argumenta. Negant enim haemorrhagiam factam esse, quia: "die Nabelschnur "einer Handbreit annoch an dem Kinde gehan-

Ro iudice, debuisset haemorrhagia sequi, (& vere secuta est), eam tamen cum Lipsien-sibus negat sactam esse!

XII.

"gen, und also dem durch die beiden arterias vm-"bilicales schiessendem Blute, nicht gänzlich ein ungehinderter freyer Abschuss verstattet worden, auch - dennoch, da die Nabelschnur noch einer guten Viertelelle lang an dem Kinde gehangen, deren äusserste Enden sich viel eher und genauer, vermöge ihrer natürlichen zusammenzie-"henden Kraft verkürzen, auch durch diese Verengerung, den völligen Ausfluss des Bluts gar verhindern können, wie denn auch, dass noch einiges geronnenes Blut in den auriculis cordis "befindlich gewesen, - erhellet. Nächst dem aber auch die unterlassene Unterbindung der N. , keineswegs durchgängig, und ohne alle Ausnahme, als eine Urfache einer tödtlichen Verblu-,tung anzunehmen ift.,, Addit, faepius aliquot fanguinis vncias ad promouendam infantis respirationem esse detrahendas. Sed an, quaeso, in concreto, ex analogia adeo vagis argumentis vtendum est ad componendam sententiam? Nonne tutius longe ex nevenyyin de haemorrhagia argumentatur? Num istud sanguinis, in cordis ventriculis contentum, suffecisset vitae viuendae? Nonne infans avaimia periit? Cuins caussam haemorrhagiam, & huius, cohibitam esse respirationem, concedamus. Num vero haemorrhagia contigisset, si deligatus fuisset vmbilicus? Latet praeterea, an ea adfuerint suffocationis signa, vt huic mors adscribi possit. An igitur mater omnino absoluenda erat? - Videtur etiam Cl. PLAzivs haec animaduertiffe, siquidem haec propofuit : "Neque etiam hoc a me scripta fuerunt ani-"mo, vt in minimum abusum cedant, aut regulae minde

XII.

Respond. ad obiectionem.

Sed obiiciet iam forte quis: in BAV-DELOCQVII & Lipsiensium exemplis videtur omnino ob cohibitam respirationem secuta esse haemorrhagia, atque eadem secuta antea non fuit, quam pater suffocaret infantem, is enim ad quatuor horas vixit incolumis, licet vmbilicus deligatus non esset : igitur, praesentibus in cadauere aut deficientis. aut cohibitae respirationis, & haemorrhagiae signis, dubitari debet, quae mortis caussa fit? Iam vero distinguamus, oporter. Si respivatio defecit omnino, vel adfunt figna in cadauere, vel non. Si prius, v. g. mucus, fauces, naresque opplens, tum aut impune, aut culposum aderit infanticidium, quatenus, nisi clandestine peperisset mater, mors caueri potuisset 1). Quodsi non omnino mors

- inde constituantur, innumeris profecto exceptionihous limitandae., Atque haec vera fatis funt, fi quid video, atque a FISCHERO merito aesti-

Vtrum dolosum & quale adsit infanticidium, si haemorrhagiam aut directe aut indirecte mater intendit, mors vero partim ex haemorrhagia, quae tamen fuffocationis effectus effet, partim ex culposa suffocatione secuta est, ICtis ad determinandum relinquo.

ex sola ea cohibita respiratione intelligitur, sed ex haemorrhagia simul, tunc de hac quaestio erit ratione, supra tradita, vt vel sui conscia mater suerit, & sciuerit, quae facienda essent, rel., aut secus. Si posterius, id est, si impeditae respirationis signa non adsunt, tum vel constabit de ratione mortis ante partum, &, neverysta praesente, de placentae ante partum solutione, hinc contingente haemorrhagia, indeque sequente morte infantis; vel constabit de mortis ratione post partum, quae tum certe erit haemorrhagia vmbilicalis m).

Quodsi suffocatio potius inducta est, vel mater est caussa suffocationis, vel non. Si prius, dubitari non potest, quin mortis caussa sit, licet haemorrhagia sit esfectus suffocationis. Si posterius, vt alius infantem suffocet, a quaestione nihilo minus absolui non potest, quare omiserit deligationem? Mors enim partim per suffocationem, partim per haemorrhagiam, potest esse secuta. Et sicuti vinculum, vmbilico iniectum, praesen-

m) Casus, vbi respiratio a sune circa collum ducto, aut a frigore cohibetur, hic omitti debent, siquidem tum non possunt adesse signa avaimas.

fentibus nevenyolas signis, matrem a quaestione non absoluit, vtrum ipsi constaret de
haemorrhagia, siquidem post peractam haemorrhagiam iniicere vinculum facile potuit,
ita etiam hic, ex intentione vel directa vel
indirecta eamdem omisisse deligationem, non
repugnat, & praeterea avanusa, vmbilico deligato, non fuisset secutura, ex qua forte potius, quam ex sussociame, mors intelligitur.

XIII.

Respond. ad argum. V. FISCHERI.

Ad V. argum. FISCHERI. Male accusat V. Cl. iudices, medicosque, ad probandam sui ipsius sententiam, siquidem ex quo culta magis suit medicina forensis, iure meritoque statuerunt summi profecto in arte viri, ex κενεαγγία concludi & posse, & debere, ad haemorrhagiam, ex vmbilico factam, nisi adfuerint alia vulnera (& rationes, quae eam sactam tunc esse simul negarent) adeo, vt, bene monente heister o n), ne

n) Dissert. citt. Vel praesente deligatione interdum haemorrhagia contingit, quando nimirum eadem laxior sit; id quod in primis accidit, quum ante deligationem nec sanguis vmbilicalis expellitur, nec humores gelatinosi ex cellulosa vmbilici dissipantur.

requiratur quidem ligaturae defectus adfit, quum, post haemorrhagiam factam, aut matrem, aut alium hominem vmbilicum deligasse, non repugnet. Et sie statuunt l. c. TEICHMEYER, BOHNIVS, ALBERTI, A. VATER, TREW O), BAVMER, G. C. DETHARDING, HEBENSTREIT, FA-BRICIVS, ESCHENBACH, KANNE-GIESSER, BÜTTNER, ROEDERER *). alii. Sic HEBENSTREITIVS p):,,licet exempla , sint, inquit, quae contrarium affirment, possintque multi hoc vulnus pati, - tamen sine "effectu eiusmodi exempla a defensoribus "adducuntur, vbi ipsa sectio legalis euentui "fidem facit, docetque, sanguinem ex infan-"te, veluti ex vacuitate venarum auricula-"rumque & ventriculorum cordis deprehenfum fuit, letaliter fluxisse.,

Quodsi iam observationes b. parentis, a V. Cl. excitatas, conferamus, eumdem V. Cl. a veritate aliena tradere, signisque euidentibus, atque a gravissimis in arte viris stabilitis, iusto minus tribuere, ac κενεαγγίαν non agnoscere tamquam signum haemorrhagiae, ex vmbilico sactae, facile poterit colligi.

o) Comm. litt. Nor. a. 1734. h. 28. p. 220.

t) Comm. Int. 1401. a. 1734. II. 28. p. 220.

^{*)} Cf. STRVVENS recht. Bed. 2 Th. p. 461.

p) l. c. p. 420.

ligi. Quod vt pateat, atque simul argumentis fischeri, id est, ex analogia petitis, in nostra caussa non esse sidendum, elucescat, tum observationum excitatarum loca adducam, tum ex actis, ad quae in primis provocat V. Cl., vt supra propositus locus docet, ea addam, quae huc pertinent.

XIIII.

Quaestio est de obs. LXXVI. b. par.

Itaque in obf. LXXVI. (quae inscribitur: Von einem leb. geb. Kinde, das an einer "Verletzung des Kopfs und Halses, und einer Verblutung gestorben,) haec leguntur 9): "Denn der in die linke Seite des "Halfes gethane Queerschnitt, wodurch in-"fonderheit die arteria carotis externa ganz "durch und abgeschnitten worden, ist allein , so beschaffen, dass sich das Kind davon nothwendig hat verbluten müssen, zuge-"schweigen, dass auch die unverbundene "Nabelschnur zur gänzlichen Verblutung mit beygetragen hat; daher man auch gar "kein Blut weder in den Herzkammern, "noch Herzohren, noch in den großen "Blutgefässen mehr angetroffen hat., Nonne

ne igitur inique FISCHERVS contra hanc observationem insurgit? Videtur quidem pro certo adfumfisse, vel matrem ante, quam solueret vmbilicum, collo vulnus inflixisse, vel intermissam deligationem attendendam non esse, siquidem vulnus, collo inslictum, sufficeret inducendae morti. Et hoc quidem cum b. parente facile concedo; at quum toties ex vmbilico, nullo alio fimul praesente vulnere, avaiula inducatur, hic omnino tamquam concaussa mortis consideranda erat, omnino non negligenda, siquidem latebat hactenus (quod inquisitione erat discendum) annon mater citius vmbilicum sic soluisser, vt haemorrhagia sequeretur, hac vero nondum absoluta, & tardius succedente, colli etiam vulnus inflixisser (quam quidem sententiam varia comprobant) r)? Atque ex actis nihil certi erui. potest. Infanticida enim erat callida, in depositionibus admodum inconstans. Sic vmbilicum vnguibus se soluisse, adseuerabat pri mo 1), deinde cultro se soluisse t) edicebat:

C 3 de-

vt metuens, ne de eo constaret aurigae, genui vtrique insisteret, partusque ingrueret, vbi locus, quo degere volebat, haud multum distabat, non repugnat sententia supra proposita.

s) Fol. 10a Vol. I. Actor.

t) ibid. fol. 16.

denique, actis iam ad iudicium supremum, decernendae sententiae caussa, transmissis, vmbilicum ope carenae, currui adfixae, fe soluisse, adnuebat, ve nouum iudicium de eo ab obducentibus ") requireretur. Sic etiam e vulnere, collo inflicto, cruorem vix manasse, adseuerabat x), sed alibi y) edicebat: "Es blutete freilich, es war ia auch viel Blut "auf dem Wagen. " Atque vulnus etiam colli, primum adnuebat, ope cultri esse inflictum, deinde vero, se eius caussam esse, negabat. rel. Igitur quaesita eadem, quomodo vulnera inflixerit? respondit 2): ,So-"bald das Kind von ihr gewesen, habe sie "fich gebückt, das Kind bey dem Kopfe ge-"fasst, ihr bey sich gehabtes Brodmesser aus-"der Tasche geholet, und mit selbigem die "Nabelschnur durchgeschnitten a)., Deinde b) respondit: "Sie habe die Nabelschnur "mit dem bey sich gehabten Brodmesser "abgelöset e): auch mit gedachtem Messer "dem

u) cf. R. n. LXXVII.

x) Fol. 17. Vol. I. Actor.

y) ad art. 112. f. 17. Actor.

z) ad art. 91.

a) fol. 71. b. Actor. Vol. I.

b) ad art. 101.

c) ad art. 103. 104. 105.

"dem Kinde in den Hals geschnitten, wie "sie es aber gemacht, das wisse sie nicht d)., - Tum e): "Sie wisse nicht, ob sie die Na-"belschnur zuerst abgeschnitten, f), & sic quoque alio loco deposuit 8). - Neque igitur certi quid inde desumi potest. Ceterum quoad iudicium consentiunt praeterea HE-BENSTREIT h) ac BÜTTNERVS i), qui haec proposuit in observatione, quae inscribitur: "Obduction eines lebendig gebornen, und von zerschnittenen Halsgefässen, und "darauf erfolgter Verblutung schleunig geftorbenen Knäbleins: - und 3) nach n. 25. in den Lungengefässen, nach no. 19. in der "Leber, Milz und Nieren, und nach no. 20. "in der aorta und Hohlader kein Blut vor-, handen, sondern sowobl durch die no. 3. offene und unverbundene Nabelschnur, nach no. 11. durch die zerschnittene Halsgefässe ausgeschlossen war. , rel. Itaque haec BÜTT.NERI observatio reprehendenda potius erat, quam illa b. paventis, siquidem ibi

d) f. 73 fq.

e) ad art. 110. R.

f) f. 74. Act.

g) f. Actor. 17.

h) l. c. p. 424.

i) l. c. obf. 32. p. 90.

ex vmbilico potius facta esse statuitur haemorrhagia, quam ex vulnere colli.

XV.

Et de obs. LXV.

In obs. LXV. k) haec exstant: "b) kon-"nen auch die hin und wieder zugefügten "fugillationen, ob sie schon an sich nicht tödt-"lich find, bey ihrer großen Schwäche den "Tod mit befördert haben, da zumal der "Kopf bey dem ersten Kinde vorzüglich mit gelitten hat. Endlich ist auch c) nicht zu zweifeln, dass die bey beiden Kindern, be-"sonders aber bey dem größten, wegen der "unverbundenen Nabelschnur vorgegangene "Verblutung eine der vornehmsten Ursachen ,des so bald erfolgten Todes mit gewesen "sey." Iam vero secundum "n. 7. hielten "die Gefässe der Leber nur wenig Blut in "fich, wie man denn auch in den großen "Blutgefässen nur wenig Blut, in dem Her-"zen aber gar nichts antraf 1). " Jam acta inquisitionalia consulamus, vbi m) leguntur sequentia: "Im Bette, worinn Inquisitinn ge-"schla-

k) 1. c. p. 219.

D 1. c. p. 216.

m) fol. 5. Actor. 11. 4).

"schlafen "), befanden sich 2. länglichte Fle-"cken, schwarz und getrocknet Geblüte, so ,in das Betttuch eingetrocknet war, wie "denn auch selbst auf dem Kissen eben dergl. "eingetrocknetes Blutfleck zu sehen war, "erwa wie eine Hand groß: auch fand man "noch einen Blutfleck. " Arque alibi »): "Inquisitinn gestand, sie habe an dem mit "Blut bezeichnetem Orte (n. 3.) beyde Kin-"der bald nach einander geboren. Als sie , beyde Kinder gehabt, und mit einem Ein-, legemesser die Nabelschnuren abgeschnitten, "habe fie diefelben zusammen in dasienige "Hembde gewickelt, darinn sie bey der "Section gefunden worden, und in das Bette-,an den Ort no. 4. hingelegt, und sey das "Blut so sich im Bette, und auf dem Kissen "befindet, von den beyden Kindern durch ,das Hembde, darein sie dieselben gewi-"ckelt, durchgedrungen." Porro quaesita: quae esset mortis caussa? respondit p): "Das wisse sie nicht. Als aber den Morgen nach der Geburt die Kindmutter M. zu ihr gekommen, habe diese der Inquisi-C 5 ,tinn

n) Secundum fol. Actor. 22. post partum non cuba-

o) Fol. 6. Act. Seq.

p) ad art. 114.

"tinn gewiesen, dass viel Blut zwischen bey"den Kindern gelegen, so aus der Nabel"schnur gegangen, und habe ihr dabey ge"sagt, dass sich die Kinder verblutet, weil
"sie ihnen die Nabelschnur nicht verbun"den. "Alibi I) vero respondit: "dass den
"Kindern viel Blut aus der Nabelschnur ge"lausen, habe sie nicht eher gesehen, als es
"ihr die Kindmutter gewiesen. "Praeterea,
se ex ignorantia funiculum non deligasse,
illa I) edixit. Nonne igitur b. parentis iudicium rei adiuncta & matris ipsius confessio
comprobant? Veriusne iudicium Fischeri?

XVI.

Quaestio est de obs. LXVII.

In obseru. LXVII. 1) haec leguntur:
"Dass aber das Kind durch die am Haupte
"erlittene große Gewaltthätigkeit würklich
"zu Tode gebracht sey, ist keinem Zweisel
"unterworsen. – Wiewohl selbigen auch
"die unterbliebene Verbindung der Nabel"schnur,

g) Fol. Ast. 71. ad art. 115.

r) ad art. 119. 120. f. 72. Act. & f. 44. fic in lecto deposuisse infantes, ne prohiberetur respiratio libera, statuit. Igitur ad ergastulum condemnata est ita, vt per octo annos laboribus castigaretur.

s) p. 225. l. c.

"schnur, und verabsaumte Ablösung der "After füglich mit kann befördert haben." Cor vero & vafa maiora fecundum n. 8 1) sanguine fere erant destituta: aderat ergo avaiμία. - Sed hic nihilo minus, non FISCHERO folum, sed pluribus VV. Cl. respondendum est. Namque fieri non posse, vt ex longiori vmbilico sanguinis iactura contingat, hinc multo minus ex placenta, fiquidem paullo post partum pulsus in superiori versus placentam parte in vmbilico deficiat, plures VV. Cl. Statuunt: V.g. HEBENSTREIT "), BÜTT-NERVS x), LVD WIG y), PLAZIVS 2), Cl. BAVMER a), FISCHERVS b). enim vero dantur casus, vbi ex longiori etiam vmbilico, v. g. apud FABRICIVM c), & Cl. RVEF d) haemorrhagia secuta est: nullam vero plerumque sequi, id ex eo consequitur, quod pulsus ante solutionem

t) p. 224.

u) l. c. p. 421.

x) 1. c. §. 72. p. 86.

^{4) 5. 259.}

z) l. c. p. 10. 11.

a) Med. for. p. 313.

b) 1. c. §§. IX. X.

c) 1. c. caf. 11. p. 93.

d) 1. c. p. 46.

iam ibi defecerit, quod scilicet directio vaforum in nuper natis plerumque admodum mutatur; vasorumque fines quodammodo se retrahant, quando abruptus est vmbilicus. Quodsi infans sic convolutus iacet, vti in vtero, eadem vt fit vasorum directio, atque in vtero fuit, tunc sane, haemorrhagiam per contiguam etiam placentam fieri, non repugnat. Id quod Cel. CAMPERVS, qui deligationis necessitatem potius abnegar, his concedit: "Aber so lange der Mutterku-"chen an der Gebärmutter fest bleibt, selbst nach der Geburt des Kindes dauert das "Klopfen gemeiniglich bis das Abbinden "geschieht. e),, Iam vero si pulsus adest, sieri etiam haemorrhagia poterit: quod quidem confirmant b. ALBERTIT), & b. MAR-HERRII testimonium, supra adductum. Notum est praeterea, haemorrhagias letales sequi, quum placenta ab vtero soluta est, aut alterius gemelli, iam nati, vmbilicus non deligatus erat, ideo scilicet, quod directio vasorum easdem permittat g). Ac profecto

e) 1. c. p. 96. Atque exinde explices, cur obstetrices, vt LEVRETVS (Acc. p. 210.), hodie etiam vinbilicum non esse citius ligandam moneant, quam infans respirauerit.

g) Cf. v. g. HEISTERI anat. pag. 270. DENYS apud TREW chyl, fet. p. 18. Eph. N. C. Vol. I. obf.

non video, qua ratione observata in hoc casu κενεαγγία cum fignis respirationis explicari possit. Etenim ex soluta ante partum placenta, quorsum plures facile concludunt, hic tamen κενεαγγία explicari nequit; quum non intelligatur, quomodo fetus, haemorrhagià iam debilitatus, (nisi mortuus) sub laborioso tum quoque partu natus, respirare etiam potuisset? Sane tum capitis vi non fuisset opus h). Itaque, me quidem iudice, illi potius errant, qui placentae cum fetu cohaefionem habent pro figno, aut debilem, aut mortuum natum esse fetum, vt statuit v. c. BUTTNERVS i); in quo consentit etiam ALBERTIk): arque exempla sunt, secundas diu prodiisse ante setum absque malo 1).

XVII.

obs. 65. p. 184. HALLERI el. phys. T. VIII. p. I. pag. 249. MORGAGNI de Jed. & causs. morb. ep. XLVIII. art. 5. 6.

h) Acta consequi non potui, id quod doleo. Sed recordor, matrem infantis fassam esse, se caussam esse
mortis infantis viui. Adeoque idem quum interpretamur in primis de capitis vi, tum patet
omnino, matrem, quae cupiebat mortem infantis, non oportuisse, vim inferre fetui, quum debilis esset natus, cui tamen & respirationis signa
contradicunt.

oi) l. c. cal. 50. 59. 63.

k) d. de F. V. delig. S. VII.

¹⁾ HALLERI el. phys. T. VIII. p. I. p. 247.

XVII.

Resp. ad obs. LXXIV.

Iam redeamus ad observationes. Itaque porro in excitata observat. LXXIV. (quae inscribitur: "Von einem lebendig gebornen ,Kinde, das an einer Kopfverletzung und ,Verblutung gestorben,),, sequentia leguntur: "Es ist im geringsten kein Zweifel, dass "der Tod diesem Kinde durch die am Ko-"pfe erlittene große Gewalt sey zugefügt Doch kann auch da die Naworden. belschnur unverbunden gewesen ist, und "die Blutgefaesse nur wenig Blut in sich gehabt, der Tod durch einigen Blutverlust zugleich mit seyn befördert worden m)., Arque sub no. LXXV. ad quaestionem responderunt, essentue haec capitis vulnera letalia? Acta etiam inquisitionalia consului, sed res est incerta. Nimirum callida mater, primo partum negans, deinde, abortum se passam esse fingens, denique, se peperisse stato tempore, adnuens, vix videtur per totam inquisitionem vera protulisse. Atque eadem vix in carcerem coniecta, medicinae studiosus, eâdem antea cum illa in domo degens, anxius ita se gessit, vt videretur idem non inique

inique in quaestionem esse ducendus; sed post aliquot dies subito & clam abierat. Infanticida autem praeterea, quod in depolitionibus admodum vacillaret, ante, quam ad articulos supraadditionales, quos vocant, respondisset, iam diu animi moerore & perturbatione adflicta, obiit. - Igitur ita sedens fola partum edidisse, edixit, vt fetus in vasculum suppositum capite caderet "). Funiculum primo, statim ipsam soluisse, adnuit 0), sed deinde p) edixit, se paullo post partum incidisse in lipothymiam, quâ demum absoluta, fetu iam mortuo (qui respirauerat antea, ipsa farente) funem praecidisse. callida mater videtur intellexisse, fore, vt iudex quaestionem moueat, an sanguis ex soluto vmbilico manauerit? Hinc forte responfionem mutauit. - Sed ponamus etiam, matrem funem non citius soluisse, nisi fugatà lipothymia, ac fetum tune mortuum fuisse: nihil tamen impedit, quo minus, qui potuerit ex vmbilico non deligato haemorrhagia fequi, intelligatur. Etenim primo Cel.

CAM.

n) Fol. 7a Vol. I. Act. & resp. ad artic. 72. 73. 77. 79. 80. 90.

o) Fol. 7. Att. Vol. I.

p) Fol. 14. Act. & resp. ad aris. 88. 89. 90. 91. 92.

CAMPERI animaduersioni memores simus, deinde attendamus, infantem dici sic in vase iacuisse, vi praeter pedes, ad abdomen attra-Stos, in vase absconditus esset. Sic enim respondit 1): "Das Kind habe ganz in dem "Fässgen gelegen, und weil es die Füsse an "den Leib gezogen, habe es geschienen, als wenn die Füsse etwas höher, als der Kopf "gelegen. " Itaque, quum fetus natus iam matris pars esse definat, & sic convolutus fere iacuerit, vt in vtero, sanguis ex fetu, durante adhuc vita fetus, ad placentam abire poterat, vbi ex hac, nunc foluta r), euacueretur; quum e contrario, ob lipothymiam aut asphyxiam matris, nullus ad ferum abiret. Igitur hac ratione fetus nevenyyla, ob non

⁹⁾ Fol. 100. Att.

Placentam tum solutam esse, saltem ex parte id tum suadet partus facilis, naturalis, qua viuus nascebatur infans, partim ratio partus. "Nam Teste "Kraschenninnikow & Clem. Alexandri soeminae "barbarorum, genibus nixae, partum deponunt, "qui persaepe pondere suo & placentam promomet. "(Exstant apud fischerum. Soc. Goett. T. III. p. 406 sq.) quoque testatur, infante etiam nato, pulsum in arteriis vimbilicalibus superesse ad 28 min., & quamuis in suis observationibus neget, sanguinem ex placenta prodiisse, eadem tamen soluta non fuit. Quodsi soluta fuit, sanguis omnino ex placenta abire potuit.

deligatum vmbilicum mori poterat, id vel contingeret matris culpa, aut dolo. An igitur inique iudicauit b. parens s)?

XVIII.

Atque ad obs. LXXVIII.

Denique in observat. LXXVIII. (quae inscribitur: "Von einem lebendig gebornem "Kinde, das an einer Verblutung und Kopf"verletzung gestorben ") haec exstant:
"Wir halten dafür, dass eine vorgegangene
"Verblutung den Tod des Kindes zuwege
"gebracht, die am Kopse bemerkte Gewalt
"aber ihn hiernächst besoerdert habe *). "
Et secundum n. 8. cor cum vasis maioribus sanguine sere omni destituta erant; capitis vero vulnus non multum excedebat eam constitutionem, cui saepius obnoxii sunt insantes sub partu, in primiparis sacile laborioso. Neque igitur iniquum videtur propositum esse iudicium ").

Quum

- s) Facti certitudo non adest. Forte partum adiunit med. stud., solutus insto citius est vmbilicus & haemorrhagia secuta; mater vero sinem vitae infantis adiunit vulnere capitis.
- r) l. c. p. 261.
- u) Actis vti non potui.

Quum igitur in his, quas reprehendit Cl. FISCHERVS, observationibus adesset κενεαγγία, hanc eidem non sufficere ad inferendam haemorrhagiam vmbilicalem, fa-At vero quomodo demum in tis elucet. adductis observationibus nevenyyan explicabit V. Cl.? Num forte reputat, in iis quoque casibus haemorrhagiam, tamquam laesionis capitis effectum, esse considerandam; sicut habet pro effectu impeditae respirationis? Creditne V. Cl., neveayylar explicari in adductis observationibus posse ex congestionibus arque extrauasationibus capitis? Ita videtur. Igitur & haec aestimari debent, vr adpareat, an de haemorrhagia tuto iudicari ex κενεαγγία possit. Itaque videamus.

XVIIII.

Haemorrh. vmbil. non est effectus laesionum capitis. Nec nevectyvice potest per congest. aut extrauasat. explicari.

Haemorrhagiam, ex vmbilico contingentem, non posse haberi pro effectu laesionis capitis, sequentia comprobant. 1) Haemorrhagia ex vmbilico non deligato, observationibus *) edocentibus, contingit, absque im-

w) cf. obst. citt. ad S. XI. d).

impedimento respirationis aut capitis laesione.

2) Capitis laesiones observantur absque haemorrhagia vmbilicali, licer haec contingere potuisset y). Atque capitis laesiones, quatenus, animi desectum inducendo, actiones vitales aut imminuunt aut tollunt, haemorrhagiam per se coërcere potius videntur z).

3) Dantur observationes, vbi capitis laesio cum suffocatione aderat, nec tamen xevexyyla, hinc ad haemorrhagiam concludi non poterat a). Itaque si haemorrhagia vmbilicalis vtriusque effectus esset, deberet in iis quoque casibus sacta esse.

D 2

Quod

e. 13. a. p. 64. T. III. 15. T. IV. 5. T. VI. 3.

Acta med. Berol. Dec. II. Vol. III. p. 52. Vol. VI.

pag. 85. BÜTTNER l. c. caf. 9. 14. 34. FA
BRICIVS l. c. caf. 8. 14. 15. 17. liceat addere

b. parentis caf. 69. 70. Quoad vltimum cafum 70.

moneo, me acta inquisitionalia consuluisse, quibus didici, matrem de industria stando peperisse,

ea, vt edixit, intentione, vt fetus, quem ignorabat
ope funiculi & placentae vtero adhaerere, in ter
ram caderet. Funiculum, dum lustrabat infantem, huic adhaesisse, non sibi, fetumque cum impetu in terram cecidisse, edixit.

z) cf. van swieten Comm. T. I. p. 235 fq.

a) v. c. BUTTNER l. c. caf. 13. 18.

Quod alteram quaestionem attinet, neque κενεαγγία explicari potest ex congestionibus atque extrauasationibus: quae in primis hic confiderandae erunt, quo magis multi eo facile concludunt. Sic v. g. facultas medica ante haud multos annos respondit. "Was endlich die Frage betrift: ob in dem gegenwärtigen Falle die unterlassene Abbindung der Nabelschnur pro caussa mortis zu "achten? so gründen wir uns auf die Richtigkeit des Geständnisses der Inquisitin, dass nämlich die Nabelschnur erst dem Kinde abgeschnitten worden, da es schon todt ge-"wesen, und sie alsdenn nicht geblutet, weil in diesem Falle die unterlassene Verbindung "derselben keine Ursache des Todes abgeben "kann," (quam sapienter! Estne vero callidae infanticidae depositionibus potius fidendum, quam euidentibus obsernatis? An, inquam, iudex acta ad ordinem medicum fuifset misurus, si existimasset, considi posse infanticidae depositionibus? Nonne vel iudex, vel artis non peritus tale ferre iudicium potuisset?) ,und wenn auch nach dem Sections-"bericht die vasa maiora nach proportion nur wenig Blut enthalten, so ist hingegen desto mehr Blut in den vasis exterioribus cere-"bri zusammengehäuft, und also kein indi-"cium

"cium einer geschehenen haemorrhagie vor"handen gewesen, da propter congestionem
"ad caput die untersten Gesaesse haben aus"geleeret werden müssen! " rel.

XX.

Dicta f. praec. probantur observationibus.

Itaque observationes consulamus. Primo in medium proferam ROEDERERI b) observationum, ex fetibus, in vtero mortuis, captarum, aliquam. "Et primo quidem, in-, quit, abdomen aperui, ex quo aperto sanguinis tenuioris, omnia viscerum interualla replentis, notabilis quantitas effluxit. Te-"nuior quidem ac alter, quem ex venis post-"modum extraxi, is fanguis fuit. - Intesti-"na rubicunda adparent, vasis eorum venosis "sanguine plenissimis, cum minores arteriae "vacuae essent. - In thorace grauissimae inflammationis & fanguinis congestionis "signa conspiciebantur. Prouti enim maiora "cordis vafa, arteriae, venae, auriculae, "sinus, & ventriculi sanguine turserunt, ita 22mi-

b) Sat. de suffocat. §. 13. Opp. p. II. p. 323. Cf. Et. pr. de infant. in partu suffoc. obs. §§. 2. 3. 4. l.c. p. 347 sq. atque ALBERTI l. c. T. VI. c. 3. p. 85.

"minora etiam vasorum retia — sanguine ple"nissima, — quo praestantius vasa de industria
"referta sistere nequeunt. — Omnium vero
"intensissima inflammatio cerebrum occupa"uit. Atque omnia membranarum cerebri"que ipsius vasa sanguine plenissima. " Igitur licet in capite, per incuneationem eiusdem,
magna cruoris pars detineretur, in pectoris
tamen abdominisque vasis nullus cruoris defectus observatus est. At quum contra eiusmodi observatus est. At quum contra eiusmodi observationum vim quaedam moneri
hic possint, ad alias progredior.

In Commercio litterario Norimbergensi c), haec exstant: "Corpus monstrabat
" - venam cauam vbique sanguine disten"tam, cordis caua, aortam, sanguine repleta.
"Pulmones sanguine quasi suffosos. - Tota
"caluaria cruore atro largissime inueniebatur
"superfusa. Piae meningis vasa venosa adeo
"turgebant, vt eam cruore penitus serme
"obductam dixeris., rel.

Apud GOHLIVM d), haec leguntur:
"Separata cute, cranium vniuersum extraua"sato sanguine erat obductum, praeprimis
"peri-

c) a. 1735. h. 2. p. 10.

d) in act. med. Berol. Dec. II. Vol. III. p. 52 fq.

"pericranium in vertice sanguine erat suffu-"sum. - Tota sectio vbique erat cruenta, "omnia vasa & viscera sanguine plena." Atque alibi e): "δ) in radice nasi magna sugil-"latio - ¿) Totum ceterum caput vndique "liuidum, & sanguinis extrauasati coagulis "suffusum. 2) Interne (a) circa caput, quod "vniuerfum cranium a radice nafi ad nucham "víque sanguine, in coagulum condensato, fue-"rit obtectum. - (c) Separata dura matre, "pia mater maxime a radice frontis per vni-"uersum, quod tegit, cerebrum extrauasato "sanguine erat suffusa. - Ex eo autem, quod "funiculus vmbilicalis non deligatus repertus, ipsa vero sectio vbique fuerit cruen-"tans, adparet, infantem ante perpessam haemorrhagiam effe exstinctam.,

XXI.

Continuatur argumentum.

Accedo ad BÜTTNERI observationes;
which have occurrent: 7) "Ueber dem linken
"Wirbelbein zeigte sich eine mit schwarzem
"Blut angefüllte Contusion, zwischen der
"Haut und dem Wirbelbein, – und ent"hielt unter sich eine Austretung von
"schwar-

e) ibid. Vol. VI. p. \$5 fq.

"schwarzem dicken Blut, welche drey Zoll plang, und drey Zoll breit war. 8) Als "wir dieses mit Blut angelauffene und erha-"bene Beinhäutlein über dem linken Wir-, belbein aufschnitten, lief wenigstens andert-, halb Loth schwer Blut heraus. - 9) Bey "der Bewegung dieses zerbrochenen linken "Wirbelbeins lief gern eine halbe Unze ofchwer dickes schwarzes Blut heraus. 200) Als wir dieses linke Wirbelbein ab-"schnitten, zeigten sich die obere lange Bluthöhle der harten Hirnhaut, und die "Hirngefaesse - mit vielem dicken Blut an-"geschwollen. 11) Im geöfnetem Unterlei-"be fanden wir - 12) die große Pulsader, "Hohlader, Leber, Milz, und Gekrösge-"faesse mit vielem Blut - angefüllt. 13) Nach "eröfneter Brust - lief uns viel schwar-"zes dickes Blut entgegen, und die Herz-"kammern gaben viel Blut von fich f).,

Sic etiam alibi g) haec leguntur: (praeter notabiles sugillationes sub n. 7-11.) "Un"ter einem Theil von iedem Wirbelbein,
"12) sass eine recht dicke Austretung von
"coagulirtem Blut. 14) Ueber und in der
"lan-

f) 1. c. obf. 9. p. 26 fq.

g) l. c. caf. 14. p. 46 fq. cf. etiam caf. 34. p. 95 fq.

"langen Bluthöhle der harten Hirnhaut lag "eine ziemliche Portion von dickem schwar-"zen ausgetretenen Blut, welches sich bis "unter das Hinterhauptsbein erstreckte. "(5) Nach Wegnehmung der harten Hirn-, haut, die ganz roth, wie eingespritzt war, waren die Gefaesse der feinen Hirnhaut, "und die Hirnblutadern nicht allein ganz "voll von schwarzem Blut, sondern es zeig-,te fich auch 16) zwischen beyden halben "Kugeln des großen Gehirns schwarz ausgetretenes Blut. - 17) Hierauf öfneren wir die Brust und fanden das Herz mit sei-"nen Säcken und Kammern, wie auch die "Kranzgefaelse desselben mit Blut angefüllt. , - Im Unterleibe bemerkten wir Leber, "Milz, Gedärme, Nieren, den Magen, und "das Gekröse in gutem Zustande - und "die Gefaesse benannter Eingeweide annoch "mit Blut angefüllt.,

XXII.

Item porro.

Apud FABRICIVM h) haec proponuntur: "quoad interna hat sich in der caui-D 5 "tate

h) 1. c. cas. 8. p. 72 sq. cf. etiam cas. 14. p. 112 sq. ac DELII d. de sugill. quarenus infant. indic.

"tate abdominis alles natürlich gefunden. Bey der cauitate pectoris waren - die vafa "maiora sanguifera, ingleichen die ventriculi cordis voll von Blut. - Bey der Oefnung ,des Kopfs, - hat man auf dem pericranio, , - ein gelatinöles Wesen mit vielem sanguine extrauasato & congrumato gefunden, dergleichen extrauasirtes Geblüte auch "dicht auf dem fonte pulsatili wahrzuneh-"men gewesen, und am osse frontis hat sich auch von aussen auf beyden Seiten hier und ada stockendes und extravasirtes Geblüte gezeiget. Als man das cranium geöfnet, , find sowol die vasa durae, als piae matris ziemlich mit Blut angefüllt gewesen, zwischen den gyris und circumuolutionibus "cerebri hat man viel stockendes Geblüt "gesehen; die sinus laterales hatten viel Geblüt in fich, und die basis cerebri ist mit , sanguine extrauasato angefüllt gewesen.

Quibus addam, quae huc faciunt, ex observationibus recentioribus Goldhage-NII, V. Celeb. beneuole mecum communicatis. Igitur in observatione de a. 1775. haec de-

pag. 19. DANIEL I. c. caf. 69. 70. GOHLII med. for. S. 2. c. 6. p. 248. & S. 2. c. 28. p. 339 fq.

deprehendo: 13) "Fand man fowol über als "unter den beyden hemisphaeriis cerebri, "um die pia mater herum, ein serum sanguinolentum gelatinosum, und die vasa piae , matris von schwarzem Blut angelaufen. 314) War auf dem processu transuerso der "harten Hirnhaut auf 3 Theelöffel voll schwarzes geronnenes extravasirtes Geblüt befind-"lich. " - 17) "Nach Eröfnung der Bruft "selbst fand man in der rechten Höhle der-"selben etwa ein Loth dunkelgefaerbtes Se-"rum sanguinolentum. - 19) Alle vasa pulmonum & cordis, so wie auch alle Hölen "des Herzens waren von schwarzen und ge-"ronnenen Geblüt stark erfüllet. 20) Nach "Eröfnung des Unterleibes fand man die Leber und Milz ganz schwarzbraun, und mit "sehr vielem Blut angefüllet, so wie auch die "vasa vmbilicalia Blut enthielten., - Arque in observatione de a. 1777. haec lego: "Nach "eröfnerem Kopfe fand man - die Gefaelse ,des großen Gehirns so, wie die langen, "die Seiten · und übrigen Bluthalter, und das Adergewebe mit schwarzem Blute voll-"gepfropft. - Nach eröfneter Brusthöhle "traf man - 8) in dem Herzen, so wie in "den anliegenden Blutgefaessen, genug Blut nan. 10) Im Unterleibe fand man die Leber "vom

"vom Blute vollgepfropft, alle Eingeweide "aber natürlich und blutreich."

XXIII.

Comprobantur dicta f. XIX.

In his igitur hactenus propositis atque excitatis observationibus aderat vasorum encephali totius infarctus, aderant haud leues extrauasariones, nec tamen minus totius corporis vasa sanguine non plena solum, sed turgida potius erant. (Atque hi fetus, praeter illam ROEDERERI omnes respirarunt). Poteritne igitur statui, hanc encephali conditionem neveayylav inducere, quae toties absit? Nonne potius & hic ROEDERERO subscribendum est; "qui constans, inquit, & "inconcussa veritas manebit, falso obseruatum "effectum esse, cuius impossibilitatem ex veris principiis iusta ratiocinii lege demonstrare possumus, & simultaneorum saltem phae-"nomenorum caussas aliunde repetendas esse, "si euictum dari potest, inter ipsa phaenome-"na nihil nexus intercedere, multoque minus vnum ex altero deriuari.,

Itaque κενεαγγία si per encephali conditiones abnormes explicari nequit, nonne debebit bebit per haemorrhagiam vmbilicalem explicari? Nonne, signis certissimis, a summis in arte viris stabilitis, maiorem sidem habendam esse, patet, quam FISCHERI argumentis sallacibus? Nonne, vulnerum etiam letalitatem male ex vaga analogia, tamquam sallaci argumentandi ratione, diiudicari, quae ex euidentibus cadauerum conditionibus longe certius erui potest, hoc etiam argumentum egregie comprobat?

Quid igitur, inquam, FISCHERVS fibi voluit? An forte vnam mortis caussam sufficere, & concaussam negligendam esse, statuit? At, in medicina forensi concaussas aestimandas esse, quis negauerit? Potest in rixa homo a duobus vel tribus letale vulnus accipere, quorum nullum negligi debebit: v. g. cordis & cerebri, rel. Atque in infanticidio in primis concaussa negligi non potest: mater enim potest de industria omisisse vmbilici deligationem & setui potest casu potius, quam dolo, capitis vulnus infli-Etum esse; e contrario mater dolose caput laedere, atque ex ignorantia deligationem omittere potest. In vtroque casu vtram mortis caussam neglexeris, efficies, vt cum tuum de letalitate, tum iudicis iudicium a vero vero aberret. Haec itaque omnia probe sunt attendenda, maxime in terris Borussicis, vbi secundum Clementissimi Regis rescriptum d.d. Berol. d. 8. Febr. 1765. §. I. maior de vita & morte medicis habetur sides, quam inquisitis; quod quam congrue siat, intelligunt omnes, qui accuratius res aestimant.

morning the district of XXIIII. of large zero

Respond. ad argum. VI. FISCHERI.

Superest, vt tandem ad VI. argum. FISCHERI respondeam. Venae sectionis locum modicam congruamque haemorrhagiam ex vmbilico aliquando supplere, concedo, imo non raro efficere, vt in vitam redeat infans, incuneationem capitis, al. expertus, addo; sed quid inde? Si tantum sanguinis tempore congruo per vmbilicum detractum est, quantum saluti cedit, en! viuit infans, nec mater infanticidii accusatur. Quodsi iusto plus detractum fuit, vt ex nimia sanguinis iactura infans periret, num ad haec respici poterit? Num, si ex vasis adulti laesis haemorrhagia, avaquíav inducens, contingit, inde excusatio vulneris repeti potest, quod roties absque damno vasa per phlebotomen incidantur?

Itaque

Itaque salua res est. Vera etiam hodie funt haec HEBENSTREITII: "Ergo deli-, gandus funiculus vmbilicalis est, a neglecta penim illius deligatione mors infantis est cer-"tissima. Sanguis enim ille, qui ex fetu, motu cordis eius per vtramque arteriam vmbilicalem ducitur, tamquam ex vulnere "arteriarum, magno cum impetu & breui , tempore omnis emanar, vel tam minima "eius pars manet, vt vitae ducendae haud "fufficiat i)., Cui addamus HALLERVM, qui argumenta in vtramque partem prolata aestimaturus: "Si quando contraria fuerunt "euenta, inquit, & parcior haemorrhagia by Nant Cover Minister 10.1

i) l. c. p. 418. Non est necesse, vt omnis omnino fanguis corpufculi per vmbilicum effluar, vt ad haemorrhagiam concludatur; fed illa adeffe haud fine ratione statuitur, quum modo magna sanguinis iactura facta est, vt vitam viuere infans non potuisse existimandus sit. Sic etiam facultas medica Helmstadiensis adlentiebar indicio physici: "Dass die Unterlassung der Verbindung der Na-"belschnur die wahre Ursache des Todes des Kindes fey;,, quamuis in relatione haec legantur: "Die vala pulmonalia hielten in Verhältnifs gegen ndie ausgeleerten vafa fanguifera in abdomine moch ziemlich Blut in fich, wovon die beyden "Kammern des Herzens gleichfalls eine mälsige "Quantität enthielten.,, Cf. FABRICIVS I. C. caf. II. Hine male in cafu, a Cl. PLAZIO allato, haemorrhagia adfuisse negatur. Debuisset effectebus, in c daueribus reperiundis, maior fides haberi, quan infidis depolitionibus.

"funiculi, id summae setus debilitati, satis "vulgari vitio, aut longo funiculo, aut frigo-"ri, cuius magna hic est potestas, vt etiam "sanguinem auulsi aut incisi funiculi suppri-"mat, aut caussis aliis non perpetuis tribui "debere k).

Huic vero omissae deligationi, indeque pendenti haemorrhagiae, mors poterit adscribi, quando κενεαγγία in cadauere infantis detegitur, quod quidem tum antecedentia probant, tum Cel. CAMPERI, ceterum aduerfarii, sequentia: - "Doch würde es fich zutragen können, dass die abgeris-"sene Schnur ein solches Bluten verursachte, das Kind davon stürbe, so wie es nach MAURICEAU Beobachtungen geschehen; dieses bestätigt auch de WIND noch mit an-"dern Beyspielen, und schliesst mit Recht, "dass Kinder fürnämlich, die dicke Schnuren haben, an einer folchen Blutstürzung Afterben können. Doch in diesem Falle "werden das Herz und die Behältnisse des "Bluts im Körper leer gefunden werden. -Es ist also nöthig, dass der Arzt in seinem "Bericht anmerke, ob in dem Falle viel oder wenig Blut in dem Körper des Kindes ge-,funden

k) Elem. phus. T. VIII. P. I. p. 443.

"funden worden !). " Igitur satis congrue negat Cel. CAMPERVS, ex solo deligationis desectu ad haemorrhagiam concludi posse, sed neseccipan eiusdem sactae certum esse signum, abunde concedit.

XXV.

Vbi de haemorrhagia ombilicali quaeratur? Distinctio eiusdem in oterinum & infantilem.

Quibus igitur iam fuse propositis, demum ad ea veniamus, quae ramquam theoremata de vibilico ponenda sunt. Itaque primo tenendum erit, suspicionem de haemorrhagia vmbilicali incidere in omnem fetum, cuius mortis caussa suspecta est. Vel enim infanti contigua adhuc fit placenta, vel non, atque in viroque cafu vel deligatus fit ymbilicus, vel non, nihil tamen impedit, quo minus mater, aut parentes, rel. vbi infanticidii suspicio est, haemorrhagiam aut permiserint, vel conscie, vel secus, aut non tam permiserint, quam potius promouerint; atque in vtroque casu aut dolose, idque vel directe vel indirecte, vel culpose egerint, aut

1) 1. c. p. 97 fq.

aut casus adfuerit: id, quod ex supra dictis facile colligi posse puto.

Igitur simul, ac de infanticidio quaeritur, videndum est, situe haemorrhagia ex vmbilico secuta? Eadem vero, per supra proposita, satis certo eruitur ex κενεαγγία, sic, vt haec aliquando deprehendatur, quum placenta contigua adhuc est, aut eadem soluta, vmbilicus vel deligatus est, vel non; siquidem etiam post haemorrhagiam (interdum a sero nimis aduocata obstetrice) vinculum iniicitur aliquando.

At licer de haemorrhagia per nevenyylav conster, tamen animaduertendum est,
non numquam haemorrhagiam ante infantis
partum contingere, vt hic moriatur ante partum: quo casu vel contigua manet placenta,
vel soluta est. Idem scilicet contingit a soluta placenta, quae, vel ori vterino, vel alii
parti adhaerens, ante partum soluitur, eo euentu, vt rediturus a setu sanguis per placentam euacuetur, atque e contrario paucus ad
eumdem ducatur, plurimus per solutam placentam excernatur. Hanc vero haemorrhagiam liceat vterinam nominare, vt discernatur ab altera, quam infantilem vocare liceat: vtramque vero dicamus vmbilicalem.

XXVI.

XXVI.

Quando baemorrhagia vmbilicalis vterina adsit?

Itaque ad baemorrbagiam vmbilicalem, eamque vterinam concludi debebit: quum

- in cadauere infantis adest κενεαγγία, non explicanda per aëris instationem, aut putredinem.
- 2) Certitudo adest, solutam esse ante partum placentam, vt vel per mensem, vel per hebdomades ante partum mater conquesta sit de excretione cruenta vterina (metrorrhagia) tanta, vt aegrotans de eadem conquereretur.
- 3) Placenta, si adest, deprehenditur, saltem maximam partem, integra, leuis in superficie, quae vtero adhaesit. Nam quum sponte soluta sit placenta, ab artisiciosa solutione vim ferre non potuit, vbi facilius deprehenditur inaequalis. Vereor, ne addam, eam esse exsanguem: etenim vt setus periret, sufficit ipsius diamula: potest vero partus contingere ante, quam sanguis ex placenta essulus sit, quod plerumque locum habebit. Hinc vbi de auxilio vel obsterricis vel

mulieris alius quaestio est, an subscribi possit harum relationi, partum aut praecessisse aut esse comitatam haemorrhagiam, placenta examini subiiciunda, & praecipue margo perscrutandus, ar qua parte trunculus quidam vasorum vmbilicalium conspicuae amplitudinis subito definere obseruetur. Hinc instetur vmbilici vena, atque vtraque arteria, dum placenta aquae tradita est. Prorumpens bulla circa marginem rupta vasa, & placentam separatam demonstrat, si reliqua vasa integra sunt m).

- 4) Infans forte mortuus editus est, quod diiudicabitur alio loco, & probatur v. c. ex partus conditione & defectu respirationis, rel.
- argumentis: vbi cum impetu exturbatus, in terram concidens, exitiofam capitis contusionem iam facile suscipere potest.
- 6) Aut vegetus, ita etiam, vt respiret, ita probatur natus esse, vt contiguus maneret infans placentae, partus etiam fir

m) Cf. ADOLPH. l. c. p. 21.

fit in loco moderate calido, & solutionis placentae signa vel ante partum iam obtinuerunt, vel eadem per partum inducta est, dum mater genubus slexis pareret, & simul deficiunt signa alius mortis caussae, aut his praesentibus mater saltem sponte indicat, infantem natum sic, vt in vtero, iacuisse, & contiguitas placentae cum infante manet, aut alia concurrunt, quae suadeant, obtinuisse similem casum, ei, quem diximus §.XVII.

XXVII.

Quando baemorrhagia infantilis adsit? - Animaduersiones.

Ad baemorrhagiam vmbilicalem, eamque infantilem, pro caussa mortis habendam, argui debebit; si

- in cadauere infantis adest αναιμία, non explicanda per inflationem aëris, nec vulnus latum, cruentum (cf. n. 4 sq.).
- 2) Deficit certitudo haemorrhagiae vmbilicalis vterinae: & signa adsunt vitae infantis post partum. Imo
- 3) Maculae in linteis deprehenduntur, quibus obuolutus erat infans, testante E 3 ma-

matre, easdem non esse a lochiis, (vt in observat. LXV. §. XV. proposita) 1).

Vbi sequentia notanda erunt:

- non refert, an placenta contigua, an vmbilicus tenuis sit, an crassus, num solutus, nec deligatus, an e contrario deligatus sit, an abruptus, an abscissus, an longus, an breuis, an omnino abruptus? Etenim exempla docent sub omni conditione dictà factam esse haemorrhagiam, certo id comprobante κενκαγγία. Sic deligatus in cadauere erat vmbilicus (ab obstetrice) in observatione Büttnerio): & laxa ligatura in exemplo, a Cl. BAVMERO P) excitato; sic abruptum vidi in haemorrhagia
- n) Satis congrue HEBENSTREIT: "Sed caueant "fibi fecantes, ne huic figno fidant, dubitare enim "fas est, an cruentatio ista ex fetus haud deligato "vimbilicali fune contigerit, an potius pro sanguine illo habenda, qui lochiorum titulo, educta "placenta, aliquando etiam ante illam, effundi "ex vtero ita solet, vt haud raro infantes sangui"ne materno tincti nascantur. "L. c. p. 422.

o) l. c. caf. 22. p. 62.

p) l. c. S. 32. p. 313.

rhagia vere infantili 4); sic satis longa vmbilici pars supererat in FABRI-CII') & RVER 5), V. Cl. exemplis, neque ramen minus haemorrhagia fecuta erat.

- 2) Nihil attinet, vtrum frigus, an calor forte accusetur? nec aqua, in qua infans repertus est, finit adfumere, fanguinem per aquam esse euacuatum. Idem enim, bene monente Büttne. Rot), locum non haber, quum per artem fanguis sic elui non possit.
- 3) Keveayyia tum solum potest per haemorrhagiam vmbilicalem infantilem explicari, quum a cadauere infantis putredo maior abest. E contrario, vbi putredinis maioris indicia adfunt, metuendum
- a) Quod per abruptum vmbilicum nihil dicatur fanguinis effluere posse, id ita interpretor, quod in exemplis, huic enunciationi originem praebentibus, aliae adfuerint caussae, haemorrhagiam impedientes, e contrario statuam, arteriarum contractionem non eam esse, quae possit sanguinem essurum cohibere, id quod experientia vere comprobat: aliquid tamen dandum jest auctoritati, ad observationes prouocandi.

r) l. c. caf. 11. p. 90.

s) 1. c. p. 46. z) 1. c. Anw. zu Obductionsatt. pag. 59. v. Kind. p. 69 fq. ROEDERER de suffoc. fat. p. 51.

est, ne resolutus sanguis per non deligatum vmbilicum euacuatus sit ").

- dum, an ex his etiam deriuanda sit nevex y sia? quod diiudicatur ex vulneris
 conditione. Quum intra labia vulneris, musculos, & vasa cruor effusus
 deprehenditur, per vulnus etiam haemorrhagiam contigisse, patet. An vero ex vmbilico haemorrhagia contigerit,
 ex rei adiunctis decidendum. Quodsi
 ea vulneris conditio non obtinet, ex
 vmbilico haemorrhagia contigit, & vulnera sunt post mortem insticta (quod tamen certe determinari non potest,
 quum in aqua aliquamdiu delituit insans,
 quia sanguis tum ex vulnere elui potest).
- Maculis confidi non potest, nisi adfuerit certitudo, eas non esse a lochiis, aut aliunde repetendas. Ex earum vero desectu in loco, vbi reperitur infans, argumentari non possumus ad haemorrhagiam vterinam.

6) Ke-

u) Cf. Cel. BOEHMERT d. de notabil. quibusdam, quae fetui in vtero conting. poss. ad illustr. infanticid. Hal. 1775. pag. 10. not. a) & BUTTNER l. c. cas. 43.

- 6) Kevenyyla non est effectus congestionis aut extrauasationis sanguinis, nisi maior fuerit, quam in infante locum habeat. Id enim dicta comprobant §. XX. sq.
- 7) Tamen haemorrhagia aliquando est effectus impeditae respirationis, quod diiudicatur ex signis impeditae respirationis & suffocationis alio loco proponendis, & inquisitione.

XXVIII.

Certitudinem haemorrhagiae quomodo adsequi nos possimus?

Eruitur certitudo haemorrhagiae vmbilicalis factae:

attendantur HEBENSTREITII: "In
"hoc negotio gerendo – ita procedant
"fecantes, vt venas maiores vbique in"fpiciant, venas iugulares, finus durae
"matris, venam cauam, venas mesar"rhaicas, ipsumque venae portae trun"cum; discindant hepar, videantque,
"an sanguis intra eius sinus supersir,
"ventriculum vtrumque & vtramque
Es

"auriculam cordis examinent *)., Ad vmbilici & placentae vasorum conditionem attendere adeo non refert, fiquidem, vt avaiula statuatur adesse, non opus est, vt omnes quidem infantis vasa sanguine omnino destituantur, sufficit, eius tam minimam copiam adesse, vt vitae ducendae non sufficiat 3). Sic etiam, vbi haemorrhagia cum vulnere complicata est, vt mors ex ambobus intelligatur, corpus infantis non omnino exfangue reperitur, sed hepar sanguinis quid continet; siquidem ante, quam omnis sanguis emanarer, mors per vulnus, & debilitatem, ex haemorrhagia ortam, secuta est. Sed nihilo minus haec constitutio non mitigare poterit. Sed quoniam aliquando haemorrhagia adparens adest, si inflatus aër est, comprobante Cel. CAMPERI exemplo, in his opus est, adsit certitudo, aërem instatum non esse. Cf. Comm. de pulm. §§. XXXII. XLIII.

2) Rei adiunctorum fida relatione, a iudice efficienda, comparanda.

x) l. c. p. 422.

y) cf. nota i) §. XXIV.

XXVIIII.

Intentio matris circa infantilem haemorrhagiam ex medicis principiis illustratur.

Quum per antecedentia iudex in decidendo ad intentionem matris circa haemorrhagiam respiciat, annon ex medicis principiis ea quodam modo declarari possit? quaeritur. Atque idem locum omnino habet. Itaque haec teneto:

1) Sunt feminae, quae ignorent, fetum in vtero ope funiculi & placentae vtero cohaerere, vt non adeo raro audiamus: "Das Kind, oder die Nachgeburt war "angewachsen, " vel "ich habe gar "nichts von der Nabelschnur gewusst, "auch nicht gesehen, dass es mit dem "Nachfolgenden zusammengegangen, "fondern es war gleich fo (abgeriffen)." Inde vero inducuntur feminae, confilio partum stando absoluant, doloresque vrgeant, vt fetus concidat, ab vtero exturbatus, in terram. Id quod comprobat voluntaria depositio infanticidae, quae indusia nihilo minus parata fecum portabat 2).

In

In hoc vero casu abruptus est vmbilicus, quum erecta mater peperit. Quodsi quodammodo genubus slexis partum edidit, fetus fic in terram concidere potest, vt placentae solutio inde promoueatur, funiculus autem non rumpatur 4). In 1/10 casu fetus subito in terram, interdum lapides, concidens, vulnus capitis facile contrahit, abruptus autem funiculus; quum arteriae se retrahant, haemorrhagiam non permittit plerumque; hinc vix nevexyyla aderit, nisi postea mater vmbilicum praeciderit, nondum cessante arteriarum vmbilicalium pulsu. In boc casu, quando infans natus diu cohaeret cum placenta, tardius edita, edocente CAMPERO b), haemorrhagia omnino contingere potest, quod obtinet etiam, quum aut placenta mox fequitur, aut vmbilicus abscinditur; virum vero haemorrhagia facta fit, discitur ratione dicta § S. XXVII. XXVIII. Quodsi genubus flexis peperit mater vix praesumenda erit eo consilio sic peperisse, vt infans in terram concidar: sed plerumque tum aderit

a) cf. nota r) §. XVII.

b) cf. S. XVI.

erit culposum infanticidium, si reliqua concurrunt. E contrario si erecta peperit, inquirendum erit, annon animus vel directus vel indirectus adfuerit? aut solum culpa?

2) Si praecifus est vmbilicus, omne infanticidium locum habet; namque si cito fatis foluitur vmbilicus, vix fieri interdiu potest, quin mater haemorrhagiam animaduertar, quam aut confecuturam esse intellexit, vel iam de industria contingere finit, vt ex animo directo infanticidium committat : aut non animaduertit haemorrhagiam, tardius forte subsequentem, eam tamen subsequi posse sciuit, hinc infanticidium videtur ex intentione indirecta commissife. Tum quoque mater ex intentione vel directa vel indirecta deligationem omittere potest, nulla tamen haemorrhagia contingit, quam omnino frigus, rel. impedire possunt. Aut ignorauit omnino, haemorrhagiam esse subsecuturam, neque haemorrhagia statim subsecuta est; aut ignorauit deligatione haemorrhagiam impediri posse. Forte tamen animaduertit haemorrhagiam, & sciuit, deligandum esse vmbilicum, vt ex intentione directa infanticidium committeret.

3) Si haemorrhagia nato contigit ex contigua placenta, tum culposum modo adesse videtur infanticidium: vix enim credenda est mater contingentem haemorrhagiam intendisse, quam si voluisset, praecidisset potius ymbilicum.

XXX.

Neque haemorrhagia testatur de vita infantis; nec placenta de fetus debilitate aut morte.

An haemorrhagia facta testatur de vita infantis post partum? Ita statuunt plerique medicinae forensis scriptores. Sic v. c. hebens trett c) haec proposuit: "Quodsi "ergo illa vasa sanguine, vti ex haemorrhama defunctis esse solent, vel vacua, vel maiorem partem depleta inuenerint, conclumatorem partem depleta inuenerint, conclumatorem certissime (haec bene; male sequentis addidit), atque simul in illo casu, vbi minfans post nativitatem haud respiravit, & pulmones eius in aqua descendunt, iudicame poterunt, nihilominus vixisse insantem, quia si mortuus natus esset, profundere sangui.

guinem haud potuisset., Ac FISCHE-RVS d) haec VATERI sua fecit: "Vasa ex-"sanguia non modo baemorrhagiae, sed & ,infantem viuum editum fuisse, certum in-"dicium praebent: nulla enim effusio sangui-,nis a partu, in vtero mortuo, exspectari "porest. " Idem quidem VATERO, HE-BENSTREITIO & FISCHERO ambabus concedo: at poterat haemorrhagia, ex foluta ante partum placenta, sequi, & caussa esse mortis infantis ante partum, idemque confirmaturus potius esser pulmonum descensus in aqua. Aut per inflationem pulmonum mortui nati haemorrhagia vmbilicalis produci potest, vt CAMPERI V. Cl. observatio docet. Haemorrhagiam vero vmbilicalem vterinam non adesse, comprobatur ex signis respirationis post partum, atque ex grauiori cruento vulnere, quod ante, vel in partu, suscipere, ne matris quidem culpa, potuisset. Igitur tunc etiam hoc fignum, neveayyla inquam, docet, viuum editum esse infantem. vero deficientibus, quamquam aliquando vel nulla vulnera suscipit, vel natus non statim respirat infans, tamen certitudo vitae post partum

d) l. c. pag. 36. n. e) sentisne FISCHERI contra-dictionem?

partum deficit, neque ex nevenyyen illa obtinetur; nisi considas testimonio matris, cruorem inuentum, vel in loco, quo degebat infans, vel in linteis obuium, esse a haemorrhagia, non a lochiis. Sed tunc res ad matris testimonium solum redit. "Ast viuus ,natus haud est, cui, cum deligatus funiculus haud effer, per eius arterias fanguis effluxit nullus: illud enim argumento est, "nascenti motum cordis non superfuisse. " Sunt verba HEBENSTREITII e): sed erronea haec esse, probant exempla, vbi deligatus non est vmbilicus, infantes tanen superfuerunt, hinc certe aderat motus cordis: Et iam TREWIVS f) negauit, haemorrhagiae praesentiam de vita posse testari.

An placenta, infanti contigua, testatur de debilitate setus, aut morte ante partum? Neutiquam. Etenim partim non adeo rara sunt exempla, vbi placenta iam ante partum soluta suit, absque malo, adeoque idem obtinere potest, vt mox infantem sequatur: partim deprehenduntur in eiusmodi infantibus signa respirationis 8); igitur tum certe haemor-

e) 1. 1. p. 402.

f) Comm. I. N. a. 1734. h. 28. p. 221.

g) cf. obf. b. par. LXVII. & S. XVI.

morrhagia vterina non obtinuit; sed si κενεαγγία adest, infantilis haemorrhagia contigit h). Praeterea genubus inflexis quum mater peperit, facile non raro sequitur placenta.

XXXI CONTRACT IL ON TOTAL

Animaduerfio.

Vmbilicum, in primis breuiorem, aut infantis membris circumductum, aut per pudenda propendentem, vel a matre, vel fetu, conuulfionibus obnoxiis, aliquando dilacerari, vult alberti?: quod attendi **evenyyla* praesente debet, & disci potest confessione matris, quomodo ipsa, & infans iam natus, se habuerint: nam ob situm infantis metuendum est, ne hic contingat haemorrhagia, quamquam, si abruptus est vmbilicus, non facile contingit.

XXXII.

h) Debilitas etiam infantis, imo mors eiusdem, ex haemorrhagia vterina, matrem non abtoluit ab infanticidii suspicione. Etenim si citra matris culpam placenta ab vtero separatur, indeque haemorrhagia vterina contingit, aderit quidem infanticidium impune: sed adesse potest infanticidium culposum, dum grauiditatem & partum celat mater, atque infans vel perit haemorrhagia vterina, vel partu secundo excludendus haemorrhagia gemellorum; imo adesse potest infanticidium dolosum, quando mater vsa est, maxime ad sinem grauiditatis, pellentibus, alias abortum promouentibus, quae praesente dispositione matris haemorrhagiam, ope solutionis placentae, vterinam inquam, producere possunt.

i) l. c. §. IX.

as a but remedeXXXIIchinary atradition

Vmbilici constitutio varia quaenam indicet?

Signa iam addantur necesse est, quibus diiudicetur, an abruptus fit vmbilicus, & quomodo id factum? Nisi resecta postea pars est, vmbilicus deprehenditur admodum inaequalis, fibrae scilicer eiusdem ruptura varia ratione foluuntur, hinc est fibratus. Idem vero quum ita abruptus est, vt caussa rupturae a parte rupta fit magis remota, pars quaedam aequalis, quasi incisa, conspicitur, vel quoad dimidium, reliquum fimbriatum est. Idem locum habebit, quando homo, fetu cum placenta nato, altera manu vmbilicum infanti proxime, altera placentae proxime, tenet & rupturam perficit; quod nisi probatur, in casu obuio putandus est, setus exclusus esse a matre erecta, vbi pondere, vmbilicus in primis iustae longitudinis, dicta ratione abrumpitur.

Sed fibratus etiam sit, oporter, quum soluitur instrumento obtuso. Sic concha soluunt seminae mediterraneae h, aliae cultro obtuso, aut arbore vtuntur, vt hinc multa vi, & distensione opus sit, quibus inaequalis sit solutio. An ope catenae solui potest, vnde certe inaequalis etiam sieret? Casus occurrit

k) G. Prso de Ind. vtr. re natur. & med. Amft.

apud b. parentem D; qui idem negauit, fiquidem mater sola catenam vix potuisset adeo tendere, vt etiam vmbilicum, quem vtrâque manu debuisset admouere, adhibere potuisset.

XXXIII.

Haemorrhagiae vmbilicalis infantilis caussae ac-

Ad caussas accessorias haemorrhagiae vmbilicalis, ab eadem tamen non seiungendas pertinent calor, aliquando balneum, arteriarum vmbilicalium ortus ex aorta, aut praesentia vnius tantum arteriae, quod adeo rarum non est m), solutio sacta ante, quam pulsus arteriarum vmbilicalium euanuit, respiratio impedita, sussociatio: quae omnia eam vim habent, vt intelligas, qui contingere haemorrhagia potuerit, non eam, vt his solis haemorrhagiam tribuas. Itaque haec tum per se perspicua, tum alibi considerata, mitto, animaduersionem tantum adiungens,

Scilicer in gemellis, quibus aut vnica placenta, aut plures, vel connexae, vel disiunctae funt, vno fetu iam nato, alter haemorrhagia F 2

1) 1. c. no. LXXVII.

m) HALLERI el. phys. T. VII. p. 496. In hoc casu neque facile sines arteriae se retrahere poterunt, licet abruptus sir vimbilicus, & maiorem & citiorem haemorrhagiam facilius permittit.

vterina interdum perit, si iam nati infantis vmbilici pars non reuincitur, & alter in primis tardius excluditur "). Vbi distinguendum est: vel enim vterque fetus exsanguis est, vel alteruter. Si alteruter, tunc vel adest certitudo, fetum viuum natum periisse haemorrhagia infantili o); quorsum praeter κενεαγγίαν spectant maculae certae, & vitae fetus post partum signa; adeoque patet, illum casum non obtinere. Si vterque haemorrhagia vmbilicali periit, tum vel adfunt figna haemorrhagiae vterinae, §. XXVI. proposita, vt vterque statuendus sit hac periisse, vel non. Si hoc, tum vel in vtroque fetu figna haemorrhagiae infantilis adfunt, & vitae post partum signa, vel non. Si illud, negari debet haemorrhagia vterina: fi hoc, in vno feru adesse debent signa haemorrhagiae absque signis vitae post partum, quibus accedant depositio matris, alterum fetum tardius successisse, funiculum iam nati infantis deligatum non esse ex parte matris, & haemorrhagiae etiam certitudo, signa, qui tum dici poterit obiisse baemorrbagia gemellovum.

XXXIIII.

n) HALLER T. VIII. P. I. p. 249. Cf. n.g) p. 44.

o) vt in obs. b. parentis LXV. §. XV.

XXXIIII.

An de vita & morte testatur vmbilicus?

An de vita & nutritione testatur ipse vmbilicus? "In specie de nutritione arque vi-"ta fetus, instante partu testari creditur funi-"culi vmbilicalis habitudo, ratione cuius hic , modo fucculentus, candidior ac firmus, modo "flauus, flaccidus, aridior, & facile lacerabi-"lis cernitur: quorum illud, eum in vtero vi-,uum, hoc emortuum, innuat. Licet ex his "formatum iudicium aliquando fallat, dum "nimirum idem in viuo etiam edito minus "rite deligatus, & aëris externi afflatum per ,aliquot horas tantum sustinens, faciem eins-"modi praeternaturalem frequentius induit: "contra breui ante enixum, f. sub enixu, expipirans fetus succulentum & firmum praestat "eumdem, qui tamen de vita illius minime "testari poterat., Sunt BOHNIIP) verba, quae recentiores merito aestimare debuissent. "Tum chordae vasa, inquit ADOLPH 9), "quae vltra ligaturam adhuc in extremo fine alupersunt, attentionem merentur. Si coagulo sanguinis plena haec vasa, inde con-"cludimus, foetum vita excessisse, aut dum F 3 pytero

p) 1. c. p. 338.

⁹⁾ L. c. S. 6. p. 26.

"vtero gestabatur adhuc tranquillo, aut sub partu protracto. Namque foetus recenter nati ac viui vasa vmbilicalia cum fune, prae-,ter notabilem cunctationem, discissa, sangui-,nem illico fluxilem expellunt, seque exinaniunt, grumis vix vllis relictis. Tantum-"que tribuo huic signo, vt, cum in fetus dis-"sectione conspicerem, ligaturam vltra grumis sanguineis farta ac plena esse vasa vm-"bilicalia, nullus dubitarem, reliquis etiam "observandis nondum lustratis, pronunciare, "fetum hunc post sua fata demum esse na-"tum., Ego vero non perspicio, quid impediat, quo minus 1) vmbilicalia vasa repleta sint in iis, qui post partum exspirant, praecipue quum haemorrhagia ex fune moriuntur: 2) in iis, qui haemorrhagia vterina moriuntur, aut vulnere, depleta aeque sint vasa vmbilicalia, ac in viuis natis.

XXXV.

Animaduer fio.

Revery for absentia non absoluit matrem a suspicione infanticidii culposi. Etenim interdum, vbi nimirum debilis, ad sensum mortuus, excluditur infans, ex partus ratione aegrotus, artificiali haemorrhagia vmbilicali, praesectione vmbilici, adhibito balneo calidiori, rel. promota, iuuari potest infans,

vt respiret atque in vitam redeat, vt alibi doceri debebit. Id quidem artificium & mulieres plebeiae, & obstetrices paganae ignorant, eas tamen fugere hodie non debet, quae erudiuntur. Itaque quum mater per partum clandestinum auxilio peritae talis obsterricis de industria se subduxir, in eo culpa mortis infantis exstat, adeoque infanticidium culposum omissione commissit, dum aut vmbilicum non soluebat, aut longiorem relinquebat, aut tardius soluebat, vt pulsus vmbilicalium arteriarum iam deficerent, aut citius iusto deligarer, nec frictiones, balneumque, adhibenda esse, scirer.

Menson XXXVI.

Conclusio. De vulnerum letalitate.

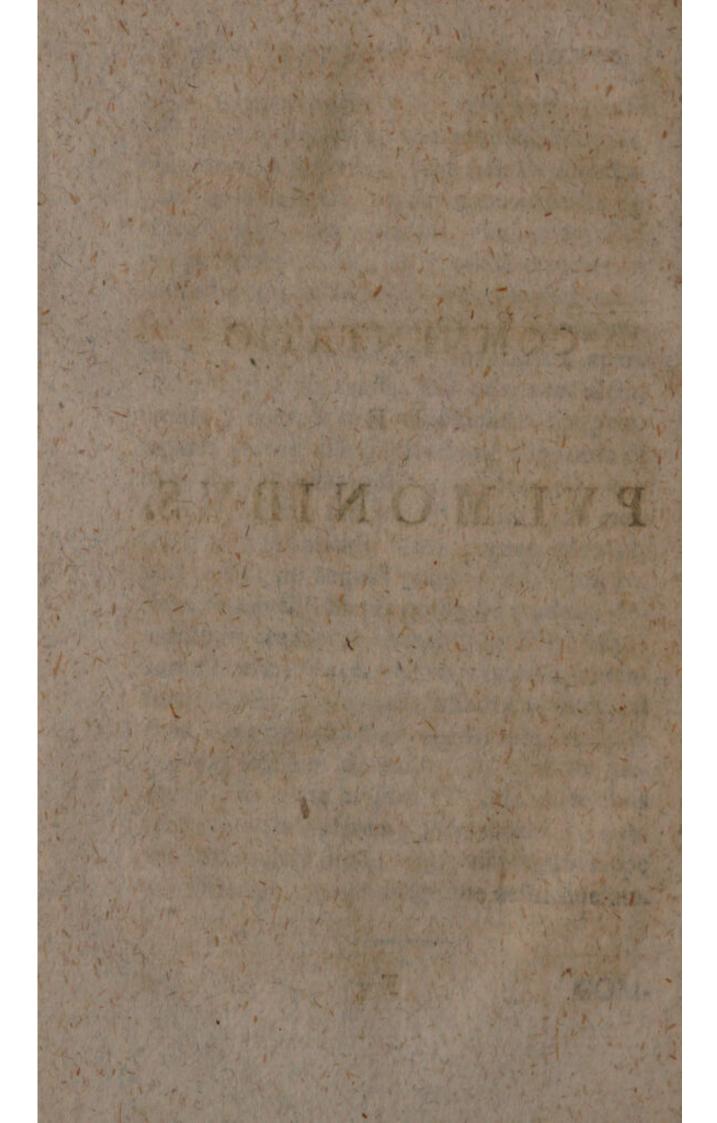
Liceat addere, quod egregie confirmetur sententia mea de vulneribus proposita, scil. non requiri ad homicidium, vt quis caussam mortis proximam dederit, sed sufficere, quod remotam dederit, dum omnes infanticidium reputant, vbi medici docent, infantem, viuum natum, obiisse haemorrhagia vmbilicali, nec ICtos dubitare, matrem capitis damnare, quum eius auctor fuit. At mater certo numquam poterit neglecta vmbilici deligatione mortis caussam proximam dedisse. Omissa enim deligatio, aut funiculi praecifio numquam

quam haemorrhagiae vmbilicalis vera caussa esse poterit, siquidem inde nihil efficitur, nisi fimplex vasis apertura, quae sane haemorrhagiae caussa non est, vipote quae consistit in effluxu, supponente motum, cuius certe caussa apertura non est, vt quotidie contrarium animaduertimus. Nihilominus quoniam cauffae motus vel naturales vel & praeternaturales nocere non potuissent, nisi adfuerit apertura, vt haec sit caussa, sine qua non, dicta, omnes ponunt, & hanc conditionem, seu principium mortis, esse puniendum, aliquando & Nonne igitur mirandum est, qui fiat, vt iidem, qui procul dubio nihil contra iustam infanticidii huius poenam monent, non possint de aequali omnino vulnerum ratione conuinci? Itaque quidquid credant, doceantque, credant & doceant, nihil huc víque commouere me potuit, vt mutarem sententiam meam, quam facile essem mutaturus, si quis congrua obiiceret argumenta, vt ipfe, qui iam libellum de vulnerum letalitate methodo, in parte 2. libelli mei de vulneribus retenta, conscripseram, non dubitaui, eum omnino mutare simul, atque vim legum saepe meditatarum, magis magisque aestimaueram.

COMMENTATIO

DE

PVLMONIBVS.

VICISSITYDINES SENTENTIARVM

M. Shoun Dife and the

PVLMONVM

INFANTVM NVPER NATORVM CONDITIONIBUS EARVMQUE VSVS FORENSIS.

SECTIO I.

RECENSUS SCRIPTORUM SAECULI XVII.

T.

Nulla de vita & morte infantum nuper natorum, earumque fignis, apud scriptores medicinae forensis veteres, vt PARAEVM, FIDELEM, ZACCHIAM, mentio ideo iniicitur, quoniam iudices medicis
eam quaestionem non proponebant, in infanticidio subsumto vel solis rei adiunctis consisi,
vel recentioribus temporibus inspectionem
tantum forensem tum infantis, tum secundinarum,

narum, admittentes: in cuius rei testimonium liceat saltem excitare G. B V D A E-1 aliquot casus, de annis 1679 a), 1681 b), 1684 c)
vbi in vltimo sectio etiam admissa, nec tamen
de vita & morte quaestio habita est, nec pulmonum conditio adnotata; sed de letalitate
tum neglectae vmbilici deligationis, tum vulnerum capitis, ex auctoritate iudicatum est d).

VALUOII.IS ONEO

c. A. c. Inter medicos tamen iam diu constitit, infantum, qui respirarunt, pulmonum constitutionem admodum recedere ab illa eorum, qui adhuc vtero geruntur. Namque, pulmones in iis, qui adhuc vtero geruntur, rubros, in perfectis vero animalibus, subalbos esse, ac respiratione substantiam carnis pulmonum ex rubra,

a) Miscell. med. chir. pract. & for. T. I. p. 106.

b) 1. c. T. II. p. 51.

c) l. c. T. II. p. 119.

d) Atque hoc quidem ne mireris. Quem enim in iure criminali potissimum sequebantur, carpzo-vivs qu. XVI. n. 12. adhuc statuit: in parricidio satis constare de corpore delicti, si cadauer hominis oculis subiscitur, licet nec vulnus, nec cicatrix, nec aliud signum in cadauere appareat, ex quo colligi possit, impias manus ipsi fuisse illatas. Contra quam sententiam insurrexerunt merito

rubra, graui ac densa, in albam, leuem ac raram mutari, iam elocutus est GALENVS e). Itaque, ve toto abhinc tempore, ita anatomici etiam, saeculo XVII. clari, huius pulmonum constitutionis mentionem iniecerunt, v. c. A. spigelivs f), I. S. pi. 1631.

NAEVS 8), G. HARVEVS h), 1641.

qui 1651.

e) De vsu partium C. H. L. XV. c. 6. ed. Frob. Cl. I. p. 425.

f) De form, fetu P. III. c. V. p. 52. ed. Frcf. 1631.

g) De integr. & corrupt. virg. not. ed. Lugd. B. 1641. praef. p. 16. vbi haec adnotanda exstant : "Et "praeterea sanguinem iterum attenuarum & elaborarum in dextro cordis ventriculo, cuius fyftole pellitur in venam artériosam, quem pulmones "assumunt ad fui nutritionem, qui ideo posthaec magis albicantes, spongiosi & leues facti funt, quam antea, & propter motum frequentem., Atque ex maiori pulmonum pondere, fanguinisque ad pulmones maiori congestione, insuero munere, & excrementa contenta expellentium pulmonum imbecillitate, repetit terrifica & letalia saepe nuper natorum symptomata, Pergit: "Propteres factum "est, fitque adhuc, vt maior fetuum editorum pars statim ab ortu intereat, aut saltem tres qua-,tuorue aetatis annos non attingat : eorum vero, ,qui statim a natiuitate, vt diximus, excidunt, "plurimi derepente moriuntur, vnde nutrices & matres saepe suffocationis eorumdem accusantur. "Et praeterea quoniam in cadaueribus corum, fi ,forte secta fuerint, pulmones crasso sanguine pleni & saturato rubore suffusi reperiuntur, hoc "efficit, vt id ipsum quoque confirmetur ab iis, "qui adfunt, aut praesunt, quoniam dicta negli-"gunt. " h) De generat. animal. L. ed. Lond. 1651.

qui primus, ni fallor, dixit, hanc pulmonum coloris differentiam indicium praebere, viuumne, an mortuum infantem matres peperint? Quamuis vero, albedinem pulmo-

num in fetu non nato aeque, ac ad1659. ulto, se deprehendisse, G. CHARLETONVS i) edixerit; tamen resutatus postea est a I. DIEMERBROECKIO k),
multiplici experientia freto.

11.11 V. P. 53. ed

Inde vero ab anno 1663. Medici meminerunt natationis & submersionis pulmonum recenter natorum. Nam Th.

1663. BARTHOLINVS () non dixit solum, omnium anatomicorum consensu, pulmones in setu rubere, sed & mergi, qui contra in adultis pallerent & natarent.

1667. Tr. swammer Dam m autem, ob aëris praesentiam sieri, edixit, vt, postquam animal semel tantum respirauit, pul-

i) Oecon. anim. p. 171. exerc. 8. §. 21. de respir.

k) Anat. p. 512.

I) De pulmon. substantia & motu d. ed. Hafniae 1663. & in Malpighii opp. T. 2. p. 349. ed. Lugd. Bat. 1687. 4.

¹⁹⁾ De respir. c. 8. 5. 2. & 3.

pulmones, aquis impositi, fundum non peterent.

Praecipue vero ab anno 1670. ex haç pulmonum differentia natum est experimentum pulmonum natantium & fubmergentium. Etenim hoc anno in Anglia Mal. THR VSTONIVS "), in Ger- 1670. mania C. RAYGERVS 0), infantum, qui mortui nati erant, pulmones submersos, inflatos autem aquae supernatantes, animaduerrerunt, VI RAYGERVS iam tum hoc experimentum haberet pro argumento indubitato, ad conuincendas infanticidas & indagandam veritatem, num infans in vtero mortuus, an demum post partum quocumque modo strangularus vel occisus fuerit? Ille vero memoriae prodidit, fetus pulmones esse faturatae rubedinis, & graues, vt fubmergantur. Addit rationem, dum credit, vesiculas nondum esse impletas, vt se mutuo tangant, vnde fiat, vt sola fere vasa sanguifera & sanguis circumfusus observentur, & simul tanta densitas, rubedo & gravitas adsint.

I. DIEM-

n) Diatr. de respir. vsu prim. Lond. 1670. Sect. II.

o) Mifc. N. C. An. 6. Dec. I. obf. 202. p. 299.

1672. I. DIEMERBROECKIVS P),

víque ad quintum mensem, pulmones fetus rubicundos & mediocriter densos, reperiri, postea paullatim mollescere, rariores & coloris subpallidi ese, exemplo comprobauit. In cadauere, VII. mense grauiditatis demortuae, offendit fetum, cuius pulmones minus quidem turgidos, atque in natis, mollitie tamen & colore ab horum pulmonibus parum distinctos inuenisse, & coram compluribus spectatoribus demonstrasse, re-Pariter in fetu maturiori & perfecto, paullo ante partum exstincto, colorem pulmonum rubicundum quidem magis, quam in nato, at fimul non nihil variegatum, fiue cinereum, mollem tamen & adeo spongiosam eius substantiam deprehendit, vr aquae iniecti natarent.

1676. Th. WILLISIVS 1) animaduertit, prius rubicundam pulmonum fetus carnem, mox a respiratione mutari in subalbidam instar carnis elixae, quae quidem mutatio & possit a mera pulmonum instatione perfici, "in quantum sc. pulmonum mem, branae & parenchyma distenta & in maio-

p) Anat. L. II. c. 13.

q) In opp. de lang. accens. p. 36.

"rem capacitatem aucha sanguinem stagnan-"tem discutiunt, & distrahunt.,

IIII.

M. ETTMÜLLER ") monuit, fetum, secundinis obuolutum, vel in vtero, non respirare: ,quoniam pulmones , - funt contracti, atque compacti subsident, "nec thoracis internae superficiei contigui & "coëxpansi. " Addit: "Quidam auctorum etiam pulmonum fetus in aqua subsiden-"tiam contra respirationem in vtero adducunt. Quod itidem experienti, non fatis ,cauto, imponere posse existimo. Cum enim ex hydrostaticis legibus conster, corpora "omnia, aqua ipsa leuiora, in eadem supernatare, si sufficienti aquae quantitati immitntantur; pulmones autem, vti membranosa & carnosa omnia, specifica grauitate aquis cedant; hinc tam fetus nondum respirantis, "quam nati, pulmones supernatare possunt, "si modo sar magna aquae quantitas illos cir-"cumfluat. Adeoque non sequitur: pulmo-"nes quia supernatant; Ergo foetus respi-,rauit; nec vice versa. Nam quod quorum-

r) In d. de abstrus. respir. hum. negot. resp. 1. Neukranz, Lips. 1676. in Opp. T. IV. p. 752.

"rumdam experientia velit, pulmones fundum "petiisse, id ipsum iusto minori aquae quan-"titati tribuendum, quam facile immissi pul-"mones mole sua dispellere & ad lococeden-"dum adigere, sicque subsidere, potue-"runt s).

nuper nata flauescentes & candidos, se vidisse pulmones, retulit, non rubros. Tales etiam, monet, esse debere, quia in vtero eriam respiret setus, & GALENVM ceteros in errorem seduxisse, vt ruborem respiratione in albedinem mutari dicerent. Adiungit simul: substantiam in setu esse densiorem non nihil & crassiorem, adeo, vt aquae iniecta mergatur, respiratione vero aëre suscepto, sieri leuem, mollem, laxam, raram & spongiosam, vt in aqua natet.

rum: "sensibilis, inquit, est pulmo"nis infantis viui, in vtero mortui, differentia;
"siquidem frustulum pulmonis infantis, non"dum editi, aquae immissum, fundum petit,
"viui

s) Hunc errorem, etiam a Büttnero commissum, refutatum legas, S. XXI.

t) Anat. C. H. ed. 3. p. 415.

u) Instit. med. S. 143. Opp. T.I. p. 42.

"viui vero supernatat eidem: & ex hac de"» μασία collectio sit infantis occisi. Cum
"enim pulmo embryonis sit crassior, nec sa"tis porosus, respiratione semel sacta spon"giosus sit, & sic supernatat.,

V.

H. FABRICIVS AB AQVA. 1687.
PENDENTE*) fetus pulmones
rubea, densa, & graui substantia esse dixit, quae
in natis esset subalba, tenuis, rara & leuis.

C. STALPART V. d. WIEL 9) docuit, fetum etiam in vtero respirare ratione diuersa: quibus deinde etiam addidit sequentia: "Hinc "fit, vt iudices rationem a medicis petant, "an mater setum intersecerit, an vero mormus prodierit? Si enim ille intra vterum "obierit, sundum aquae petunt pulmones, "quia bronchia ac pulmonum cellulae, aqua "repletae, pulmones reddunt grauiores ita, vt "supernatare nequeant, verum si vel per momentum tantum respirauerit setus, postea"qua matre intersiciatur, pulmones neuti"quam fundum petent, sed semper superna"tabunt, – vnde pulmones leuiores reddun-

^{*)} In opp. annt. & phys. ed. Lips. 1687. fol.

y) Obs. rar. med. P. II. obs. 32. p. 352.

tur ita, vt ab aqua deprimi nequeant: nee, guidquid tandem feceris, aër omnis ex ar-"teriae asperae ramis, lobifue pulmonum ex-"pelletur, illosue tam arctos, vt quidem an-"te, reddi permittet.,

Th. CRAANEN 2): "Contingit 1689. "saepe, inquit, vt, quamuis infans "viuus nascatur, statim eius pulmo aëre tostaliter non infletur, sed secundum aliquam "eius partem; & quamuis quaedam pars, ad ,quam aër non pertingit, fundum petat in "aquam coniecta, non tamen sequitur, infantem esse mortuum in lucem editum: hinc comnes lobi veniunt contrectandi, & finguli ,in partes conscindendi, quae successiue in ,aquam coniiciantur, &, si omnes fundum petant, iudicium est certum, fetum in vtepro mortuum esse, posset enim sieri, vt in-"fans per momentum respirauerit, & sic "omnes lobi non possunt aëre repleti esse, sed "aliqua illorum pars, quae aquae supernata-"ret, interea dum maxima pars pulmonis "fundum peteret, & sic iudex, si vellet a potiori iudicium ferre, falleretur; hinc me-"dicus, qui saepe in his casibus aduocatur in "consilium, sese prudenter gerere debet, & The same or buyle of the

Tr. de homine p. 253 fq.

"quam primum deprehendat, aliquam par"tem pulmonis aëre inflatam & aquae inna"tantem, certo pronunciare poterit, fetum
"per aliquod momentum aut exiguum tem"poris spatium extra vterum vixisse & respi"rasse. " — Monet etiam ex anatomicorum
suffragio, superiorem lobum dextri pulmonis
primo inflari, quo etiam in experimento cum
pulmonibus instituto aduertere iubet. Er:
"si aliquis lobus, inquit, colorem dilutiorem
"magis habeat prae aliis, i. e. ad albedinem
"magis accedentem, hoc est indicium mag"num & certum, aërem eius spatia occu"pare. "

HEYD. OVERKAMPIVS a) 1690.

ex submersione pulmonum concludit, infantem non respirasse, & per consequens non vixisse; alibi tamen contendit, interdum partus, in vtero defuncti, pulmones aquae supernatare, quando nimirum sub ipso enixus conatu mortem obierit, ipsumque in vna semina quatuor eiusimodi partus observasse, refert b).

.HTaTE ... Seichen, Een Pence todten Kindes Lunge im Wolfer unterfinker, dels tolches und Mur-

ाट्ठा मीवाजी

a) In oecon, anim. p. 266.

b) l. c. p. 171, 268.

1690. STEPH. BLANCARD VS ():

"Foetus in vtero a matre dependent "non a sese, ita vt ipsi per pulmones non "respirent. Et illud indubitatum est ex pul-"monibus soetuum, qui ante partum obie-"runt, eorum enim pulmones aquae iniecti "fundum petunt; e contra si aër respirando "vel arte illatus sit, numquam submersuri "sunt.,

bear practily colorers dilutiovers.

Haec vero in primis tantum a medicis acta atque adnotata funt: vix autem in foro experimentum pulmonum institutum fuit,

idemque ob medicorum dissensum 1682. factum est. schrevervs d)

anno 1682. experimentum instituit, atque in renunciatione eius mentionem iniecit, per submersionem pulmonum, infantem mortuum natum esse, statuens; sed de eadem variae incongruae natae sunt sententiae, w. D. THO-

D. THO?

c) Acad. Cartef. p. 188. & in opp. T. I. p. 240.

d) Eroert. und Erlaeuterung der Frage: Ob es ein gewiss Zeichen, wenn eines todten Kindes Lunge im Wasser untersinket, dass solches im Mutterleibe gestorben sey? Zycae 1691. 4. Hal. 1725. 1745. rec. p. 3. "Es find ohngesehr neun lahr. " scripsit 1691.

D. THOMASIVS e) matris defensor, sententiam RIVINI & LANGII, & facultatum medicarum, Francosurtensis & Vitebergensis, expiscaretur: hinc tarde in soro adhibita est.

Itaque RIVINVS & LAN- 1683.
GIVS responderunt:

- 1) Pulmones cum hominum, tum animalium, & totos submersos, & dissectos, aquae supernatare, si respiratione dilatati essent.
- 2) Animalis cuiuscumque, vel mortui nati, vel ex vtero secti, pulmones in aqua submergi, cuius rei rationes addiderunt.

Igitur, ex submersione pulmonum concludi posse, statuunt, animal extra vterum non vixisse.

lidem etiam viri ad propositam quaestionem: an ex infantis

G 4 pul-

Idem in suis scriptis (Ged. und Erz. über allerh.
iurist. Haendel n. I. S. 6.) reliquit, schreyeRVM quidem experimentum pulmonum instituisse, nihil vero de eo in actis deposuisse, quoniam
haec noua esset de vita infantum sententia, non
omnibus arridens, seque ideo eius nullam iniecisse
mentionem, quod metuerit, ne collega suum relationi nomen subscribere dubitaret,

pulmonum frustulo, aliquot dies post partum subsidente, argui possit, infantem ante partum mortuum esse? responderunt: in experimento, hunc in finem instituto, vituli viui nati pulmones, quorum pars inhumata, altera aquae tradita, altera aëri exposita fuit, vt omnes putredini subessent, aquae supernatasse: neque igitur putredinem, aut aliam caussam, efficere, vt submergantur; hinc certo

statui posse, submergentes pulmones

1684. esse a mortuo nato f). De eodem casu quaesita facultas medica Viadrina respondit: "Est valde imo maxime "probabile indicium, partum ante exitum ex "vtero materno fuisse extinctum, si eius pul-

mones submergantur in aqua g).,, 1684. Ordo vero medicus Vitembergensis in eodem casu respondit, mortuorum quidem natorum pulmones in aqua fub-

mergi, neque putredine effici posse, vt aër, respiratione pulmonibus traditus, exeat, iidemque submergantur; nec tamen posse ex pulmonum submersione argui ad infantem, iam in viero mortuum: quoniam infans extra vterum absque respiratione aliquamdiu viuere posset in sequentibus casibus:

connignts an idensy feque ideo. c. is reliant wifeculle -ef) h.c. p. 7 fq.an almo a houp amich a ma

g) l. c. p. 14. mandub suscipidal asmon ingit

- 1) Si infans debilis est, aut pulmones & fauces mucus opplet.
 - 2) Quando vmbilicalis funiculus circa collum ductus.
 - 3) Quum infans pedibus nascitur, vt collum a partibus genitalibus constringatur.
- demque non statim remouentur.

Atque in his casibus fetum occidi ante respirationem posse. Quamuis vero observationes adducere non possent, in his casibus pulmones fundum petiisse, edocentes, desicere tamen huc vsque observationes in contrarium, edixerunt. Igitur in hoc etiam casu ad reliqua in primis rei adiuncta respexerunt, & pulmonum experimento simul vsi sunt, vt infantem vel ante partum, vel in partu, mortuum esse dicerent h.

Exstat vero de anno 1690. 1690. apud B v D A E v M i) casus, vbi ex pul-

h) 1. c. p. 20 sq. Haec licet acta sint citius, quam ea, quae in §§. antec. adduxi, tamen quum non innotuerint ante ann. 1690. ideo illis subieci; siquidem medicorum nemo, quos in §§. antec. adduxi, ad ea respicere potuit.

i) l. c. T. IV. p. 27.24 -2 571 Jall . 1 241 . 60.2

pulmonibus natantibus respiratio & vita post partum inferuntur.

sprip animain it villa con offi

- I. D. MAVCHARTO k). Hi, primum historiam agni referunt, ad horam dimidiam viuentis, cuius pulmones in varia aquae quantitate fundum petierunt. Inter lobulos vnum deprehenderunt, aqua vel muco simili, ac pectus, repletum, qui inflari non potuit: reliqui post inflationem supernatarunt. Inde concludunt:
 - non praebere indicium, istum vel animal extra vterum vitam numquam hamultiple, nec, viso phaenomeno, ab vlmteriori examine suspectae personae &
 mteriori examine suspectae &
 mteriori examine suspectae personae &
 mteri
 - a) "Fetum respirare in vtero, hancque "pulmonum submersionem illam nega-"re non posse respirationem.
 - 3) "Vagitus vterinos non esse delirantium "vetularum dulcia somnia & gerras "ger-
 - k) I. ZELLERI d. quod pulmonum infantis in aqua subsidentia infanticidas non absoluat, nec a tortura liberet, nec respirationem in vtero tollat. resp. MAVCH. Tab. 1691. Hal. 1725. 1745. rec.

DE PVLMONIBUS. SECT. I. 107

"gerrarum, sed eosdem veros in vtero "nasci atque produci.,

Quod vt probaret, historiam addidit, vbi pulmones infantis fundum petierant, nihilo minus mater & auia, torturae subiectae, elocutae sunt, infantem in vase, sluidis repleto, eiulasse (res omnino non concipienda).

I. C. WESTPHAL!), phys. 1693. prou. Delitiensis, ex pulmonibus rubicundis & nigredine deturpatis, non expansis, sed compactis, vt alia caro, quorum lobi integri & dissecti in aqua fundum petebant, conclusit, infantem non respirasse, quamuis, eumdem viuum editum esse, ex aliis argumentis nihilominus erueret.

SECTIO II.

RECENSUS SCRIPTORUM SAECULI XVIII.

VIII.

Iam producendus est I. BoH- 1700.

mo-

D VALENTINI pand.' medico legal. caf. 46. pag. 853 fq.

m) D. signa viui & mortui nati, adi. tr. de vuln. letal.
p. 235 sq.

monum censor. I. Ad quaestionem: ,an "eius, qui post enixum respirauit, pulmo-,nes in aqua semper fluctuent, siue, an ,infantem, ex cuius cadauere tales extracti, "viuum editum, hinc post partum demum "vel sponte exspirasse, vel enecatum fuisse, "certo afferere liceat? " Negatiue respondit, quum mortui nati pulmones compactiores & submergentes inflatione ad natandum disponi possint, quod suis aliorumque observationibus comprobat: atque, idem obtinere in subsumto infanticidio, tum rationibus, tum casu quodam comprobat, vbi mortui infan. tis pulmones, ab obstetrice inslati, satis albicantes, aquae supernatabant. Tum 2) negat ideo, quod fetus, in partu haerens, aëris quid admittere possit: 3) quod, si putredo adesset, experimento confidi nequeat. II., An submersio pulmonum de mortuo nato teste-",tur?,, Negat, quia 1) infans natus interdum viuit sine respiratione, quod comprobat exemplis: 2) funiculo vmbilicali prolapso vis inferri possit, vt moriatur infans; hinc temerarium ac impium fore, dicit, has absoluere. 3) Pulmones saepius non omnino aëre distendi, vt frustum submergatur, aliud Supernatet, imo casum adiungit, vbi pulmones fundum petebant, mater tamen, infantem

viuum esse enixam atque enecasse constantissime adseuerabat. Contra colorem pulmonum ea etiam attulit, quae hac de re charter num ea etiam attulit, quae hac de re charter nuerunt. — Circa idem tempus etiam Barth. Krüger") experimenti pulmonum meminit. E contrario Facultas medica Giessensis de morte infantis a. 1701. citra pulmonum experimentum iudicauit °).

1. C. BECKER P), qui in submersis negat, indicium ex pulmonibus posse desumi, statuit certum & indubitatum esse experimentum pulmonum in nuper natis.

Sequitur I. I. S C H O E P F E R 9), 1705. ICtus, qui in dissertationis cap. I. sententias medicorum de experimento nostro exponit (vbi nihil noui: commendauit autem aquam tepidam, aut calidam, ad experimentum, quod merito a plerisque neglectum est). Cap. II. de effectu iuris agit, si pulmo infantis natet. Cap. III. de effectu iuris, si pulmo

(71) In meth. fec. cad. Br. 1700. p. 18.

o) Valentini Nou. med. leg. caf. 47. p. 868-

9) D. iur. de pulmone infantis natante & submergente, Rost. 1705. rec. Hal. 1733. 1747.

p) In d. de submers. morte sine pota aqua. Giess. H. 1704. p. 49.

pulmo infantis submergatur, agit. Quae viterius hic definiantur, non opus est.

1705. Liceat etiam meminisse, Fr. R V Vschivm "numquam, scribere, su"pernataturum pulmonem, bene constitutum,
"si fetus in vtero materno moriatur"):
"
quae ad putredinem spectare videntur.

VIIII.

1712. I.D. MAVCHART () refert historiam infantis, per 18. horas viuentis, atque ex haemorrhagia vmbilicali mortui, cuius pulmones, storido rubore praediti, compacti & graues, tam integri, quam in frusta dissecti, in aquam iniecti fundum petierunt.

veteri operum editione) G. BAGLIvvs *) haec elocutus est: "Pulmones fe"tus, mortui in vtero matris, si extrahantur,
"vt in aquam ponantur, petunt fundum;
"mortui vero extra vterum, & aquae in"iecti, innatant in ea. Quod signum ad de"tegenda infanticidia est euidentissimum.,

⁷⁾ Thef. anat. V. n. 40.

s) Eph. N. C. Cent. I. obs. 121. p. 247.

s) Opp. p. 445. d. de fang. & respirat

1. van HOORNⁿ) negat, pul- 1718. mones infantis mortui nati per putrefactionem ita posse mutari, vt postea innatent, sed post illam etiam fundum petere: aëris vero inhalatione ita mutari, vt eius, qui respirauit.

I. D. GOHLIVS edidit casus, 1717.

quos, huc pertinentes, coniungere
liceat. Occurrit casus, vbi ob VALENTINI & BOHNII obiectiones nihil certi statui posse videbatur medico, hinc decisio iudici relinquebatur *). Sequuntur vero alii,
vbi, vixisse setum post partum, ex natatione
concludebatur. Collegium medicum Berolinense quaesitum, ex submergentibus pulmonibus de vita & morte statui iuxta BohNIVM non posse, respondit, vixisse vero
partum ex aliis argumentis conclusit.

Recensentur duo casus, vbi al. 1720. ter infans mortuus, alter viuus natus fuit. Infans, viuus natus, suffocatus, exhibuit pulmones coloris subsusci, natantes. Alter, exhibuit etiam pulmones coloris subsusci, qui integri & dissecti fundum ne-

u) In lib. suec. forsta bref om sunkande och driftvande lungan. Holm. 1718. ed. p. 5. 17.

x) Acta med. Berol. Dec. I. Vol. II. p. 111 fq. 123.

petebant, sed inslato aëre natabant. Ex eo infertur mors setus in vtero, & extrauasatio sanguinis £is, in capite obuia, constrictioni abdominis materni adscribitur. In notis negatur sententia HARVEI, colorem pulmonum embryonis mortui esse rubicundiorem & in spirantibus albedinem induere, siquidem in vtroque casu color diuersus non suit, viui tamen pulmones natasse, mortui fundum petitse, monet: in altera nota adiecta, experimentum pulmonum infallibile vitae post partum signum esse, statuitur y).

infantis post partum infertur 2).

Alibi ex pulmonibus recentibus, coloris rubri, caerulei, sanguine plenis, submergentibus negatur vita post partum 2).

1721. G. BEYERVS b) ICtus, vtilem esse experimenti adhibitionem, caute tan en procedendum in eo esse, monuit, 1) quod videndum, an cadauer adhuc recens, nam putredo essiceret, vt natarent pulmones.

2) quan-

u) l. c. Dec. I. Vol. IX. p. 55.

z) l. c. Dec. II. Vol. II.

a) l. c. Dec. II. Vol. VI.

b) In deliv. iur. crim. ad art. 33 fq. n. 21 fq.

2) quando pars pulmonum scirrhosa esset, calculisque oppleta. (Ex imperitia rerum medicarum nata dubia mittam).

X.

I. C. KVNDMANNVS () in 1722. infante, post tres hebdomades reperto, inuenit pulmones aëre repletos, atque cum vesicula, aëre repleta, supernatantes: noluit tamen ob putrefactionem considere experimento; & reliqua neglexit, vt colorem.

L. HEISTERVS d) edidit 1722.

programma, experimenti pulmonum
fidei oppositum. Fetus enim, certo in vtero mortui, vt, partum absoluens, HEISTERVS ex variis signis rite conclusit, pulmones nigricantes & flaccidos inuenit. Vt
praesentibus medicinae studiosis ostenderet
idem, quomodo sundum peterent pulmones
mortui nati, experimento instituto, eos praeter
exspectationem tum integros, tum dissectos,
aquae innatantes vidit. Fetum in vtero mortuum

c) Eph. Vratisl. a. 1722, Vol. XXII. p. 462 fq.

d) Pr. quo ostenditur: ex pulmonis setus innavatione vel submersione in aqua nullum certum infanticidit signum desumi posse. Helinst. 1722.

tuum fuisse ex putredine, foetore, liuore, epidermidis a cute recessu, aliisque certum erat, nec flatum vilum pulmones distendisse, nec respirasse fetum, ex capitis incuneationis ratione & colore nigricante concludit.

- 1722. C. VATER e) eadem fere, ac BOH-NIVS, proposuit.
- 1723. H. Fr. TEICHMEYER f) non veram solam, sed verissimam esse pulmonum docimaliam, professus est. Intuitu putredinis contra BEYERVM haec protulit: "Wir haben genommen die Pulmones derer "todt gebornen Kälber, und selbige zu 3-8. "Tagen lang faulen lassen, und sie im Was-"ser probiret, da wir denn gefunden, dass sie zwar nicht fo geschwinde zu Boden fallen, "und etwas leichter zu seyn scheinen, iedoch "haben sie niemalen oben schwimmen können, sondern sind successive gesunken, und "zu Boden gefallen.,, Negat itaque putredine, vel maiori, pulmones aut leviores aut grauiores reddi. Inflatione pulmones dilatari, vt supernatent, concedit. Infantem suffocari posse sub partu 1) ab vmbilico, 2) ab ore

e) In d. de infanticidii imputati signis diagnosticis. Viteb. 1722. th. 12.

f) Inft. med. leg. ed. 17.23. p. 238 fq.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 115

ore vteri, vtrumque casum a medico decidi non posse; sed deberi a iudice inquisitione inuestigari. De suffocatione verba fiunt.

XI.

M. ALBERTIS) ea recenset, 1725. quae hactenus adnotata sunt, de hoc experimento a Claris viris dicta, vbi haec demum profert: "Licet in quibusdam casi"bus illud experimentum caute applicari de"beat, tamen concurrentibus aliis circumstan"tiis ad decidendum partum viuum omnino
"admitti, & propter alios desectus, quos pru"dens medicus bene discernere debet, neuti"quam reiici debet: quando vero hoc expe"rimentum suscipitur, tunc pulmones mini"me putredine insecti, – neque scirrhis op"pleti esse debent."

L. HEISTERVS h): "Pul"mones, inquit, qui non respirarunt,
"collapsi & nigricantes reperiuntur, atque
"aquae iniecti fundum petunt."

H 2 I.I. GEEL-

g) Iurispr. med. T. I. Cap. IX. S. V. p. 179.

h) Comp. anat. ed. Nor. 1727. p. 101.

I.I. GEELHAVSEN i), "pro-1728. pria experimenta non habet. Pulmones, qui respirauerint, a pure, suffocatio-"ne, posse ponderosos fieri, credit, & in aqua "subsidere; natare vero, quibus inhalatus aër ,fit in os, etsi numquam spiritum homo ,duxerit k),

1728. Fr. HOFFMANNVS 1) negat, pulmonum in aqua subsidentiam indubie arguere, fetum in vtero esse mortuum, sed in eo fallere experimentum, contendit. Adducit observationem, vbi infantis, iam per aliquot hebdomades extra yterum viui, atque a matre suffocati, pulmones in aqua submergebantur. Itaque monet, pulmonum vafa lustrentur, an sanguine crasso infarcta sint?

M. ALBERTI m) iterum in 1728. vires experimenti inquirit, & §§. pri-

1) D. de pulmonibus neo - natorum, aquae supernatantibus, vel in ea subsidentibus, pro eruendo signo certiori
i) facti partus viut, vel mortui. 2) Factue vel non factae respirationis. 3) Commissi vel non commissi infanticidii. Prag. 1728. 4.

h) Sunt verba HALLERI in Boerh. studii medici

methodo, p. 351. I) D. de laesionibus externis, abortiuis, venenis, ac philtris, Hal. 1728. Opp. T. VI. p. 213. obf. XI.

m) D. de pulmonum subsidentium experimenti prudenti applicatione. Hal. 1728. 4. & in I. M. T. III. d. a. p. 76.

primis de eo in genere loquitur, §. 4. ea considerat, quibus pulmones ad natandum disponerentur, atque in primis de putredine agit, monetque, fetum, in vtero mortuum, posse suscipere aquam putrefactam ambientem, vt pulmones supernatarent expansi. S. 5. continuat argumentum, atque in primis animaduertit, praesente pectoris hydrope, setus pulmones posse in vtero corrumpi, vt natent: & casum adducit, vbi mater fetum mortuum excludebat, in cuius pectore compresso magna extrauasatae & semiputridae colluuiei, sanguineae, lymphaticae, copia delituit, & pulmones semicorrupti natabant. Pulmones etiam, monet, subesse morbosis constitutionibus, vt pulmonum substantia expandatur, ficut alia viscera tympanitica fierent, ve pulmones protuberantiis cellulosis & hydatidibus afficiantur. §. 6. Adiicit monita, vt secantes inquirant, an fetus & mater cachexiae, hydropi, tympaniti, obnoxii fuerint? §. 7. Quando fetus in vtero detineretur, & instans partus ob varia accidentia retardaretur, posse ferum leniter respirare, vt vesiculae expanderentur, contendit. Varia itaque monita subiungit, ne hoc tamen fine ratione adfumatur. §. 8. Docet, ferum, qui sic respirasset, posse sub partu sustocari, vnde

vnde iterum cautelas adfert. §. 9. Pulmones fetus mortui, inflatos ab obstetrice, aut adstantibus, natare, monet. §. 10. Animaduertit, pulmones interdum submergi, licet infantes viui nati sint, sed debiles; aut ita concretas esse vel conformatas laryngem aut asperam arteriam, vt respirare non possit fetus, cuius rei se exemplum obseruasse, refert. Sic etiam interdum ipsos pulmones esse concreta sit, hinc sollicite in harum partium conditiones esse inquirendum, monet. §. 11. Subesse etiam adultorum pulmones variis conditionibus, vt submergerentur.

1730. A. O. GOELICKE "), pulmonum infantis conditiones de vita eius certum nobis indicium praebere, docuit.

XII.

in infante instituit, neque vero in pulmonum conditionem speciatim inquisiuit a. 1688. (dec. 2. c. 7.) & 1690. (dec. 9. c. 5.).

Alibi

n) D. de pulmonum infantis in aqua natatu vel subsidentia, infallibili indicio, eum vel viuum vel mortuum natum esse. Frcs. ad Viad. 1730.

o) In digest. med. L. & Bud. 1731.

Alibi (dec. 7. c. 2.) refert, pulmones aquae immissos natasse, a. 1723.

M. SCHVRIGIVS P) recen- 1732. fuit scriptores, de experimento pulmonum agentes.

L. HEISTERVS 1), iterum 1732. contra pulmonum natantium experimentum insurgens, refert historiam infantis, qui per nouem horas debilis vixerat, cuius pulmones nullam differentiam, respectu simul nati, atque examinati, mortui infantis, ostendebant, vt densi, nigricantes, prorsus collapsi, in aqua submergerentur integri.

I. D. GOHLII') casus aliquot huc refero, vbi ex pulmonibus
profunde rubris, sanguine repletis, atque in
aqua subsidentibus, vitam post partum negauit's), aut ex pulmonibus distentis & natantibus, vitam post partum adfuisse, statuit's).
H.

p) In sialogia pag. 398. auctores indicauit modo.

partes internad to volloulis blocked

a) D. de fallaci pulmonum infantum experimento. Helmst.

r) Medicina pract. clin. & forensis ed. a S. Schaarsch. Lips. 1735.

s) p. 2. l. c. c. 4. 24. 49. n. 1.

z) p. 2. l. c. c. ç. 28. 49. n. 3.

Ex pulmonibus non distentis, at cruore multo repletis & natantibus, ad suffocationem peractam conclusir *).

meminit experimenti pulmonum, idemque certissimum & indubium de respiratione inchoata ac vita infantis extra vterum signum esse, docet, eidem tamen soli non esse sidendum. Proponit casum infantis semiputridi, cuius tamen thoracis viscera a putredine libera erant, & pulmones in aqua fundum petebant. Adducit huic perquam similem casum, vbi pulmones etiam submergebantur, statu immisso, aquae supernatantes.

TREWIVM daturus, meminit infantis dissecti, admodum putridi, cuius pulmones integri, & in lobos dissecti, aquae innatabant, atrorubentes, densi compactique, ob vesiculas, exteriori pulmonum membranae adhaerentes: in frustula vero dissectarum partes internae, a vesiculis liberae, fundum pe-

a) l. c. c. 49. n. 2.

x) D. qua valor & sufficientia signorum infantem recens natum viuum aut mortuum editum arguentium examinatur. Viteb. 1735. 4.

y) Comm. Litt. Norinbe a. 1736. hebd. I. p. 3.

petebant. Hinc, ad monitum HOFFMANNI attendendum esse, monet.

I. P. KRESSIVS ICtus 2): 1736. ,Res, si experimentum recte instituitur, inquit, si pulmo 1) probe separatus ab arteria & venarum ramis, 2) integer. non in partes scissus, & 3) non putrefactus, , aquae iniicitur, ita se haber: pulmones na. tantes certo arguunt, infantem vixisse, sed pulmones subsidentes non aeque certe arguunt, infantem editum non vixisse. Nam "si femina partum suffocer, strangulerque pulmonem in eum intrusus sanguis aggra-,uat, vt non natet. Item si femina parturiens aquam intret, aut paludem, & infan-, tem in ipso partu excludat & eiiciat, ob cef-, santem respirationem, natatio quoque ces-,,fat. ,,

XIII.

Mentio iniicienda est liti, quae 1739. circa hoc tempus in Frisia a V.Cl. agitata est. ROVKEMA chirurgus, & P. 1 DE-MA, SCHELLINGER & WIERDSMA, medici, negant, infantem ruptis membranis H 5

189 Je Av 129852

z) In comm. in C. C. C. art. 131. p. 417. ed. Hag.

in vtero & vagina, respirare posse, quum infans conuolutus sit & pectus compressum, & necesse sit, vt infans capite, pectore, atque abdomine natus sit. P. IDEMA ad observationem prouocat, vbi puer, nuper exclusus, respirare non potuit, extensus potuit. Negant hoc B. IDEMA & CROESER, vterque infantem in vagina clamantem audiuisse dicit. Negat igitur vterque, experimento pulmonum considi posse, quum infans, in vtero, & capite natus, in vagina, respirare possit: 2) quod infans natus aliquamdiu absque respiratione viuere possit a).

a) Cf. BERN. IDEMA gedagien van het dryven en Zinken der Longe. Leeuwarde 1739. 4.

ROELOF ROUKEMA natuurlike Stellinge, rel. ib.

1739. 4.

B. IDEMA vervolg der gedagten, ib. 1739. 4.

I. H. CROESER Kort ontwerp, verwattende de waar vorzaetz der eerste inademing, Gröning.
1740. 4.

PET. IDEMA aanmerkingen on Croesers vertoog,

I. H. CROESER nader berigt, Gröning. 1741. 4.

B. IDEM A noodige tuschen insprak over het dryven,
cet. Leeuw. 1741. 4.

Cf. etiam CAMPER 1. m. c. p. 51 fq. & HAL-LERI bibl. anat. T. II. p. 318. Cl. ovelgün b) quoque de experimento pulmonum natantium & submergentium egit, nec credidit sufficere.

A. LEYSERVS, ICtus: ,Ab 1740. ,initio medici, inquit, magnifice de partificio fingulari, quod fupra captum no-,ftrum sit, quodque die Lungenprobe appel-, lant, loquuntur. Pulmones nempe infanti mortuo exscindunt atque in aquam conii-"ciunt, & sollicite, num illi supernatent, an "demergantur, spectant, hoc nobis postea renunciant, & inde coniecturam, vixeritne infans, an mortuus in lucem venerit, fa-"ciunt, hancque coniecturam multis infallibiplem videri perhibent, sed tamen multos metiam celeberrimos medicos eum flocci face-"re & ridere, fatentur, ac tandem argumentum hoc, si non omnino certum, tamen non prorsus spernendum esse addunt. Istiusmo-"di ambiguis medicorum responsis homines simmolare non audemus, quia nec tormenta "semper ex iis decernimus, sed reas nonnumquam ad iurandum faltem adigimus, inprimis quando ex circumstantia aliqua, infantem non vixisse, probabile est. - Non "peccant tamen magistratus, pergit, qui expemri-

b) A. N. C. vol. 8. app. p. 50.

"rimento hoc, dum crimen infanticidii inueoftigant, vtuntur. Etfi enim plene non pro-"ber, addit saltem ceteris rationibus aliquod "pondus, & grauius pro innocentia reae, le-"uius contra illam, ex notissimo defensionis ,& reorum fauore c).,

1742. G. H. EISENMANNVS d) etiam, nescio quibus argumentis, experimenti pulmonum certitudinem oppugnauit.

I. B. MAZINVS e): "Ego qui-1743. ,dem, inquit, qui de pulmonibus hydrostarica experimenta diligentissime agere curaui, in fetubus humanis, & ouibus, "femper detexi pulmones rubicundos & fanguineos, pulmonibus natorum confimiles. "Fareor quidem, me aliquando feruum pulmones nigricantes & obscuros observasse, cum in vtero nimis perdurauerint fine vita, aut in feminis aliqua exceperint corruptio-,nis rudimenta, verum talis status practer-"naturalis est., Mitto, quae de respiratione fetus in vtero protulit.

c) Medit, ad pand. Vol. IX. Lipf. 1740. 4. Sp. 601. p. 705. - p. 723.

d) In thefib. med. varii argum. Argent. 1742. p. 3.

e) Op. III. 54.

fum infantis, moriui die post partum 12, cuius pulmones in aqua submergebantur. Negat itaque, per hoc experimentum absque errore posse colligi, an setus respirauerit, nec ne? neque eius ope de infanticidio aut matris innocentia iudicari posse. Quamuis enim infans respirasset, tamen pulmones submergi, 1) quando infans esset susceptivas. 2) pulmones scirrhosi, calculosi, aut purulenti essent: 3) vbi iusto minor aquae quantitas adhiberetur: comprobantibus ipsius observationibus, contendit. E contrario, eosdem natare, statuit: 1) si iusto maior aquae copia adhibetur; 2) si putredo adest.

C. F. KALTSCHMIED 8) in 1751. adiecta observatione fistit casum infantis, octo dies post partum mortui, vbi pulmo dexter, colore pulchro rubicundo, albicante,

- f) Memoir. presentes a l'acad. R. des Sc. de Paris T. II. Auserles. Abh., welche an die K. Acad, der Wiss. zu Paris von einem Gelehrten eingefendet, aus dem Fr. Th. 2. übersetzt von F. W. BEER, Leipzig 1754. 8. pag. 156 sq. Cf. vo-GEL's n. med. Bibl. Th. I. 4. p. 306 sq.
 - g) Pr. de experimento pulmonum infantis aquae inicctorum, adiecta observatione de dextro pulmonum iobo inferiori, aquae supernatante, sinistro fundum petente, Ien. 1751. 8.

bicante praeditus, supernatabat, sinister vero collapsus, obscure ruber, pituita obstructus, sundum petebat. Inde comprobare studet supra propositam enunciationem, non ex sola natatione vel submersione aliquid concludi posse, sed colorem pulmonum simul aestimandum esse. Hinc ex natatione pulmonum & colore albo rubicundo certissime inferri posse, infantem post partum vixisse. Quodsi natantes gauderent colore obscure rubro aut subsusco, inquirendum esse, an putredini fuerint subiecti?

1751. F. E. CANGIAMILA h) etiam docimasiae pulmonum sidem ad diiudicandum infanticidium in dubium vocauit.

XIIII.

Renus proposita enarraturus, varias egregias adiecit animaduersiones. Itaque docet, viuere infantes natos absque respiratione, quamuis pulmones submergantur, vixisse tamen dici debere, si circuitus sanguinis post partum continuauit: & monet, ex pul-

h) In embryologia facra. Milan. 1751. Palermo 1758.

i) Anthrop. for. Sect. II. Membr. II. Cap. II. \$5. 23 fq. p. 402 fq.

pulmonibus submergentibus ad mortem ante natiuitatem non valere consequentiam. §§. 23 sq. Pulmones eorum, qui respirarunt, aliquando submergi, concedit, sed ad HEIS-TERI observationem moner, pulmones debuisse dissectos in aquam coniici, dubitat enim, an omnes particulae descensurae fuiffent? Statuit, submersionem, fetum haud respirasse, docere, omnemque ferum, cuius pulmones, & integri, & dissecti, merguntur, & cuius vita per signa sanguinis fusi non patescit, merito haberi pro mortuo nato: pulmones igitur esse discindendos, quum in debilibus, & subito post partum mortuis ob vim illatam, respiratione minus dilatarentur. "Hinc vita, inquit, si vel minimam particu-"lam pulmonum natare intelliges, se manife-Mabit, poteritque inde ad vitam infantis, "post partum actam, concludi., §. 26. Maiorem adesse vitae post partum certitudinem, si pulmones toti natant, tres tamen dari modos, vbi & hoc suspectum: 1) vbi fetus in vtero respirat; quem vero casum numquam in foro occurrere, monet, nam in HEISTE-RI cafu, a BOHNIO & ALBERTI allegato, vbi capite offi pubis infistant, opus esse obstetrice, hinc & HEISTER VS auxiliatrices manus praebere debuisset. 2) Vbi ob-

stetrices pulmones, aëre inflando, distendunt; mouet, idem euidens esse per testes, & dubium superesse, an inhalatio, ob mucum, in faucibus collectum, aërem ad pulmones compellere possit. §. 27. 3) Vbi putredo adest: regerit, se mortuorum in vtero fetuum pulmones, data opera ad summum putredinis gradum prouectos, semper demersos vidisse. Moner, alios ideo falli, quia pulmones in aqua, in qua putrefacti fuerunt, ad superficiem ferantur, quum columnae aqueae densitas, a putredine & abrasis pulmonum putrescentium fibris orta, descensui pulmonum resistat: hinc eosdem, in aquam puram coniectos, fundum petere. Neque facile in infante adeo putrescere pulmones, vt in illo experimento; quod si esser, ne quid definiatur, cauendum este. §. 28. Explodit sententiam, fetum in vtero respirare. §. 29. Negat etiam, fetum, media sui parte natum, esse respiraturum, siquidem vel mox totus nasceretur, vel talis effet partus, qui a matre sola absolui non posset, neque pectus deduci posset, quod ad respirationem requireretur, si os vteri validiffime infantem amplecteretur, illiusque thoracem teneret, & veluti strangularet. §. 29. Hinc concludit, firmum elle principium medicinae legalis, viuos editos esse, quorum pulmones natent. S. 30.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 129

C. F. ESCHENBACH k) 1753. in vitulo vidit, putredine pulmones ad natandum disponi, ita, vt in summo eius "gradu, quamuis fortissime manu expresso li"quore putrido, statim ab initio aquae (pu"rae), cui immittebantur, supernatarent, nec
"vlla ratione antea fundo accederent.

XV.

P. C. FABRICIVS 1) fetus 1754.
mortui pulmones, sanos, atrorubentes, & compactos, submersos in
aqua, in qua putredini dati erant, exemtos, in
aquam puram coniectos, supernatantes vidit.
Fetus etiam subputridi & mortui nati pulmones, atrorubentes, a putredine immunes,
& integros, & dissectos, submersos in aqua
vidit, vnus tamen eorum instatus, subrubicundus & spongiosus factus supernatabat.
Alter aquae diu traditus, non in illa solum,
sed in alia, puteali & niuea, supernatabat.
Diutius idem, per mensem, aqua detentus,
in eadem & pura aqua submergebatur. (Nuper

k) Observ. anat. rarior. cont. obs. 12. p. 182.

¹⁾ Samml. med. Responsor. ed. I. II. p. 202 sq.

per adiunxit casum de anno 1758. prioribus similem). Inde haec infert:

- r) Pulmones infantis, ante respirationem mortui, nisi putredini subsunt, neque aër iisdem inspiratus est, submerguntur.
- 2) Pulmones, exemtos ex infante subputrido, vbi tamen ipsi a putredine immunes
 sunt, submergentes, indicare, priori
 etiam casu certius, nullam sactam esse
 respirationem. Quodsi supernatarent,
 contrarium, nisi aër inspiratus, indicare, contendit.
- Quando pulmones ex putrido infante fumti funt, experimentum nihil decidere posse, quum putredo omnino essiciat, vt supernatent. Exempla, quibus, pulmones putridos, qui in putida natarunt, in aqua pura submersos esse, constitit, explicat per varium putredinis gradum. Et, quum aliqui, pulmones per putredinem pondere augeri, scripserunt, idem a maiori putredine pendere, docet, siquidem praesens putredo summa aërem euolueret, vt submergerentur.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 131

- G. C. DETHARDING m), 1754. hactenus proposita exponens, cautiones necessarias addidit, nihil vero noui protulit.
- I. G. ROEDERER ") do- 1754. cuit, docimasiam pulmonum sub certis conditionibus fallacia carere, dum enim pulmones natant, reliquis visceribus submergentibus, infantem post partum respirasse, concludi iure posse. Quodsi cum pulmonibus totum corpus aquae innatat, ob praesentem iam putredinem nihil certi erui posse. Aëris autem in os inhalationem pulmones dilatare non posse, statuit, nisi infans ipse spiritum duxerit, hinc, ob inhalationem possibilem non fallacem sieri docimasiam pulmonum, arbitratur.

XVI. and I for the

A. de HAEN °) monet, pul- 1756.
mones scirrhosos, induratos, in
adultis etiam fundum petere, imo ceterum
leuiores vna deorsum trahere. Hinc: "PluI 2 "res

m) D. de cautione medici circa casus infanticidii. Rost. 1754. §§. 14 sq.

n) Satura de suffoc. Goett. 1754. p. 19. 20.

o) Rat. med. Tom. II. Cap. IX. p. 123 fq.

"res nunc relationes, inquit, ad iudicem "factae, argumentum habent ex abscissa por"tione pulmonis, innatante vel submersa "aquis. Nonne hinc in procliui sit, vt son"tes seminae absoluantur, sallanturque iudi"ces? – Vagire etiam interdum infantem in partu, capite iam natum, mori tamen aliquando eumdem sub partu, vbi pulmones nataturi essent, quamuis mortuus natus esset; hinc, corrigendas esse artis regulas, contendit.

fetus mortui putredini dedit, & vidit, eos in eadem aqua post septem dies supernatare: atrorubentes antea pulmones colorem rubicundum induerunt, & bullis aëreis tecti sunt. In pluribus mortuorum ante partum reperit pulmones atrorubentes, submergentes, post lenem vero inhalationem supranatabant vel srustula, vel integri, ita, vt etiam digitis compressi aërem non amitterent. – Pulmones infantis, cuius cadauer putorem spirabat soetidissimum, erant atrorubentes, ad tactum duriusculi, atque integri aeque, ac dissecti, sundum petierunt. Atque in pluribus

p) Sec. mem. sur plus. phenom. de la respir. a Laus. 1758. Sect. IV. Exp. 118 sq. p. 340 sq. & op. min. T. I. p. 319 sq.

bus experimentis natatio cum colore pulmonum, roseo, subrubro, subpallido, coniuncta fuit, vti submersio incidit in pulmones compactos, atrorubros. Tamen pulmones animalium, vacuo spatio suffocato. rum, sanguinem quidem ostenderunt effufum in cellulosam pulmonum, sed natarunt; color autem aut non mutatus fuit, aut atroruber. "Deinde, ipse inquit, non modica corruptio requiritur, vt pulmones natent, mediocris natationem non impedit. - Cum regula generalis de pulmone supernatante ad vitam fetus concludat, cumque rarum fit, infantem in eo breui per vaginam itinere, aëre prius hausto, mori, credo matri, infanticidii reae, vuici illius casus probationem incumbere, in quo infans in transitu per vaginam mortuus fit.,, Millens that

pulmonum natatione concludi non
posse, fetum viuum natum esse, quum respirare in vtero possit, prono hiante in vaginam ore, post aquas ruptas: hinc certum
quidem esse, infantem respirasse, sed vel in
natiuitate, vel post natiuitatem. Ceterum

I 3
plera-

q) D. de infanticidio, Prag. 1759. §. 3 fq. in KLINKOSCH dist. T. I. no. 7. p. 159 fq.

pleraque, hactenus dicta, recenset, nihil noui addens, & caute vtendum esse experimento, docens.

NOLDVS V. d. LAAR?) edidit dissertationem & docimasiae pulmonum sidem secit ad diiudicandam infantis vitam s).

XVII.

I. B. MORGAGNVS t) ad 1761. plurima, hactenus tradita, respiciens, moner: "priusquam ex horum subsidentia arguamus, mortuum infantem editum esse, indicia magnae eius imbecillitatis ,quaeremus ex matris praegressis, aut prae-"sentibus etiamtum morbis, ex partus difficultate, ex cadaueris ipsius infantis con-Aftitutione, aliisque eiusdemmodi: quorum nulla sint, neque alium obstet, quin mortuus emissus fuerit, non dubitabimus. "Sed contra euidens erit, non posse nos "fidere signo proposito, si quando pulmones non illa naturali, & fetus propria, "fed

r) De pulmon in aquis innatatione, vel subsidentia infantis recens nati, Lugd. Batav. 1759.

⁵⁾ Cf. Nov. comment. foc. fc. Goett. T. VI. p. 44.

^{*)} De sed. & caust. morb. ep. XIX, art. 45 fqq.

"sed morbosa grauitate praeditos, animaduer-"teremus, vel quod scirrhosi, vel inslamma-"ti, vel infarctu quocunque alio affecti fint, "vt, vel si adulti hominis essent, non pos-"sent tamen, in summa aqua confistere, "quod plerique, & nos quoque interdum "experti sumus." Negat suffocationem se oculis subducere posse. , Namque vt huius "externa omnia deessent indicia, at certe valia ac soleat esse in fetu pulmonum constitutio, & amplificatum praesertim volumen admonerent, ne tametsi in summa aqua innata-"rent, huic figno temere crederemus., Monet, discindendos esse pulmones; praesente vero putredine de vita infantis statui non posse. Casum, vbi infans ob difficilem partum aërem ducere posse & mori in vtero ad-huc creditur, statuit, adiutrices manus requirere, vt neque occultari, aut fingi posfint, quae aut praecedunt, aut comitantur, aut subsequuntur. Quoad aëris inhalationem addit: si per nulla interna aut externa vis, adhuc viuenti illatae, indicia, calumniam liceret euincere, matri credendum esse, cum aduersaretur nulla ex cereris rei adiunctis, neque pulmonum distensio maior esset, quam quae ea quidem ratione essici in recens mortuo fetu, experimentis in eam 14 rem

rem sedulo habitis, possit. Igitur, prudenter adhibito experimento vtentum esfe, do-

A. de HALLER "), hactenus dicta aestimans, haec proposuit: "Sed in homine viique ab hoc phaenomeno satis fidum fignum repetitur, ex quo "cognoscatur, num viuus in lucem editus puer prespirauerit, num in vtero materno prius "vitam amiserit, quam sit in lucem editus. "Vixit certe puer, cuius pulmo aquis inna-,tat, neque vitium subrepere potest, nisi vel in os inflatus aër fuerit, quod verum respirationis genus est, vel putredo, neque "ea modica, tantum produxit aëris, vt pon-,dus specificum pulmonis, aliunde equidem "aëre exigua portione maius, aquae pondere, minus factum sit. Id minor putredo non "efficit, maior praestat. Neque tunc error "in medici effato locum habet, si leui opera "voluerit explorare, num & reliqua viscera natent. Id si viderit, non aër, in pulmo-"nem per respirationem receptus, caussa "erit natandi, sed aër, ex humoribus carni-"busque per communem legem putredinis "expeditus.,

u) Elem. phys. T. III. p. 279 fq.

"Contra poterit fieri in adulto homine "aliquando, in fetu rarissime, ve pulmo "calculis, scirrhis, aliaue materia morbose grauis in aqua subsideat, etsi quam maxi-"me respirauerit. Vidi sanguinem ex rup-"tis per funestam peripneumoniam vasis in "pulmonem effusum, vt tamen nataret: "vidi scirrhos, calculos, & lymphaticum "coagulum, vt minime tamen subsideret. -"Etiam a coagulo lymphatico pulmonem vi-"di subsedisse. Inde, si inaequalis infarctus "fuerit, aut perinde, aërem non aequali-"ter totus pulmo receperit, poterit alia pars pulmonis submergi, alia natare. Poterit "etiam in puero, partu vero excluso, qui ntamen prae debilitate aërem nondum duxit, pulmo fundum petere, etsi aliquantum se "agitauit. "

XVIII.

C. C. SCHMIEDEL *) refert 1763.

observationem, vbi infantis putridi
pulmones submergebantur, atque alius, ex
vtero matris mortuae exemti, vbi antea
submergentes post 7. 16. dies natabant. Non
aërem, per putredinem euolutum, sed euoI s

x) D. de pulmon. natantibus, resp. I. G. HVEBER, Erl. 1763.

lutionem fibrarum & mutationem in mucum efficere natationem §. V. p. 8. Si contingat, vt pars pulmonum attollatur, id macerationi tribuit idem §. XI. p. 19.

I. TRAVG. ADOLPH 9) 1764. primo (§. 12.) de suffocationis periculis ob mucum verba fecit, deinde (§. 13.) pectoris dissectionis rationem tradidit, postea (14.) pulmonum experimenti meminit & (§. 15) oppositiones Cl. VV. cum refutatione (§. 16.) proposuit, denique de vi experimenti (S. 17.) statuit. Quod sollemne attinet experimentum, aquae quantitatem adhibitam & vasis diametrum & profunditatem exactius definiendam esse, docet, atque in instituendo experimento observandas cautelas tradit. Inde arguit : , Omnium frustulorum mergenstium notatu dignissima animaduersio, quia ,inde partum non respirasse concluditur, "cuius non numquam caussa humor, pulmo-,nes replens. Quorumdam saltem mergentium, si vitium intra foetum latet, scirrhus, aut farciens humor, aut sanguis effusus, aut ,inspiratio in completa caussa habetur. Quo-"rumdam supernatantium, quamquam reli-"qua

y) D. de infanticidii notis, sectione legali detegendis, Helmst. 1764.

qua frustula descenderint, indicium imper-"fecta respiratio. Omnium superficiem aquae tenentium significatio, quod natus aut post plenissimam respirationem defunctus, aut "putredine rarefactus.,, (p. 50.) - "Pulmo sitaque foetus, qui spiritum nondum duxit, "densus & ruber in aqua praeceps datur, nisi putredine ita fuerit mutatus, vt, cum aliis visceribus, iam sublime teneat, nisi porro "aëre sufflato forsan leuitatem consequi possit. "Pulmo autem, qui inspiratione, quamuis "vnica, quamuis imperfecta, aërem concepit, natat in aqua, ni totus, tamen in par-"tibus quibusdam suis, natatque solus, dum "reliqua viscera (capsulae suprarenales, thy-"mus, lien, hepar) merguntur. Sola putre-,,do intensior pulmones simul cum aliis visce-"ribus nando aptat, respirationisue obscurat "diagnosin. Aëris sufflatio quid possit, in ,dubio relinquimus. Os vero infantis, aper-,turae vteri propinquum, non sufficit pro aëre "hauriundo., (§. 17.).

C. G. BÜTTNER 2) dubium, 1765.
ratione putredinis experimento pulmonum oppositum, inde soluit, quod in mortuis

z) Abh. v. e. zweiköpf. Misgeb. Kön. 1765. 4. p. 11 sq.

tuis color esset arroruber, & vasa pulmonalia sanguine destituerentur (atque ob sanguinis defectum pulmones etiam reliquis visceribus tardius putrescere statuit). In viuo nato, sed suffocato submergi quidem pulmones, posse tamen hunc casum discerni ex vasorum pulmonalium sanguineo infarctu. Vbi vero infans a liquore amnii suffocaretur, deprehendi epiglottidem erectam, fauces, asperam arteriam cum bronchiis eo liquore effe repleta, atque in his effe spumosum sanguinolentum. Pulmones caeruleos & rubicundos supernatare. In iis, qui apoplectici ob incuneationem capitis obirent, deprehendi cor & arterias magnas in superficie inflammata, pulmones vero submergi, & deficere sonitum, ex eorum dissectione alias prodeuntem.

A. de HALLER a) ergo in pulmones aërem ducit, inquit, eos, hactenus paruos, feroso humore plenos, dilatat, mutat ex atro rubentibus, paruis, solidis, in aqua etiam falsa mersis, in leues, spongiosos, innatantes, magnos, plenos aëre & subalbidos.

A. de

a) In pr. lin. phys. ed. 3. Goett. 1765. pag. 433. §. 948.

DE PVLMONIBVS SECT. II. 141

A. de HALLER^b) addit 1766.
quaedam ad ea, quae supra proposuerat de hoc argumento, & sic concludit:
"Haec omnia, & alii euentus, qui iudicium
"dubium admittere videntur, eo consentiunt:
"t) pulmonem in setu, qui non respirauit,
"constanter sundum in aqua petere. 2) Nisi
"putredo aërem euoluerit, vt spuma pulmo"ni adhaereat. 3) Pulmonem, qui semel ab
"inspiratione aëre repletus sit, cetera sanum,
"in aqua natare, nisi valde impersecta suerit
"inspiratio, & 4) nisi morbus euidens pul"monem densum reddiderit.

Eodem tempore etiam C. G. 1766. LVDWIGIVS c), de experimento pulmonum verba fecit, ita, vt ad hactenus proposita respiceret & experimento sidem saceret.

XVIIII.

C. F. IAEGER d) pulmones 1767. infantis putridi submersos vidit, & per 8 dies ita subsistentes. In alio post 40 dies nondum emergebantur, & in alio, in putrida

- 6) Elem. phys. T. VIII. add. p. 161.
- 6) Instit. med. for. §. 246 fq.
- d) D. de fetibus recens natis iam in viero mortuis & putridis, resp. I. C. C. STOER, Tüb. 1767.

da aqua detenti per 24 dies in fundo vasis restitabant. Statuit pulmones infantis, in vtero mortui, per putredinem ad natandum quidem disponi, leui vero pressione effici, vt fundum petant. Pulmones, ex fetu valde putrido desumti, soli, sine vlteriori maceratione statim aquae innatarunt. Sub membrana sua extima in minimis vesiculis aërem mobilem, propellendum, reclusum habuerunt, quo per incisionem & compressionem emisso, mox mergebantur. (p. 21.) Alios tres casus pulmonum, ex fetibus in vtero mortuis, minus foetentibus, desumtorum, proponit, qui omnes, aquae iniecti, mersi funt : ex quibus concludir, communi thefi, prudenter adplicatae, qua pulmones respirantium in aqua natare, non respirantium mergi, adstruxerunt, suum stare honorem; sed pulmones supponi sanos, vndique sibi aequales, excludi vero vitiofos. (p. 23.).

Tr. TARTAROTTI de EI-CHENBERG e) recenset pleraque, quae adducti hactenus scriptores memoriae prodiderunt, & concludit: 1) licet pulmo fetus

e) D. de fallaci pulmonum experimento, in acad. oenipontana def. 1767. in Cl. de WASSERBERG opp. min. fasc. III. p. 134 sq.

fetus, aquae fundum petens, hominem extra matris vterum non vixisse, saepe demonstret, non esse tamen signum, a vitae extra vterum suspicione in omni casu absoluens. 2) Natationem pulmonum non esse certum & infallibile signum, fetum extra vterum vixisse. Monet itaque, hoc experimentum non esse quidem negligendum, fed illi soli considi non posse.

I. Fr. FASELIVS f) respira- 1767. tionem infantis post partum confirmari statuit ex pulmonum colore albo, densitate minori & natatione, & volumine aucto. Solum vero experimentum sollemne negat sussicere, vt de vita & morte tuto iudicetur, ob putredinem, inslationem, & quod absque respiratione aliquamdiu viuere iam natus potest.

I. F. EISENHART g) ICtus, 1767. Celeb. pulmonum docimasiae vtilitatem his agnouit: "Man schliesset, dass, "wenn die Lunge auf dem Wasser geschwommen, das Kind zuerst gelebt habe, und "nachmals umgebracht worden seyn müsse; "obschon viele berühmte Aerzte hinlaenglich "er-

f) Inft. med. leg. §§. 185. 187.

g) In Erzaehl. v. bef. Rechtsh. Halle 1767. 8. p. 98,

"erwiesen haben, dass diese Probe keinen "zuverlaessigen Beweis von dem Leben oder "Tode eines Kindes abgebe (Heifter), und "es zwar, wenn die in das Wasser gewor-"fene Lunge untersinket, ein unbetrügliches "Zeichen sey, dass das Kind todt und nicht "lebendig gewesen seyn musse, hingegen "aus dem Schwimmen noch nicht geschlos-"sen werden koenne, dass selbiges vorhero "gelebet habe, so wird doch dieses Mittel in "folchen Vorfaellen mit Nutzen gebraucht.,

I. P. BAVMER h), V. Cl. statuit, non esse considendum pulmonum ponderi soli, aut colori soli, sed, ambobus simul sumtis viendum esse, moner.

1768. G. H. KANNEGIESSER i) V. Cl., docer, docimasiam pulmonum dubiam deprehendi, nisi sollicite adhibeatur, quum fetus ante partum absolutum interdum respiret: 2) quod inflatione aliena, & putredine accedente, pulmones natarent: 3) quod submergerentur pulmones, morbose constituti.

h) Pr. de colore, densitate & crassitie pulmonum fetus qui respirauit, & eius, qui non respirauit, Erf. 1768.

i) Cf. inft. med. leg. §§. 537-744.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 145

1. I. L. NEYDECK k), in experimenti pulmonum vim inquirens,
eque scriptoribus raptim quaedam sumta proponens, nihil noui protulit, praeter casum
infantis, mortui caesonis, cuius pulmones
non suisse compactos & supernatasse, refert,
vnde comprobare studet enunciationem: setum in vtero aliquando respirare. (Mater
post ruptas ante aliquot horas aquas e viuis
discesserat). Negat, in soro considi posse huic
soli experimento, &, si alia considerentur,
hoc non opus esse, contendit.

A. PORTAL!), ope sectio- 1769.
num, sollicite institutarum, adnotauit, quod plerique neglexerunt, vtrumque
bronchiorum ramum primarium differre ab
inuicem. Dexter scilicet, quarta parte sinistro
crassior, & hic illo quinta parte longior
est; sinister ramus & magis deorsum & retrorsum instexus est: quae quidem directio
pro

k) Libellus inscribitur: Ob, wann und wie das Experiment von Obenschwimmung und Untersinkung der Lunge — in rechtl. Folge zu beurtheilen seye, s. l. 1768. 4. p. 27 sq.

¹⁾ In mem. de Paris 1769. p. 549 sq. Cf. Samml. auserles. Abhandl. zum Gebr. prackt. Aerzte, T. I. F. 3. p. 3 sq.

pro aetate differt. In fetu, qui nondum refpirauit, ramus sinister magis inclinatus est ad dorsum & inferiora, quam in eo, qui respirauit; & in nuper nato, ramus dexter magis ad superiora ductus est, quam ante partum.

Deinde membranam etiam internam bronchiorum examini subiiciens, deprehendit, eam constare fibris longitudinalibus parallelis, atque efficere in primis in eo loco, vbi ramus finister oritur, notatu dignam valuulam, natam partim ex membrana, partim ex superiori cartilagine huius rami, interius eminente. In fetu, qui nondum respirauit, ramus sinister magis inslexus est, & valuula magis eminet. Simul vero, ac dexter pulmo aërem hausit, dexter ramus sursum ducitur & valuula retrahitur. Ramus dexter, libere quaquauersum mouetur, si opus est; e contrario finister ab aorta amplectitur, vt haec eius mutationes sentiat, & contra; siquidem, nimium repleta fanguine, aorta comprimere ramum dictum poterit, arque impedire, quo minus aër subire pulmonem sinistrum possit & sufficienter distendere. rel. - In letu, qui non respirauit, aorta inflexa est retrorsum & supra rami sinistri latus. Simul vero,

vero, atque infans respirat, & pulmo inprimis finister, ramus dictus attollitur simul cum aorta, atque, vt ramus versus anteriora ducitur, ita quoque aortae directio mutatur. - Ex variis experimentis, in animalibus viuis institutis, colligit auctor, sub quauis respiratione aortam sursum & antrorsum duci, quum vero pulmones collabuntur, deprimi & retrahi ad dorsum. - Ex aliis experimentis, vbi pulmo dexter exhibuit respirationis & inflationis figna, quibus finister destituebatur, concludit, dextrum citius respirare, quam finistrum, nisi sanguis, aut mucus, pulmonem dextrum oppilauerit, vt aër finistrum subiret; idemque forte per omnem vitam locum habere. Cuius rei hanc addidit rationes, quod bronchiorum ramus dexter esset amplior & capacior finistro, longiori & angustiori, & membrana praeterea ex parte occluso, vt aër hic maiora, pulmonem subeundi, deprehendat impedimenta, quam illic: aortam etiam & ductum Botalli, sanguine referta, comprimere finistrum ramum, vt difficultates augeantur, adiungit.

Ex quibus omnibus, praeter alia, concludit, in medicina forensi etiam haec attendenda esse.

K 2

ea re, inquit, inter medicos nondum transactum est; deinde ex subsidentia
pulmonum certo concludi nequit, quod infans post partum non vixerit, & infanticidium commissum non sit. Potest enim
post natiuitatem aliquamdiu sine respiratione
infans viuere. Nec videntur cautiones
BEYERI & TEICHMEIERI omne dubium
tollere. — Interim subsidentiam pulmonum
pro desensione cautus desensor allegabit.,

"Hoc certum, inquit, experimentum pulmonum fallax, nec apodicticum esse, adeoque sidem potissimum ex circumstantiis cuiuscumque sacti facere. Huc enim redeunt omnia, quae ab oppugnatoribus contra illud allegantur, si paullo curatius examinantur. Ast ideo eius sides non proscribenda, aut, casu obueniente, id prorsus negligendum. "Ita ingenue iudicat LEYSER, in med. ad pand. XXXVII. his verbis: "Non peccant magistratus, qui experimento hoc, dum crimen infanticidii inuestigant, vtun-

m) Instit. iur. crimin. ed. 3. Ien. 1770. 8. §. 723.

n) In medit. in inst. C. C. Hal. 1770. ad art. 131. P. 557.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 149

vtuntur. Etsi enim plene non probet, addit saltim ceteris rationibus aliquod pondus.,,

XX.

C. G. BÜTTNER 0), pulmo- 1771. nes largiri infanticidii certitudinem, si omnia simul sumantur, docet §. 50. Nam, folam natationem nihil probare posse, monet, siquidem putredo pulmones facile ad natationem perduceret, vt caf. 59. 60. adi. comprobarent, quamuis interdum nihil in eo efficeret putredo, vt pulmones putridi submergerentur, cal. 61. 62. 63. 69. - §. 51. Quoad colorem docet, in mortuis natis esse eumdem atrorubrum, subfuscum, in iis, qui parum respirarunt, esse hic illic subrubrum, qui bene animam duxerunt, esse omnino laete rubicundum. Monet autem, ne soli fidatur colori, se enim ipsum obueruasse casum infantis suffocati, cas. 29., cuius pulmones gauisi essent colore susco. §. 52. Negat etiam, foli vesicularum distensioni confidi posse: observauit enim 1) casum infantis, 6. mens. mortui nati, vbi & vesicularum aliqualem distensionem & rubicundum observauit colorem. 2) Ab aëris inflatione posse sic distendi K 3

e) L. de infanticidio, §§. 50 fq.

di pulmones, vt eadem signa adsint, cas. 72. Contra ROEDERERVM statuit, posse omnino inflatione pulmones distendi, licet nulla praecesserit respiratio, quum praeter casum 72. aliquoties ipse periculum fecerit, pulmonesque adeo dilatauerit, vt natarent. Igitur HEBENSTREITII quoque animaduerfionem, fore, vr mucus infantis inflationi refistat, nullius esse ponderis, qui ipse pulmones facile potuisset inflare. §. 53. Hinc concludit, nec soli natationi, nec colori soli, nec vesicularum distentioni soli considi posse, sed haec tria debere conjungi, vt de respiratione iudicetur, ac videndum in primis esse, num vasa sanguinem contineant, quod ope pulmonum diffectionis cognoscatur. §. 54. Contra TORREZIVM monet, suffocationem ex infarctu sanguineo cognosci, nec pulmones facile scirrhis laborare, teste sua ipsius experientia, ex 70. infantum sectione nata. §. 57. Negue iusto maiorem aquae quantitatem efficere, vt pulmones natent, quod fua experientia confirmat. Nec putredinem dubium reddere iudicium, quum signis propositis fimul adhibitis nitatur. Ceterum animadnertit, in mortuis natis pulmones ad vertebras esse collapsos, & carni rubrae similes, hinc pericardium non esse tectum; in iis ve-

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 151

ro, qui aërem hauserunt, omnino tectum esse pericardium.

I. W. BAVMER P) recenset 1771. observationem, vbi pulmones, ex infante subputrido desumti, colore carneo praediti, compacti, & versus dorsum contracti, nullo modo expansi, nec pericardium cum corde & thymo tegentes, & toti, & in frustula dissecti, pertinaciter innatarunt, experimento aliquoties repetito.

E. G. BOSE 1), V. Cel. hactenus 1771. relata refert, additque, in suis experimentis pulmones, etiam putridos, sundum petiisse, vel ex setu mortuo, vel ex putrido insante exemti suerint, donec summa accesserit putredo. Bene autem monet §. 14.: "Qui "debilem natum esse volunt infantem, non "adstruere, sed consirmare debent opinionem: "& signa aderunt, quae docere poterunt, an "recte supponatur debilitas."

K 4

XXI.

- p) In act. philosoph. med. foc. acad. scient. Hassiac. Fres. & L. 1771. p. 121 sq.
- 9) D. II. de diagn. vitae foetus & neogeniti, Lips. 1771. § 9 iq. & p. 28.

XXI.

C.L. LIEBERKÜHN r), V. Cl., 1772. relatorum multa recenset, atque experimenta, in brutis instituta, refert (male tamen nulla mentio iniicitur in plerisque; an respirauerint, an secus, quis pulmonum color, an sani fuerint? rel.). Statuit: "Fluctuationem pulmonum certissimum esse indi-"cium, aërem pulmones intrasse, & submer-, sionem, aërem pulmones non intrasse, cer-,tam esse docimasiam. " §. 6. Putredinem negat, etiam duobus experimentis, efficere, vt submersuri natent. §. 7. Neque efficere, vt submergantur nataturi §. 8. Concludit: "natationem pulmonum indubitatum vitae infantis extra vterum esse signum, quando aërem pulmones non aliter, nisi per respirationem post partum intrasse constat., §. 11. Porro: "submersionem pulmonum, nisi "fetum vi aliqua interfectum fuisse constat, "certum esse indicium, mortuum exclusum "fuisse fetum. " §. 12. Monet etiam, inhalationem esse facti, hinc non esse praesumendam, sed probandam ab inquisita. De eo vero numquam quaerendam esse, quum idem esset, ac docimasiam non instituere. §. 16.

P. A.

r) D. iur. de experim. pulm. natant. & submerg. praes. V. Cons. H. I. O. KOENIG, Hal. 1772.

DE PVLMONIBVS. SECT. II. 153

P. A. MARHERR 5) "dum in 1772.

vtero haesit, inquit, pectoris cauitatem habuit minimam, pulmones paruos, densos, compactos, pauco sanguine permeabiles, in aqua fundum petentes, nec praerogatiua ab aliis visceribus diuersos. – Nunc vero, dum respirare coepit insus, omnia haec mutantur; pulmo collapsus, compactus antea, explicatur pro ratione dilatati pectoris, explicantur simul pulmonalia vassa, & a compressione liberantur.,

C. E. ESCHENBACH ^t) ple- 1775. raque de experimento pulmonum meditatus, pulmones, sanos supernatantes, cum certitudine, a iudice ponenda, non esse inflatione dilatatos, nec putridos, probare dicit, neonatum respirasse, hinc viuum suisse exclusum. §. 134. de copia & temperie aquae adhibendae; de colore & extensione pulmonum, de fallaci submersione, de putredine, in notis bene egit, ad d. §. Proponit dubia, contra experimentum ab auctoribus prolata, fex, §. 135. Ad quae respondet. §. 136. & indagationem, an instatio in os sacta sit, num-

s) Praelect. in H. BOERHAAVE instit. med. T. 3. p. 704. Cf. HALLERI el. phys. T. 3. p. 243.

t) Inst. med. leg. ed. 2. S. 134 fq.

que membranis illaesis partus natus sit? iudici ciuili inquirendam relinquit.

I. G. ZIERHOLD ") monet, 1775. non repugnare, fetum laborare aliquando hydrope pulmonum vero, tumque fore, vt omnia adfint figna, quae alias fimul sumta docere putant, setum respirasse: Igitur disquirendum esse, an is morbus adsit, quod ex lymphae profusione sub discissione pulmonum cognosci possit.

B. PARENTIS huc liceat re-1775. ferre casus, ad infanticidium perti-Idem vero ex pulmonibus atrorubris, collapsis, in aqua subsidentibus, ad non peractam respirationem conclusit, neutiquam vero inde ad absentiam vitae post partum concludi posse, monuit x). E contrario ex pulmonibus subrubellis, vesiculis distentis, & pulmonum natatione, vitam post partum collegit y), fimul vero ad alias conditiones respexit.

u) D. de notab. quibusd., quae fetui in vtero & partu contingere possunt, ad illustrandum infanticidium, pr. Cel. BOEHMERO, H. 1775. S. 6.

a) Samml. med. Gutachten, Leipz. 1776. resp. 63. 64. B. 65. A. 66. 68. 79.

y) 1. m. c. c. 67. 64. A. 65. B. 69. 70. 72. 73. 74. 76. 78.

Ipse etiam monui, ob neglectam 1775.

natationis theoriam factum esse, vt

TORREZIVS crederet, maiorem aquae
quantitatem essicere, vt pulmones submersuri natarent, & contra, vtque BüTTNERVS ad suam experientiam prouocaret, &
sub varia aquae quantitate eumdem se observasse euentum, referret. Itaque theoriam
natationis proponens, non opus esse sollicita
aquae quantitatis aestimatione probasse mihi
videor 2).

H. A. WRISBERG a), V. 1776. ill., a. d. 24. Iun. 1775. in consessure societatis regiae scientiarum Goettingensis praelegit observationes & experimenta, ad pulmonum docimasiam confirmandam instituta. Postquam autem plures scriptores, qui vel pulmonum docimasiae nimium iusto tribuerent, vel nimium eius sidei detraherent, adduxit; "Errant omnino, inquit, & grauinter errant, qui pulmonum experimentum ad caedem infantum confirmandam primantium & infailibile appellant, eidemque negniectis

z) In editis b. parentis observat. Medic. Gutachten, p. 203 seq.

a) Obs. ad confirm. docim. pulmon. institut. in actor. acad. Goett. T. VI. p. 41 sq. Goett. 1776.

"lectis omnibus cautelis & circumstantiis so"li considunt. Errant pariter, qui omnem
"probandi valorem huic docimasiae denegant,
"& dolendum est omnino, egregios viros,
"BOHNIVM, ALBERTI, HEISTERVM
"constantissime contra pulmonum experimen"tum declamasse. Prudentiores autem, me"diam ingredientes viam, cum magnis in ar"te viris, HALLERO, CAMPERO, DA"NIELI, BOSIO, docimassae, debita sub
"encheiresi institutae, suum probandi valorem
"restituunt, plus vero exinde probari nolunt,
"quam experimenti theoria, pulmonum con"ditio, rerum in setu observatarum circum"stantiae, aliaque argumenta postulant.,

Quid de argumento nostro proferre velit, his exponit: "Praemissa primo loco breui "theoriae recensione, cui pulmonum doci-"masia vtut principiis hydrostatico physicis "nititur; paullo post subiungam, qua ratione "pulmones, aqua nunc leuiores sacti, denuo "maiori grauitate specifica imbui possint: "tertio loco, quaenam partes C. H., vt ipsi "pulmones, ad natandum disponuntur: quar-"to ex aduersariis ad samosissimam obiectio-"nem respondebo, an soetuum pulmones, qui "certissime mortui nati sint, & eadem ratio"ne expansis perfecte similes sint, & eadem "ratione natent: vltimo tandem loco aliquot "corollaria docimasiae vsum partim illustran-"tia, partim limitantia, subiungam. "Dolendum vero Cel. auctorem non nulla in aliud tempus distulisse.

Igitur monet 1) sibi' multis experimentis constare, grauitatem specificam pulmonum fetuum, tam abortiuorum & immaturorum, quam maturorum, esse ad aquam fontanam purissimam, vti 14: 13. vel 20:19., vel vt 28:27, vt pulmones, aëre nondum mutati, 15a circiter parte aqua communi grauiores sint (& Sauuagesius, in embryologia, rationem pulmonum ad aquam fecit vt 450:434. vel vt 30:29.).

2) Inde fit, vt tum integrum animal, non putridum, nec aut viuum a natura, aut ab arte, ad natandum dispositum, submergatur, tum mergantur ossa, cartilagines, viscera, musculi, vasa, nerui: subito cerebrum, renes, cordis frustula, hepar, testiculi, prostata, thyreoidea: paullo lentius lien, thymus, placenta humana, pulmones, respirationem nondum experti, frusta cutis, musculorum-

que, intestinorum, vesicae, cet. Tardius etiam cellularis tela mollior, membranae reliquae, partes, pinguedine refertae, tardissime varii praeter adipem humores. Tum "sufficit, inquit, si "pro medio quasi numero adsumimus, "totum C. H., sic pulmones integros, "respiratione nondum mutatos, 11. vel 12. "circiter parte aqua purissima esse spe"cifice grauiores, quae grauitas paullo
"maior mirorue est.,

3) Pulmones facile aërem suscipiunt, indeque fit, vt innatent aquae, possunt vero incapaces fieri ad natandum. Quamuis enim aqua vel a viuo haufto, vel iniecta, pulmones non possir ad submergendum perficere, vt tum Cel. auct. experimenta instituta comprobant, tum HALLERI (op. min. T. I. p. 321.), & ROEDERERI (de suffoc. far. p. 50 fq.) al. observata; possunt tamen sanguis, scirrhi, materiae tophaceae, rel. Hinc "vt vero his morbis, inquit, aëre iam "expansi & leuiores facti, pulmones de-"nuo grauiores fieri possunt, sic ante natiuitatem partim in vtero materno, partim sub enixu, scirrhis, induratio-,ni-

"nibus a sanguine congesto & vesiculis "impacto ad subeundam respirationem "absolute incapaces reddi possunt., Itaque scirrhosorum pulmonum fetuum praematurorum dua exempla recenser. ,In aperto thorace partus, fine 6. mensis nati, dexter pulmo paruus, duriusculus, "coloris fusci, integer, & in frustula dif-, sectus, in aqua fundum petebat. Sini-Atrum pectoris cauum a scirrhoso pul-"mone ita replebatur, ac si fortissima aëris inflatione distentus esfet, vt remoto sterno quasi cum renisu prorumperet. Totus pulmo in scirrhum du-"riusculum fusci coloris mutatus erat: ,in aquam proiectus fundum cito quae-"fiuit., Et sic in alio fetu.

XXII.

I. KIERNANDER b) de ex- 1776.

perimento pulmonum fuse egisse, illi
vero non soli considere, & contra inflationem in os monuisse, dicitur, vix pulmones
ob mucum facile dilatari posse, vnde vnus
lobus nataturus, alter submersurus esset.

I. C.

b) Utkast til Medicinal - Lag farenheten &c. Nordström, 1776. 8. Murray med. pr. Bibl. T. II. p. 428.

1776. I.C. QVISTORP, ICtus c), haec proposuit. "Obwohl aus der guten "Beschaffenheit der Lungen des Kindes zu "folgern ist. dass die Geburt des Kindes würk-"lich lebendig gewesen sey (HARPRECHT "dec.) so kann iedoch die Gliedmaessigkeit des "Kindes, und das noch nach der Geburt "gedauerte Leben desselben durch die bekannte Lungenprobe nicht bewiesen wer-"den, indem ein Kind zwar hat lebendig "seyn, allein schon selbst bey der Geburt, "und ehe es von der Mutter gekommen, "sein Leben verlieren koennen (BOHN. "KRESS.). Einige Rechtslehrer (LEYSER) wollen die Lungenprobe als einen Beweis "der Unschuld, oder als einen Vertheidigungsgrund zugelassen wissen. Andere "(EISENHART) behaupten, dass man "zwar aus dem Schwimmen der Lunge "das Leben des Kindes nicht mit Gewissheit "schließen koenne, dass man aber aus dem "Sinken der Lunge den Tod des Kindes "bey der Geburt folgern müße. Noch an-"dere (de BOEHMER ad art. 131. C. C.) "verwerfen die Lungenprobe, wenn von "der Verurtheilung die Rede ist, und laf-,fen

c) In den Grunds. des teutschen peinlichen Rechts, 2. A. Rost. 1776. 8. S. 271. p. 421 sq.

"sen sie zu, um darauf die Erkaenntniss der "Tortur zu bauen. Da iedoch bewaehrte "Aerzte (HEISTER, ROEDERER) zeigen, dass die Lungenprobe überhaupt dasieni-"ge nicht leiste, was man sich gewoehnlich "von derselben zu versprechen pflegt; so kann man dieselbe auch nur bey andern "gegründeren Merkmalen, wodurch das "Leben des Kindes bey und nach der Geburt schon an sich genugsam bewiesen "wird, als ein blosses Hülfsmittel zulas-"sen (ZELLER). Ein solches Hülfsmittel "ist iedoch die Lungenprobe nur sodann, wenn die Lunge frisch, und noch nicht in Faeulniss gerathen ist, wenn sie von al-"len Arterien sorgfaeltig abgesondert und gereinigt worden; wenn die Lunge nicht al-"lein, da sie noch ganz ist, sondern da sie "in Stücken zerschnitten worden, auf dem "Wasser schwimmt. (HEBENSTREIT, "TEICHMEYER, LIEBERKÜHN). "

P. CAMPER d) v. Cel. negat, 1777. infantem citius respirare, quam vti

posset

d) Abh. v. d. Kennz. des Leb. v. d. Todes b. neugeb.

Kind. aus dem Hollaend., Frcf. und L. 1777. 8,

Prodiit quidem liber iam Leov. 1774; sed quum

A. ad hanc versionem, quaedam huc facientia addiderit, eum hic posui. — S. III. p. 43 sq.

posset partibus omnibus, respirationem absoluentihus, hinc omnino non posse in vtero, siquidem vterus, effluxis etiam aquis, adeo fe contrahat, vt vi tantum extendatur. Itaque testatur, se obstetricantem saepius animaduertisse, infantem natum, ab vmbilicali autem funiculo retentum, non citius vel respirasse, vel clamasse, quam omnino natus esset: e contrario observauit, infantem, ad abdomen víque natum, clamasse, retardatum ab vmbilico. Sub putredine tanta, vt omnia capitis ossa statim eximi potuissent, pulmones tamen, ea etiam corruptos quodam modo, fuisse submersos. - Et sic plures subiungit observationes, vbi maior aderat in mortuis natis putredo, nec tamen minus pulmones submergebantur. p. 62 sq. Triplicem vsum praebere experimentum, statuit: 1) certitudinem corporis delicti. 2) Vt iudex inquisitionem facilius absoluat. 3) Vt mater absoluatur negans, se viuum peperiffe. p. 64.

Quando pulmones infantis putridi natarent, nihil certi concludi debere; &, licet respirauerit vixeritque infans, tamen non esse crimen, ream absoluere. p. 65. In renunciatione vitam & respirationem non posse separaparari, sed debere vnum idemque esse, quamuis infans natus non semper statim respiret. p. 76.

Sect. V. Inhalationem aëris, vix credit, matrem esse suscepturam, neque alium quempiam, nec facile posse perfici. p. 82. Si infans, putredine corruptus esset, arque institueretur experimentum, cor esse soluendum, moner, ne aër, in corde euolutus, errorem producat. p. 84. Nuper adiicit observationem sequentem. Observauit in duobus infantibus, mortuis natis, (quos per aliquot horas in aqua tepida, & dein calida posuit, vt aequarent iam viuos natos, quorumque pulmones erant atrorubri & subnigri, & particula abscissa submergebatur), inhalato per os admotum aëre: 1) abdomen increuisse ab aëre, intestina distendente, vt faeces aluinae prodirent. 2) sanguinem ex vmbilico effluxisse magno impetu. 3) pectus dilatatum esse. Pectore aperto, adparebant pulmones coloris rosei, & aëre repleti natabant. p. 87. Testes adducit V. G. & G. COOPMANNS. Testatur etiam, se in illis, atque alio mortuo nato, aërem facile inflare potuisse.

Sect. VI. misericordis esse, statuere toties, editum esse mortuum infantem, quoties
pulmones sundum petunt, nec certi quid
edicere, quum in putridis natant: e contrario quum natant in non putridis, viuum
natum esse, edicere. Monet, euitandam esse enunciationem, infantem vel in partu,
vel post eumdem, vixisse, quum, ipso iudice,
sub partu nulla siat respiratio. Neque
medici esse, quod secerit croeser, (omnes
tamen, quorum est, merito saciunt) iudici
indicare, quibus modis infans enectus sit?

XXIII.

1777. I. C. RVEF e) V. Cl. breuibus tradit, certum esse vitae signum pulmonum natationem, & mortui nati submerssionem testari de morte ante partum. In sussociatis pulmones sundum quidem quoque petere, sed tum vasa sanguinea esse referta, quod in aliis non essent.

G. G. PLOVCQVET f), V. Cl. contendit, natationem pulmonum docere, pulmones aërem continere §. 145. qui vel per respirationem, vel per inflationem, illuc peruenisset. Quoad inflationem

e) Unterr. von Criminalfaellen, Nürnb. 1777. p. 37 fq. f) Abh. v. d. gewaltsam. Todesart. Tüb. 1777.

tionem moner, & ICtos & Cl. ESCHEN-BACHIVM male negare, eamdem non praesumendam esse ab infanticida: hic enim illam praesumtionem esse admittendam, quum de eo quaerererur adhuc, an fit infanticida? §. 146. Pulmones putridos natare quidem, sed submergi expressos. Si itaque post expressionem natent, per respirationem aërem in pulmones peruenisse; si submergantur post eam, caussam esse aërem, purredine resolutum. §. 147. Ex submersione concludi posse, pulmones aërem non continere, inde vero non sequi, vt infans mortuus natus sit, atque adsentit ZELLERO, non liberare submersionem ab inquisitione. Mergi pulmones, morbo laborantes, muco, vel sanguine, oppletos: idemque inprimis observari in variolosis. S. 148. Praeter experimentum follemne alios dari diiudicandae respirationis modos, nimirum: 1) antlia pneumatica vtendum esse; 2) colore; 3) densitate pulmonum, manu admota & visu diiudicanda. 4) eorumdem incremento. §. 149. Maiorem fanguinis copiam pulmones continere, desumtos ex infante, qui respirauit. §. 150. Hanc copiam cognosci visu. diametro vasorum aucta, & pondere aucto, vt differentia esse videatur vnciar. ij. Hinc nouum proponit experimentum. Vult, periculis multis inueniatur ratio ponderis totius corpusculi infantis ad pulmones, tum eius, qui respirauit, tum illius, qui non respirauit: & tunc in casu obuio, primum pondus totius infantis, tum pulmonum eiusdem, adnotandum esse, statuit, atque ex hac ratione diiudicandum esse, an pondus accederet ad rationem 1. aut 2. Suppeditat rationis exemplum. Hoc experimentum magni habendam esse statuit, vbi putredo adesset, quum inde pondus absolutum parum mutaretur; & disci eo, an aër inflatus sit? quum nihil sanguinis tum ad pulmonem peruenisset. §. 151. Negat denique, has mutationes certi quid probare, posse quidem certo statui, infantem vixisse, vbi signa §§. 146. 149. 151. adessent; sed, quum eadem deficiunt, concludi non posse, infantem mortuum natum effe.

1778. I. G. BAVMERVS 8), V. Cl., sermonem instituit de pulmonum experimento, nihil noui proferens, imo negligens, quae nouissima erant. Testatur tamen, "se in plurium recens natorum disse-Stione

g) Med. for. p. 316 fq.

"Atione nunquam aliquod scirrhi vestigium "inuenisse, "

ANONYMVs in Ephemeridi- 1779. bus Gottingensium h) ex CARRAR-DI Essais &c. haec retulit & adiecit: "Hr. ,PORTAL habe einen Fall bestimmt, in wel-"chem die Aerzte über die Kindermoerde-"rey rathen koennen, wenn der rechte Lun-"genflügel vor dem linken Athem holt: wie "Hr. PORTAL entdeckt habe, so koenne es "geschehen, dass der eine Lungenflügel "schwimme, obschon der andere sinkt. (Die-"ser Irthum wird schwerlich entstehn; wenn "ja der rechte Lungenflügel einen Vorzug "hat, so wird es schwer seyn, dass grade in "der Zwischenzeit, ehe die linke Lunge sich ,ausdehnt, ein Kind Athem zieht. "wenn es geschaehe, so würde nichts daraus, als hoechstens ein Zweifel, niemals aber "eine Verurtheilung eines Unschuldigen er-"folgen koennen.) "! Quae omnia me non perspicere, confiteri non erubesco.

I. C. LODER i), V. Cl. nuper quoque edidit programma de
L 4 nostro

h) G. A. Zugabe, 24 Stück.

i) Inscrib. pulmonum docimosia in dubium vocatur ex noua anatomica observatione, len. 1779. per-tinet

nostro argumento: "At dixeris, inquit, diffi-, cilius esse cognitu, vtrum infans ipse, cuius pulmones aquae supernatant, aërem duxerit, an mater, de cuius vita follicita, eidem, "etsi mortuus ex vtero venerit, aërem in "fauces inflauerit. Audio. Verum pulmones infantis in clauso thorace, ne folle qui-"dem adhibito, aëre satis repleri & distendi "possunt, quia, quod ad respirationis nego-"tium requiritur, musculorum intercostalium, "abdominalium, aliorumque & diaphragma-"tis auxilium, post mortem cessat, adeo, vt "cauum thoracis, vel maximo impetu, eum "in modum minime dilatari possit, quo cer-"tissime ampliatur, vbi infans ipse aërem "duxerit *)."

"Docimafiam pulmonum, etfi magnam veritatis speciem prae se ferat, dubiam ta-"men esse, nisi alia argumenta accedant, ex ,quibus aut innocentia, aut commissum crimen feminae, infanticidii caussa accusatae, "erui possit, egregie mihi probauit exemplo pobservatio, cuius iam mentionem faciam.

Ad-

tinet ad I. I. G. BERGMANN d. de plethora fub ill. GRVNERI praef. hab.

^{*) 1.} c. p. 7.

"Adferebatur seilicet mihi nuper cadauer infantis praematuri, qui horas tredecim vixerat. Pondere aequabat libras duas, olongitudine pollices parafinos 13. Aperto thorace, animaduerti cum non nullis audito-"ribus, pulmones collapsos, eodemque colore tinctos, quo gaudent in illis infantibus, ,,qui numquam aërem duxerunt. Exemti pulmones in aqua subsidebant, id quod etiam factum est cum a corde & thymo se-"parati, iidemque in frustula minima dissecti "effent; at aquae, sale communi saturatae, ,innatabant. In caussam vero inquirens, cur huius infantis, qui testibus pluribus, vocem "ediderat, tredecim horas vixerat, & placida ,denique morte occubuerat, pulmones aquae ,limpidae non innatarent, nullam earum cauf-,sarum, quarum antea mentio facta est, in-,ueni. Pulmones enim nec sanguine, nec "muco, nec materia tophacea repleti erant, nullumque in iis scirrhorum vestigium apparebat. Pergens in dissecando cadauere, "reperi foramen cordis ouale hians & aper-"tum, viam per ductum arteriosum Botalli "valde liberam, & ductum venosum in abdomine peruium k).

LS

Ipfe

Ipse iam ante plures annos incidi in experimentum, quod tum quidem cum aliquot amicis communicaui, iam ante annum vero cum nonnullis V. Cel. commu-1780. nicaui, vt & placuerit Ill. BAL-DINGERO 1), eius descriptionem edere, quam repetam §. XXXV fq. Eius vero descriptionem dare, quum de letalitate vulnerum libellum ederem, me tum prohiberi, iam in eius praefatione dixi: & spero, intellecturos esse aequos rerum arbitros, me censuram Cl. PLOUCQUETI m) non mereri, quum facile quisque crediderit, me facile in ea quoque incidere potuisse, quae PLOUCQUETI experimentum folum constituunt.

Et sic quidem, missis, ad casus varios pertinentibus, speciliarioribus de docimasiae vi Cl. virorum sententiis, hactenus prolatis addam animaduerfiones.

SECTIO

I) Neues Magaz. für Aerzte, T. 2. f. 1. p. 42 fq.

m) Abh. von den phys. Erfordern. der Erbfaehigk. der Kinder, p. 145. n.

DE PVLMONIBVS. SECT. III. 171

SECTIO III. ANIMADVERSIONES.

XXIIII.

Infanticidium aegre definitur.

V bi de mortis caussa infantum nuper natorum non constat, vel ob grauiditatem celatam, ob partum clandestinum, ob res egenas matrum, matrimonio etiam obstrictarum, cet., mors nuper natorum suspecta est, ibi de infanticidio quaestio est. Et tum quidem, vtrum casu, an culpa, num dolo, eoque vel directe, vel indirecte, vel matris, vel aliorum, infantum mors producta sit? quaeritur. Quum vero infans etiam naturali omnino morte decedere, & mater etiam saeuire in mortuum infantem, adparenter viuum, aut alius quis infantem, per naturam debilem mortuum, laedere varia ratione, possit: atque infanticidium dolosum, culposum, cafuale, impune, & ante partum, & sub eodem, & post illum perfici queat, hos casus discernere inuicem & ab adparenti nos posse, omnino oportet. Olim quidem iudices inquisitione ad eruendum verum vsos esse, & tor-

men.

menta etiam in vsum vocasse, medicorum vero iudicium neglexisse, supra monui. Sed lubricae nimis eruendi veri rationi insisti non potest. Ne enim matres vel per vitae taedium, vel per vim adhibitam, eloquantur veritati repugnantia, metuendum est. Quid? quod aliquando infans adparenter modo viuit, mouet, ex superstite etiam post mortem irritabilitate, artus, vel debilis animam haurire nititur, & decedit suffocatione naturali; vbi, si matris intentionem posueris, infantem viuentem occidendi, metuendum est, ne, omnino non secuto esse stu, solum nocendi propositum, tamquam infanticidium, idque dolosum, puniatur.

XXV.

In eo detegendo iunat pulmonum scrutinium.

Itaque vt idem euitarent, iam praecedenti faeculo operam dederunt, eumque in finem in foro adhibuerunt pulmonum experimentum: vt, inquam, in primis discernerent, viuumne, an mortuum, infantem mater peperisset, atque num occidisset, aut secus? Et tum temporis, ob GALENI") effa-

n) "Quippe in confesso est, inquit, & spirationem a "vita, & vitam a respiratione separari non posse: "adeo,

effatum, respirationem a vita & vitam a respiratione separari non posse, existimabant. Hanc vero sententiam iure esse explosam, ex argumentis supra adductorum virorum sussicienter constat, siquidem certum quidem est, vixisse infantem, qui respirauit, statui vero in vniuersum nequit, eum non vixisse, qui non respirauit, vt hinc zeller vs bene moneret, respirationis absentiam non liberare ab inquisitione.

Sed adnotatione in primis dignum est, VV. Cl. tum, quum in forum induceretur experimentum, statuisse, ante partum, vel in partu infantem occidi non posse. Sic enim over kampivs o): "Quomodo fetus in "partu, & extra partum, antequam respinat, occidi possi, non intelligo, siquidem "occidere est aliquem violenta manu vita "priuare, & quod non respirat, vere non "viuit, iam vero embryonem non respirare, "ergo nec viuere, constat, ergo nec occidi "posse sequitur. "Itaque experimentum, quod docebat, num quis occisus esset infans, an

11011

[&]quot;adeo, vt viuentes non spirare, & spirantes non "viuere, sit impossibile. " De locis adfect. L. VI. Cap. 5. Cl. IV. p. 80.

o) l. c. p. 268,

an secus? quod ope respirationis sactae, vel non sactae, signorum decidebatur, summae tum vtilitatis habebatur.

Quum vero, licet haec sententia erronea sit, nihilo minus ope signorum, testantium, sactam esse veram respirationem, certissime de vita infantis iudicari possit,
quamuis supersint aliquando casus, vbi vita
infantum per haec erui nequeat, respirationis tum essectus, tum signa, examini subiiciamus, atque, quae huc saciunt, breuiter
exponamus, vt, quid in ea virorum Cl. opinionum diuersitate statuendum sit, diiudicari
facilius possit.

XXVI.

Fetus in vtero non respirat.

Fetum in vtero, vsque ad instantem partum, non respirare, hodie inter omnes constatt p). Argumenta eo redeunt, quod nullus

p. 400. haec habet: "Nunc quidem certum est, "in fetu longe plerumque pulmonem densum este, "hinc compressos annulos asperae arteriae pulmo"nalis, neque aëri facile accessos. Porro pulmo"nis aërea vasa, ipsamque sistulam spiritalem sla"uescente & subrubello muco plenos esse constat,
"vt saepe necesse sit, eum de pusionis ore soluere,
"vt vomitu demum idem reiiciatur. "

lus aër, neque a matre per sanguinem, ne que per externas partes & membranas ad fetum venire possit, quod alia sit circulatio in setu, & insante nato quidem viuo, sed non respirante, ac in eo, qui respirat: imo quod color pulmonum insantis, qui non respirauit, sit atroruber, pulmones collapsi, sanguine destituti, atque aquae iniesti submersuri sint, quae omnia in illis deprehenduntur, qui ante respirationem mortui sunt.

De colore pulmonum possis dubitare, quod CHARLETONVS, & MAZINVS, imo etiam quodammodo DIEMERBROE-CKIVS, pulmones in iis, qui non respirauerant, albicantes deprehenderunt, quod quidem ipse nuper quoque observaui; eosdem vero non semper esse collapsos, ex ALBERTI 1), ZIERHOLDI, & WRISBERGII monitis patere arbitror. Sanguinis autem defectus non tantus mihi quidem esse videtur, quantum plerique medici statuunt, vnde error omnino facile nasci potest. Nimirum quamuis alia fit fanguinis in fetu circuitus ratio, vt ope cordis in pulmones parum sanguinis veniat, quum per foramen ouale maxima pars ex dextra cordis aure in finistrum finum trans-

eat & per ductum arteriosum plurimum a pulmonibus auertatur; tamen sanguinem ad pulmones etiam deferri, negari non potest, fiquidem, praeter arteriam bronchialem, pulmonalis etiam arteria, in fetu maior, quam aorta, fanguinis aliquam copiam ad pulmones transfert, quamuis plurima ad aortam per ductum arteriosum feratur, ita, vt aestimantibus BOERHAAVE & HALLERO tertia pars sanguinis massae sanguineae in setu per pulmones transeat r). Atque ex eo intelligi posse puto pulmonum colorem, pondus, & aegritudines. Namque rubicundi ideo sunt pulmones, imo subfusci, in iis, qui nondum respirarunt, quia multum rubri sanguinis continent: in iis vero, qui respirarunt, vesiculae distenduntur, vnde rubor minuitur, comprobante experientia. Imo idem caussa mihi esse videtur submersionis, vt metuam, ne discissis vasis, atque expresso etiam sanguine, saltem efficiatur, vt pulmones mediis in aquis haereant. Porro pulmonum, aegritudines scirrhi nimirum, & calculi, & hydrops, intelliguntur, siquidem, vt pulmones crescant & nutriantur, sanguis requiritur, qui vitio laborare potest, vi haec illa inde

r) BOERH. prael. in inft. Vol. 2. p. 172. n. 9. &

inde oriatur aegritudo. Neque igitur subscribere Büttner aliorumque sententiae
possum, qui, aditum sanguinis ad pulmones
fere omnino negligentes, statuunt, ex prosusione sanguinis, ex pulmonum vasis inter discindendum animaduertenda, disci, an setus
respirauerit, nec ne? Ac nuper quoque ad
vasorum pulmonalium conditionem in mortuis natis (quod euictum erat) animum sollicite aduertens, vasa vidi omnino turgida sanguine, qui exprimi sacile poterat.

Quod denique submersionem pulmonum attinet, qua ad negandam respirationem
in vtero vtuntur multi; animaduertendum
est, eos casus, vbi pulmones, exemti ex mortuo nato, natarunt, maxime ob conceptam putredinem natasse, eosdemque scriptores, qui
talia referunt, aut varia neglexisse, aut descriptionem leuem exhibuisse; vt igitur ei
enunciationi omnino sidendum sit, setum ad
partum vsque in vtero omnino non respirare.

XXVII.

Neque effluxis aquis in vtero aut vagina fetus respirat, vno casu excepto.

Sed iam quaeritur, an possit setus respirare, si membranae ruptae sunt & aquae M essuxae? effluxae? Quamuis enim HEBENSTREI-TIVS, MORGAGNVS, alique, monuerint, tales esse partus, vt mater in quaestionem criminalem non incidat, fiquidem eadem sola hos absoluere non possit; summi tamen viri non videntur attendisse, aliquando etiam matres, legitimo matrimonio s) obstrictas, & obstetrice t) vtentes, aut aliis testibus parturientes "), infanticidii suspectas esse, imo posse quoque infantem ante partum occidi, & sub partu. Igitur vt pateat, an, quae aut matres, aut adstantes de partus ratione deponunt, veritati consentanea videantur, an fecus? haec quaestio omnino attentione digna est, quamuis de respiratione ea alias quaestio non sit, nisi sub laborioso partu.

Igitur ruptis membranis & effluxis aquis, tum in vtero, tum in vagina, infans respirare non poterit, licer praeter alios id contingere posse, & HALLERVS x) docuerit, & huc possint varii casus referri, vbi pulmones natarunt, exemti ex fetu, mortuo ante par-

s) e. c. ALBERTI 1. c. T. III. c. 17.

t) e. c. ALBERTI l. c. T. IV. c. 5.

u) Vt in Büttnert caf. 73.

a) pr. lin. phys. S. 925. el. phys. T. VIII. p. I.

partum. Hos enim casus per putredinem, aut aliud vitium, potius explices, & attendas, omnino non posse respirationem absolui, nisi omnes partes, eamdem absoluentes, natae & liberae fuerint; fiquidem infantis thorax ab hepate maiore, ab intestinis, meconio turgidis, ab vtero, arctius se constringente, aut ipso situ infantis; in vagina incommodo, & resistentibus, perinaei cute, partibusque, vaginae vicinis, a situ oris, plerumque directo versus cauum ossis sacri, & vagina resistente, adeo comprimitur, vt respiratio peragi non possit, ad quam solus aeris accessus ad infantem, ob partus rationem debilem, omnino non sufficit. Hinc etiam HALLE. Roy) non videtur probabile, "eo in situ posse ferum se muco, pulmonem inficiente, liberare, & ita diaphragmate vti, vt capite deorsum protuso, incommodissimo in "fitu, & inspirare, & cum vagitu respirare "possit., Vagitus vero, & vterinos, & sub partu contingentes, quod attinet, ei partim ad historias fictas referendi funt, partim, bene monente Cel. CAMPERO, errori locus est, siquidem mater, linteo quodam te-Eta, infantem edit, vt infans absconditus, atque ad abdomen víque natus, vagire tum M2

y) T. VIII. 1. p. 401.

facile possit, quod imponit medico, obstetrici adstanti, neque accuratius inquirenti, vt pro vagitu vterino habeat eum, qui non est. Hinc etiam viri, in obstetricia arte celeberrimi, ROEDERERVS, CAMPERVS, GEHLERVS, WRISBERGIVS, negant, respirare infantes in vagina. Alii viri clariss. ideo in primis negant, quod respirationem praecedere debeat thoracis dilatatio, in illo casu non peragenda. Negant itaque ROEDERERVS, WRISBERGIVS²), BOSE⁴), EEHLER^b), VV. Cel.

Tamen attendi debet, fetum, natum capite, pectore & abdomine, retentum vero ab vmbilico, pedem obuoluente, respirare omnino posse, monente etiam & observante Cel. CAMPERO; is vero solus erit casus, tumque infans pro nato fere habendus est. Igitur, vbi respirationis signa adsunt, inquirendum, an hic casus obtinuerit. E contrario, quando infans pedibus, abdomine, & pectore ad caput vsque natus, respirare posse creditur, retentus ob collum, a partibus genitalibus constrictum, aut a latis humeris,

z) pr. de respir. .

a) Refpir. fet. D. I. S. 72

b) Pr. de prima resp. fet.

tota partus ratio respirationem non permittet. Vbi vero arte educitur insans pedibus, & vel ob nimiam capitis molem absolutam, vel relatiue ad compressam peluim, retinetur caput, statuunt aliqui, vt B. I D E M A, R O E-D E R E R V S, insantem respirare posse; seque thoracis dilatationem observasse, vagitum audiuisse, ille testatur. Cel. G E H-L E R V S c) tamen in omnibus setubus, quos eduxit artisicii ope, nullum respirationis signum vidit, licet soluto capite clamarent, vel ad vagiendum adhibita opera excitarentur. Itaque dubitari licebit de partu hoc dissicili.

XXVIII.

Infans natus non semper mox respirat.

Infans autem natus respirare poterit: sed inde non sequitur, vt respiret. Primo enim, quando setus cum membranis integris nascitur, neque eaedem mox remouentur, saltem citius, quam circuitus sanguinis ad modum illius in vtero adhuc perdurat, infans ob desectum respirationis decedit. Deinde idem etiam ante partum & in partu eiusmodi interdum subest conditionibus, quae M 3 essi-

efficient, vt iam natus non respiret. enim ex partus difficultate, nata a capitis incuneatione, vmbilici circa partem infantis, praecipue collum, obuolutione, vel ob folutam ante partum placentam, debilis infans nafcitur, aut a hausto liquore amnii, aut abundantibus faucibus, aspera arteria imo pulmonibus, muco subrubro, aqua submersorum instar, rhoncho laborans editur; imo in his calibus non prius respirat, nisi variis adiutus fuerit auxiliis, alibi commemorandis, imo facilius etiam moritur. Denique debilis, nuper editus, conuolutus potest ore incumbere rebus, aëris introitum impedientibus, aut ex vagina proditurus incidit in aquam, latrinam, aut liquoris amnii in vase, matri supposito, factam collectionem, aut impediunt lingua ad palatum adiuncta, curua corporis figura, plica colli, super pectus adducti *).

Quodsi de his quaestio incidit, partim de his medicus iudicare poterit, tum ex fignis debilitatis, in cadauere conspiciundis, tum ex iis, quae deponuntur ad acta, fide digna, partum concernentia.

XXVIIII.

^{*)} MALLER el. phys. T. 3. p. 225.

DE PVLMONIBVS. SECT. III. 183

XXVIIII.

Respirationis effectus commemorantur. Thoracis incrementum. Volumen pulmonum auctum. Vesicularum distensio. Color. Copia sanguinis aucta. Pondus imminutum.

Sed iam accedamus ad respirationis effectus, huc pertinentes.

Respiratione, notum est, cauitatem thoracis modificari, in adultis ea quidem lege, vt tum augeatur, tum in pristinum statum redeat cauum. Atque in infante nuper nato, credas, thoracis cauum dilatari in ratione virium, cauum diducentium aeque, ac in adulto, fimul vero pulmones irruentis aëris tantam suscipere copiam, vt, post vegetam saltem respirationem, pulmones fiant pleurae contiguae, repetita vero inspiratione, & maxime per vagitus, sic credas diduci cauum thoracis, atque ab iterum valide sic hausta aëris copia diduci pulmones, hacque diductione adeo inuitari sanguinem in pulmones, vt iidem, maiori sanguinis copia obruti, non possint ad eum pristinum statum reduci: sed thorax capacitate aliquatenus, ad certam tamen mensuram, augeatur. Id vel ex ratione grauitatis specificae pulmonum adultorum ad M 4

infantum credas, quae est = 30:1., dum ea

totius corporis est = 8: 1. d).

Per hanc rationem explices, qui fiat, vt infans debilis, qui non sufficit producendae fibi ei capacitati thoracis, possit vagire & respirare aliquamdiu, & tamen exhibere pulmones, in aqua subfidentes, fuscos, siquidem tantumdem videtur fanguius ad pulmones inuitare vi ii fint aqua specifice graniores, non eam aëris copiam suscipere, quae sanguinis pondus superet. Explices enam, cur hic pulmonum infarctus inducaturab omni debilitate, vel fit a capitis incuneatione, vel a cohibita circulatione per collum, vmbilicum, pulmones, & cur huic medeatur modica vasorum depletio per haemorrhagiam vmbilicalem. Explices demum, cur impedimentum respirationis haemorrhagiae vmbilicali faueat, respiratio bene peracta impediat.

Hanc dilatationem vero non produci credas ab inhalatione pulmonum, sed statuas, inhalatione solum pulmones ad id volumen perduci, ad quod perduci potuissent a debili respiratione, ideo vero natare credas, quod nullus per imitatam solum respirationem sanguis possit ad pulmones in mortuo infante in-

unari.

In-

d) Cf. HALLER el. phys. III. 243.

Inspiratione bronchia, & cum iis pulmones in vniuerfum longiora, latiora, & profundiora fiunt: quod dum fit, necesse est, vala etiam longuifera fiant longiora, latiora & diametro ampliora: quae mutatio ab irruente aëre feruatur, vt tamen aliquatenus imminuatur exspiratione, mox subsequente: ,,quo enim arctius in feru pulmo compressus est, eo post partum maiorem dilatationem subire est idoneus, quoad finem perueniat fuae ad dilatationem aptitudinis. Haec caussa est, quare tanta, a primis respirationibus in pulmone mutatio fequatur, vt etiam ab vnica natent, qui ante eam vnam respirationem in aqua subfidebant, e). Inspiratio vero, quae capacitatem vasorum auxit, deriuat sanguinem versus pulmones, vnde variae etiam, ratione circuitus fanguinis, contingunt mutationes, quas iam mirrere luber.

Incrementum pulmonum in vniuersum fatis omnino magnum est in iis, qui bene animam duxerunt : eius enim, qui non respirauit, pulmones collapsi ad dorsi vertebras conspiciuntur, pectoris cauum non omnino replent, nec pericardium adeo tegunt: eius vero, qui respirauit, pulmones pectoris cauum implent,

e) HALLER'V'S in el. phys. T. VIII. p. 2. p. 2.

magisque pericardium abscondunt, vt mireris, hoc fignum, ab ETTMÜLLERO & WILLISIO iam commemoratum, paucis de hoc argumento scriptoribus celebrari.

Vesicularum distensio, atque aërea repletio, quibus nititur primario volumen pulmonum auctum, magni quoque habenda est, siquidem eadem & factam respirationem plerumque indicat, & cognoscitur facile tum per sonitum, inter pulmonum dissectionem percipiendum, tum per experimentum sollemne.

Color etiam pulmonum respiratione mu-Is enim in iis, qui non respirarunt, est ruber, atroruber, subfuscus, fit respiratione dilutior, carni recenti fimilis, albidus, pro maiori, vel minori, sanguinis copia praefente varius 1).

Vafa

f) Colorem pulmonum respiratione mutari, certum est, quod vel experimentum inflationis pulmonum mortui nati, respirationem imitantis, confirmare potest; eius vero caussam aegre definiueris. tensio pulmonum, elasticitas, persistens post mortem, vt sonitus percipiatur, leuitas pulmonum, respiratione producta, rel. suadent accessum principii inflammabilis. Is vero ruborem potius intendere debet. An proprie, quod vulgo aër vocatur, graue illud, acidaeque naturae elementum, principio inflammabili non destitutum, id prae-Stat ?

Vasa pulmonum sanguisera increscunt diametro & longitudine, vt inde, si aliquamdiu respirauit insans, nec mox per haemorrhagiam sanguis a pulmonibus reuulsus est, inde congrue de respiratione sacta iudicare possit, qui rationem vasorum in mortuis natis & viuis, aliunde certa ratione, nouerit. Atque ea vasa turgent interdum sanguine, pulmones adeo obruente, vt spontanea so suffocatione, vel leuiori accedente frigore, obeat insans, aut quum de industria suffocatus est. E contrario, qui minus respirauit, sanguinisque maiorem copiam haemorrhagia amisit, exhibet vasa, interdum haud dilatata, neque obruta sanguine.

Sed pondus etiam specificum pulmonum imminuitur respiratione, quamuis sanguinis maiorem copiam acceperint, si aliquamdiu durauit vegeta respiratio, ob aërem largiter susceptum, vt aquae iniecti supernatent, aut, si debilis suerit respiratio, mediis in aquis hac-

g) Est suffocatio a congenita infantis plethora ex tardo forte partu rel. nata, aucta congestionibus ad
pectus, quibus mederi licet per haemorrhagiam
vmbilicalem, vt pateat, matrem, quae tarde funiculum vmbilicalem praecidit, vt ne leuis quidem
haemorrhagia contingat, aeque posse infanticidium committere, atque illa, quae iusto citius
soluit funiculum.

haereant: atque hinc experimentum follemne.

Notari vero oportet, nisi libera fuerit respiratio, nec diu durauerit, non omnino hos effectus vtrumque pulmonem largiri, sed hunc tantum, vel illum eorumdem lobum, ita tamen, vt, monente craanen, & consentiente Cl. PORTAL, inprimis facilius superior dextri pulmonis lobus aërem suscipiat.

XXX.

Experimentum pulmonum sollemne quid doceat? Monitum.

Ergo horum effectuum omnium aër, respiratione haustus, caussa est. Cuius praesentiam varia ratione detegere possumus. tur videamus primo, quid sollemne experimentum valeat. Quodcumque corpus leuius est fluido, quod eius spatium occupare possit, supernatat, si grauius est, submergitur; &, fi grauitas specifica vtriusque aequalis est, mediis in fluidis haeret, quocumque posueris. Atque ibi quantitas fluidi nihil mutat, nisi id, quod, quum corpus, fundo impositum, a fluido superiori supprimatur, & contra in superficie depositum ab inferiori fluido fusti-

fustineatur, vt, in vtroque cafu corpus, mutata ratione, locum non feruet, grauitati fuae conuenientem, sed a maiori fluidi copia difficultas rite iudicandi augeatur, submersurum attollatur, supernataturum submergatur h). Igitur in admodum numerosis experimentis pulmones infantum, aut integri fubmergebantur vel fupernatabant, vel in mediis aquis haerebant, aut, dissectorum pars fupernatabat, altera fubmergebatur: rel. Si fupernatant pulmones, aqua leulores, fi fundum perunt, grauiores, fi in mediis aquis haerent, eiusdem specificae grauitatis esse, omnino euictum est: quum caute instituitur experimentum, fic, vt pulmones manu mediae aquae altitudini tradantur, atque ad variam altitudinem ferantur i). Eam leuitatem ab aëre pendere, facile comprobatur, ex frequentiori etiam pulmonum submergentium inflatione, qua efficitur natatio. Igitur quum in aliis etiam exemplis mortuorum ante partum,

h) Cf. theoria natationis apud b. segnerym in phys. elem. §§. 173 sq.

i) Per huius vero rei neglectum explices observationes, explicatu difficiles, dum pulmones infantum, qui vere respirarunt, fundum petierunt, aut eorum, qui non respirauerunt, pulmones naturunt id quando per aliam ma nifestam causs am explisa non potest.

tum, ex vtero sectorum, infantum pulmones submergantur, ii vero non respirauerint (§. XXVI.); atque e contrario eorum, qui viui nati sunt, & ad tempus vixerunt, natantes exhibeant pulmones, quin aër, respiratione adductus, caussa sit leuitatis & natationis, dubitari nequit.

Haec vero quamuis certiffima fint, tamen, licet caute instituas experimentum, caue, concludas, vbi pulmones fundum petunt, aër non est, neque respiratio celebrata est; nec, vbi pulmones natant, aër est, ergo celebrata est respiratio. Nam quod primum attinet; ex data historia constat, pulmones interdum in iis fundum petere, qui respirauerunt, sed suffocati sunt, imo in adultis etiam ob morbos, scirrhos, calculos, rel, quibus etiam aliquando, testibus MORGAG-NO, WRISBERGIO, fetus obnoxii esse possunt, submerguntur: in iis vero aërem adfuisse, quis negauerit. Quod alterum attinet, interdum nullus aër ad pulmones peruenit, sed natant vel ob putredinem, vel ob hydatidem adnexam, forte, VI ALBERTI coniicit, aliquando ob tympaniti fimilem pulmonum morbum, vel ob aërem, mortuo nato ab aliquo inflatum ob inflatum aërem, mortuo nato, ab aliquo.

XXXI.

DE PVLMONIBVS. SECT. III. 191

XXXI

Putredinis vis in pulm. exper. Animaduersio.

Vlteriorem vero aestimationem desiderant putredo & inflatio. Diuersas esse seriptorum de putredine sententias, historia data edocet, idemque niti arbitror diuersis putredinis gradibus, & in periculis adhibita foler-Quum eas observationes aestimamus, quas Cl. VV. instituerunt cum pulmonibus, ex cadaueribus subputridis desumtis, videtur omnino, statuendum esse, putredinem nihis omnino erroris suggesturam esse. Etenim non metuendum esse, ne pulmones, qui aëre, per tracheam suscepto, hoc iterum putredine orbentur, per numerosa experimenta & obferuationes constat, vr haec tuto mitti possint. Quod vero ad illam quaestionem attinet, num pulmones possint putredine aërem, per tracheam haustum, simulare? deprehenderunt haud pauci scriptores, pulmones, ex subputridis infantibus exemtos, sanos, a putredine vel omnino liberos, vel parum mutatos, in aqua subsidentes: & si quondam natabant, alia argumenta conspirabant, infantem omnino viuum respirasse. Igitur ea experimenta, quae cum pulmonibus, in aqua putredini datis, instituta funt, omnino nos

morari vix possunt: siquidem subputridus infans, qui pulmones aut bene constitutos, aut vix mutatos, adhuc largitur, inquisitioni adeo subtili aptus esse potest, sed alius, qui putredine adeo est correptus, vt pulmones inde admodum sint mutati, disquisitioni omnino, me quidem iudice, ineptus iudicandus est.

Vt tamen, ad illustrandum argumentum, de natationis caussa, circa pulmones submersuros, putredine ad natandum dispofitos, quid addam, mihi quidem pulmones non tam ob euolutum putredine aërem, quam ob euolutum, fibris inhaerens & putredine folutum principium, grauitate inprimis conspicuum, & separatum, narare videntur. Id enim patere, arbitror, ex frequentibus experimentis, vbi pulmones in eadem aqua, in qua putredinem conceperant, natabant, aquae vero purae iniecti, imo expresso eriam liquore putrido (vt Cl. ESCHENBACH testatur), submergebantur: illa enim aqua, ob illud principium graue, quo iam imbuta erant (quod comprobare videntur particulae fibrarum solutae, vasis fundum petentes) specifice grauior reddita, omnino efficere potest, vt pulmones submersuri natent. Idemque comprobat casus, relatus ab ALBERTI k). Id

vero adnotatione & aestimatione omnino dignum est: namque si pulmones putridi non natant ob aërem euolutum, certissimum est, eorum volumen non increuisse, hinc volumen pulmonum certius indicat, num aëre distenti sint pulmones, an secus 1). Et licet etiam putredo essiciat, vt pulmones natent per volumen auctum, huius tamen incrementum tantum modo est, vt alia siat grauitas specifica pulmonum ad aquam, ea scilicet, quae natationem essiciat, non tantum, quantum per respirationem mutati pulmones sistunt.

XXXII.

Inflationis vis in sollemni exper. pulmon.

Inflationi pulmonum mortui nati infantis non obstare mucum, in pulmonibus & faucibus haerentem, quod metuunt v. c.

O Cel. PRINGLE monet, carnem, putredini datam ante, quam odorem putridum spargeret, aquae innatasse, idemque tribuit particulis aëreis adhaerentibus, quamuis nudo oculo nullae aëris conspicerentur vesiculae adhaerentes. Op. Ed. Brand. p. 508. At quum iudicium non comprobet experientia, nihil obstat, quin dictae caussae natationem adscribamus.

HEBENSTREIT & ROEDERER, ex institutis a BÜTTNERO & CAMPERO experimentis constat, quibus etiam discimus, inde ratione coloris, voluminis, (quod tamen mecum restringit Cl. LODER) ponderis imminutionis, infantum mortuorum pulmones illis viuorum adeo reddi fimiles, vt omnino metuendum fir, ne hic errorum fons oriatur. At quamuis negari non possit, aliquando in foro occurrere casus, vt BOHNII & BÜTTNERI, vbi de peracta inflatione quaestio est, tamen ibi per testes res satis euicta erat, atque an fides habenda fit depositionibus, ex aliis rei adiunctis diiudicari poterit. Quod vero PLOUCQUETUS moneat, & solam matrem posse inflationem perficere, nec praesumendam esse infanticidam, quum de eo quaestio sit; animaduertendum esse, arbitror, praesumtionibus in foro quidem eiusmodi non esse locum, neque in bonam, neque in malam partem, sed in matre, infanticidii suspecta, adesse omnino, quae efficiant, vt de infanticidio quaeratur; ac mater, quae varia perfecit, atque inter haec inflationem, vt infantem refocillaret, sponte idem edicat, & modum, quo peregerit, tum, quae praeter ea egerit, deponat, atque in alia rei adiuncta inquiratur, necesse est, vbi de hac re facile

facile constabit: sed absque his instationem praesumere, est, mere possibilia aestimare. Hinc & G. BEYER VS m): Inspiratio aëris ab alio sacta (non infante ipso, s. respiratio) numquam sit similis, si quae sola & aliorum ope destituta prolem illegitimam pepererit. Hinc, si reliqua suadent, respirasse infantem, haec iudicans edicat, inquisitioni relicturus, an de instatione quaestio sit, vbi argumenta & rei adiuncta, depositionesque aestimanda sunt.

XXXIII.

Experimentum sollemne, & quae addiderunt

BAVMERVS & BÜTTNERVS, non sufficiunt, vt tuto de respiratione iudicetur.

Igitur experimentum sollemne docet, infantem respirasse, quum pulmones natant, desumti ex infante non putrido nimium, & cui aër post mortem inhalatus non est: itaque in eo laude dignum est. At dantur casus, vbi infans vel per horam, vel per aliquot dies respirauit, eiulauit, vbi tamen pulmones submerguntur, quum sussociat. Hunc casum ex eo decernendum esse putauerunt kaltschmiedivs & Cl. bav-

^{11) 1.} c. ad art. 33. n. 27. cf. LIEBERKÜHN l. c.

MERVS, quod moneant, non fidendum effe foli experimento, sed coloris rationem simul aestimandam esse. Quamuis vero in plurimis, qui suffocati post peractam respirationem obiisse statuuntur, pulmones, maiori sanguinis copia obruti, & submergentes, colore tamen rubicundo, aut iis simili deprehendantur, qui vere respirarunt, adeoque suffocatio videatur ex colore diiudicari posse; tamen animaduertendum est, interdum pulmones subsuscos esse in suffocatis, licet natent, vt in BÜTTNERI cas. 29., vt inde verendum sit, ne color etiam cum subsidentia interdum coëxistat, quod etiam re ipsa locum habuit in HEISTERI exemplo (a. 1732.), aliisque. Et color etiam in infantibus, mortuis natis, rubicundus, aut albicans, deprehenditur, aut per inflationem factam in eum mutatur subfuscus: contra in mortuis natis, sed putridis, subfusci natant pulmones, vt in HEISTERI (1722.) observatione. neque sollemne experimentum, nec color, fufficiunt interdum ad diiudicandam respirationem.

Addidit igitur BÜTTNERVS vesicularum distensionem & sanguinis maiorem in vasis pulmonum accumulationem. Sed ipse, vesivesicularum distensionem in mortuo nato 6. mensium setu se observasse monuit cum colore subsusco, igitur hic setus videri potuisset suffocatus esse, si aetate maior suisset. Et, quod sanguinis maiorem copiam attinet, cf. ea, quae dixi §. XXIX., & adnotetur, requiri, vt obducentes eam constitutionem probe nouerint, nec sanguis reuulsus suerit.

Igitur, quum pulmones fundum petunt, aliqui superesse casus iure omnino videntur, vbi respirauit infans, ex his criteriis non detegendi; sed vt iidem, si sieri potest, decidantur, ideo inprimis opus est, ne casuum copia, vbi de vita, ob respirationis signorum desectum statui nequit, hinc ad alia solum respiciendum est, praeter necessitatem adaugeatur. Ergo videamus.

XXXIIII.

De antlia pneumatica & thoracis incremento.

Antlia pneumatica vtendum esse, nuper Cl. PLOUCQUETUS statuit, eius tamen vsum non exposuit. Haec vero proposuit HALLERVS?): "Idem aër, qui in pulmo-N3

n) Elem. phys. T. III. pag. 282. Nituntur sen-GVERDI, BOON, KVHNBAVM, GVIDE, VERATTI, MVSSCHENBROECK, BEL, WOLFF, HALES, alior. observatt.

,ne latet, sub campana vitrea, subtracto aëris externi comprimentis prelo, pulmonem aut "excisum, aut in pectore relictum distendit, "vt mire turgeat, & denique crepet, víque "dum omnis aër de aspera arteria exiuerit. "Tunc enim contrarius est inanis spatii effe-, Etus, & idem pulmo aëre reddito nunc ru-"ber, compressus, sanguine effuso plenus, "denique, sed sero, (aut numquam) in aqua densatus subsidet. Si vero aspera arteria ligata fuerit, vt aër de pulmone fugere ne-,queat, natabit idem, neque soliditatem illam induet, quam in vacuo spatio dereli-"Aus. Diuersitatem euentus Cl. VERAT-"T v s recte per longiorem, vel breuiorem, in vacuo spatio moram interpretatus est. "A breuiore mora aëris multum in pulmone "remanet, idemque expanditur. Diutius si pulmonem in vacuo spatio reliqueris & iste "aër extrahitur, & inanes supersunt vesicu-"lae, cum sanguineo systemate imperuio., Sed ex hoc experimento si vel certi quid erui possit, vereor tamen, in foro adhiberi possit, quum partim physici raro videntur antlia pneumatica gaudere, partim non absque difficultatibus ad locum, vbi infans delitescit, deportari poterit. Et verendum est, ne aër ipsarum fibrarum pulmonalium educatur.

Haec enim alibi HALLERVS 0) 'proposuit: "Pulmo setus in vacuo spatio non tur"get. Id puto nimium. Non valde c R o E"S E R V S. " Haec itaque mittamus.

Thoracis e contrario dilatatione (cf. §. XXIX.) videmur vti nos posse ad varia definienda. Primo enim, quum incrementi limites certi dari debeant, ratio erui poterit, quantum increuerit thorax respiratione, comparato, remotis tum integumentis communibus, tum musculis, ofsa, thoracis compagem constituentia, tegentibus, ambitu externo thoracis, ope fili circumducti cognito, cum longitudine spinae dorsi thoracicae & altitudine, seu distantia sterni a vertebris dorsi, hisque omnibus denuo cum volumine pulmonum & cordis & glandula thymus comparatis. Deinde hac thoracis capacitate, collata cum longitutide infantis, ex repetitis experimentis constabit, num ea sit a respiratione aucta, an a non mutata. Porro hac thoracis capacitate, a respiratione solum producta, comparata cum volumine pulmonum constabit, num volumen pulmonum sit auctum a respiratione, an ab inhalatione, an non mutatum, an parum

o) Elem. phys. T. VIII. p. I. p. 403.

mutatum, forte a putredine. Denique, num vegeta fuerit respiratio, an secus.

XXXV.

Nouum nostrum experimentum describitur.

Aliud iam experimentum nuper proposuit idem Cl. PLOUCQUETUS (cf. §. XXIII.); quod cum alio combinandum ante eum arbitrabar. Hoc autem illi in eo simile est, quod pondus quoque, sed alia ratione, aestimatur.

Nimirum, corpus quodcumque in fluido, in quod submergitur, tantum amittere ponderis, quantum fluidum, quod eiufdem spatium occupare possit, sit exhibiturum, e contrario fluidi grauitatem in eadem ratione increscere; hinc corpora eiusdem ponderis, diuerfae vero magnitudinis, in fluido diuersum pondus amittere, vt maior volumine plus perdat, & fluidum pondere augeri, pro voluminis corporis submersi ratione, ex phyficis notum est. Quum vero volumen pulmonum respiratione increscat, vt differentia omnino notabilis intercedat inter infantem, qui respirauit, eumque, qui non respirauit; idem tamen a plerisque au-Storibus neglectum fit, vt videatur congruum fatis of day say.

fatis criterium, ob neglectam comparationem, paucorum attentionem excitare; arbitrabar, merito hoc experimentum in foro adhiberi, vt de voluminis ratione constet, ab obducentibus alias aut neglecta, aut non fatis certo definita. Igitur pulmones rite eximantur, vasis maioribus deligatis, ne aqua irruat, cum corde staterae bonae notae adfigantur, &, notato aequilibrio, submergantur in sufficienti aquae quantitate (opus est alto vase), tumque animaduertatur, quantum in aqua ponderis amittere videantur. Deinde a corde soluti pulmones soli submergantur, vt cordis pondus detrahatur, vbi, quum pulmonum infantis, qui respirauit, natatio experimenti fidei detrahere quid posset, pulmonibus aut antea notum, aut postea exploran. dum, & deinde subtrahendum, pondus adilciatur, vt integri in aqua submergantur. Satis autem notabilis differenția inde animaduertenda esse mihi videtur, saltem ad 2-4 vncias, inprimis quum sale communi saturata aqua adhibetur. Quo enim grauius fluidum est, eo maior effectus vterque: vt tum plus perdant pulmones submersi, tum plus ponderet aqua. Proficuum quoque esset vasi, in quo pulmones submerguntur, adnectere vitreum tubulum, aut vas capillare, sub an-N 5 gulo

gulo obtufo illi adplicandum, cui fimul congrua ratione scala addatur. Quoniam enim pulmones, submersi in aqua, tantum aquae fimulant, quantum volumine e loco suo dimouent, aqua in vase adscendat, oportet, in adnexo vafe vero ad adaequatam altitudinem simul euchitur, secundum physica principia, ve differentia, pro volumine pulmonum varia, congrue sic ope scalae possit animaduerti p).

compani more XXXVI.

De eiusdem laudibus & vituperationibus.

Sequitur vt de eiusdem experimenti In iis casilaudibus & opprobriis dicam. bus, vbi infantes respirauerunt quidem, sed suffocati sunt, & pulmones exhibent submergentes & subfuscos, rei veritas erui potest, si-

p) Instrumentum ad hane rem aptum videtur ese vas. paratum ex ferro, per malleum attenuato (Eifenblech), cui ad latus adplicetur vitreus tubulus, infertus cochleae, ex orichalco confectae, tubulum ferreum, illum ab iniuriis externis defendentem, illumque tenentem, recipienti.

Ob natationem pulmonum, qui aëre turgent, opus est, vt pulmones inferantur vasculo, confecto ex filis argenteis, vt mediante huic adiesto pondere pulmonum natatio impediatur. Ne vero inde in experimento error emergat, quid vasculum cum pondere mutet in aquae incremento, videndum & subtrahendum.

quidem volumen auctum testatur, factam esse respirationem. Itaque quando pulmones fundum petunt in aqua, subsusci sunt, nec volumen auctum oftendunt, certi effe poffumus, infantem non respirasse & postea suffocatum esse; sed animam non duxisse, - Ne regeras, velim, Cl. LODERI observationem. Vnica enim, quae contrarium fuadet, licet omni sollertia facta videatur, observatio poterit enunciationes contrarias, frequentissimis observationibus stabilitas, infirmas reddere. Quod pulmones in exemplo LODERI fundum peterent, id explicarem ex eo, quod infans suffocatione naturali (cf. S. XXIX.) mortuus esset, atque in eius testimonium profundum eorum colorem, & qui adfuisse videtur, alius mortis caussae defectum adducerem. Obstat tantummodo, quod pulmones collapsos dicat. Sed quomodo collapsus pulmonum conciliari tam cum vita, ad 13. horas producta, quam cum clamore infantis possit, fateor, me non adsequi. Quis enim credat, clamorem aut posse citra pulmonum distensionem sieri, aut pulmonum distensionem; tum respiratione, tum clamore produclam, posse iterum euanescere, quum millies millena exempla contraria exftent? Igitur collapsus pulmonum ad solum Cl. Lo-

DERI oculorum testimonium redit, quod tam diu liceat in dubium vocare, donec circa volumen pulmonum certiora eruuntur obseruata. Facilius enim credam, infantem natum posse citra respirationem aliquamdiu persistere, vt in BOHNII exemplis, quam statuam, pulmones infantis, qui respirauit & eiulauit, posse esse collapsos. Atque vtinam Vir Cl. ante, quam in frustula secaret pulmones, aërem inhalasset, sicque quonam euentu pulmones adhuc dilatari possent, attendisset! - 2) Quum pulmones subputridi infantis natant, inprimis si vera sunt, quae monui §. XXXI., vt volumen putredine non increscat, vel parum tantummodo, maior adest certitudo, pulmones natare ob respirationem peractam. 3) Si pulmonum quaedam pars scirrhis, aut calculis est oppleta, sic, vt pulmones integri fundum petant, disfectorum vero pars tantum fubmergatur, altera supernatet; & hic ob volumen, auctum non tantum quidem, quantum in aliis, sed auctum tamen, diiudicari potest, imo in subputridis certius, idem pendere a respiratione & morbo. Idem obtinet, quum vnus pulmo respiratione tantum dilatatus est, alter morbo laborat, vt in KALTSCHMIEDII exemplo.

Opprobrio tamen experimento nostro verti poterit, quod volumen auctum interdum adsit, repetendum vel ab aëre, inhalato post mortem, vel a morbo, hydrope pulmonum, hydatidibus, pure: imo in scirrhosis, calculosis pulmonibus deficiat. Sed si scirrhosi sunt, aut calculosi, pulmones, aut hydrope laborant, aut hydatidibus stipati sunt, ita quidem, vt respiratio omnino peragi non posser, tantum sane erit vitium, vt de eo satis constet. Si pars tantum scirrho, calculo, hydrope laborat, &, quod reliquum est, respiratione distensum, idem indicaturum est experimentum. Quod vero inhalationem attinet, fatendum quidem est, inde volumen increscere, vt errori locus sit, sed ad eam partim respondi S. XXXII.; partim alia ponderis ratione (quae est altera experimenti pars) in vsum vocata, & hic casus discernitur: nimirum iam ponderis exploratione vtendum erit, a PLOUCQUETO etiam proposita. Igitur si volumen exploratur, pondusque adnotatur, quod perdunt pulmones, aëre distenti, tumque absolutum *) pulmo-

^{*)} Hoc autem requirit, vt admissio aquae caueatur ratione dicta §. XXXV. Quodsi caute deligatis vasis hoc explorasses, posses tum pulmones staterae adfixos submergere; licet enim vel aqua irrueret, id nihil nocere posset.

num pondus exploratur in infantibus, qui respirarunt, nec tamen respirarunt, atque vtrumque coniungitur, constabit, num aër respiratione, an inflatione, pulmones subierit. Ponamus enim, in infantibus viriusque generis pulmones in aqua perdere Eij, ponderis vero absoluti pulmonum infantis, mortui nati, rationem ad eam viui esse = ¿viij : ¿x. : tum ex eo facile poterit iudicari, num infans respirauerit, an aër inhalatus sit mortuo: quod in putrido etiam infante maiorem omnino largitur certitudinem. Igitur, quod defiderat PLOUCQUETUS, aegre definienda ratione gravitatis pulmonum ad totius corpufculi pondus non opus est: sed sufficit, rationem experimentis stabilire, vbi dubitationi nullus locus est, posteaque in obuiis casibus videndum, ad quamnam rationem pulmonum conditio accedat. Praeterea vero pondus absolutum pulmonum tam in mortuis natis, quam in viuis explorandum est: vt, si opus est, ea ratione vti possint phy:

Iam ponamus pulmones, respiratione auctos, perdere in aqua = 5, inhalatione au-Etos = 4. neutro modo auctos, f. mortuorum = 2. putredine aliquantum auctos = $2\frac{1}{3}$.

Grauitatem specificam autem pulmonum mortuorum, esse = 6, & sanguinis iacturam expertorum = 5., putridorum = $5\frac{1}{2}$: inhalatione his aequalem, respiratione = 8, & suffocatione = 9.

Tum in mortuis natis, nec inhalationem, nec putredinem expertis, ratio voluminis ad grauitatem erit = 2:6., eorum. dem sanguinis iacturam expertorum = 2:5., eorum putridorum = $2\frac{1}{3}:5\frac{1}{2}$; inhalationem expertorum = 4:6, aut 1:5, aut 4: $5\frac{1}{2}$; repirationem admissorum = 5:8., suffocatorum = 5:9.

XXXVII.

De villitate porro.

Igitur mihi quidem tanti habendum esse hoc experimentum videtur, vt viros celebres, qui sacile in hanc rationem inquirere possum, rogem, in id inquirant, si attentione dignum videtur, atque, quae adnotarunt, eum re publica litteraria communicent. Adeo congruum ad deregendam respirationem mihi videtur experimentum, vt, si loco sollemnis inde a saeculo in vsu fuisset (si vel aliquando leuem errorem suggerat) ta-

men non tot produxisset, quot proh! dolor effecit sollemne, paucis abhine annis, quantum licebat, monitis, in primis BüTT-NERI, sero limitatum. Quamuis enim & reliqua figna idem vlterius comprobent, iis tamen cautelis non opus est, vt dissectione, sollicita, pulmones aquae tradendi, methodo. Et quamuis videatur nostrum experimentum eodem niti fundamento, ac sollemnis docimasia pulmonum, scilicet volumine maiori, specificam etiam grauitatem pulmonum minuente in nuper natis, vt iam natent antea submersuri : eadem tamen grauitas mutatur a putredine & ab aliis caussis, vt voluminis incrementi iustam mensuram nostrum experimentum magis suppeditet, quam vulgare.

Neque igitur vlterius locum habere possunt haec a Cl. ESCHENBACH propofita: "inflatio iudici ciuili merito relinquatur deregenda, quoniam medico nullum fui vestigium restans offert.,, Quod si verum esset, fere metuendum, ne inflatio, clam peracta, habeatur pro respiratione. "Quin "etiam, inquit MORGAGNVS, Vt in omne fcelus prona quorumdam hominum funt in-"genia, posset inimico in mulierem animo , quispiam, aut quaepiam, in cuius manus infans,

,infans, mortuus editus, peruenisset, clam nomnibus id fecisse, vt immerentem calum-"niaretur, quasi spirantem occidisset, - haec magis, ne medicis ac iudicibus fint prorfus "incognita, attingenda a nobis censeo, quam ,vt in vulgus emanent, non aliter ferme, ac ,quae de venenis necessario scribuntur., Hic iam locus, non terret, quum dicta ad && XXXII. & praeced., & hoc meditor, quod in foro vix quis eo animo videatur aërem esse inflaturus, vt matrem grauaret, quum vix euentum praeuidear, fore, vt pulmones fimiles reddantur infanti, qui respirauit. Vt vero discernatur sollicite is casus, nihilo minus opus est. Ponamus enim, infantem mortuum natum esse, eidemque inflari aërem, eo euentu, vt plurimus sanguis per vmbilicum, non deligatum, expellatur, vt accidisse dicitur in CAMPERI exemplo. Perficere quis id potest bono animo, rem ipsam non indicans, quod metuar, ne ob euentum, non exspectatum, in poenam incurrat. Iudicabitur is infans viuus natus esse, quum pulmones, ex sollemni experimento natantes, albicantes, spongiosi, testari videantur de respiratione, imo qui HEBENSTREITIVM sequentur, neveayylav, feu haemorrhagiae figna, habebunt pro fignis vitae post partum. Nonne

hinc turpes errores! Nec tamen facile is effectus metuendus est, vt desicit in BüTTNERI exemplo, cal. 72. in primis quum ab obstetrice suscipitur inslatio, vbi vmbilici aderit deligatio, nisi ipsa malo animo egerit. Ponamus e contrario, infantem obiisse in vtero haemorrhagia, contingente per placentam, ante partum solutam, eidemque mortuo nato esse aërem inslatum, & hic iudicabitur natus esse viuus, & si alia negliguntur rei adiuncta, aut, quid statuendum sit, medicus ignorabit, aut, sicta esse a matre deposita, statuet.

XXXVIII.

Vbi infans, viuus natus, non respiret.

Sequitur, vt eos casus aestimemus, vbi infans viuus quidem natus est, at non respirat, adeoque essectus etiam respirationis non exhibet. Itaque impeditur respiratio a debilitate setus quacumque. Quum enim dilatatio pectoris, persiciunda viribus setus, praecedere debeat inspirationem primam, si setus vires desiciunt necessariae, & respiratio desiciet. Itaque debilis nascitur ex haemorrhagia, contingente ob solutam ante partum placentam, ex capitis incuneatione, ex constrictionem ex constructionem ex capitis incuneatione, ex constructionem ex constructionem ex capitis incuneatione, ex constructionem ex capitis incuneationem ex capit

DE PVLMONIBVS SECT. III. 211

strictione vmbilici circa partem setus, rel. Qui casus num obtinuerint, ex sis, quae partum & praecedunt, & comitantur, & subsequentur, ex matris conditionibus aeque, ac setus, cognoscuntur: alibi tamen susus considerari debent.

Impeditur porro respiratio a caussis, aëris accessum ad pulmones impedientibus: hinc 1) ab integris post partum natum membranis, vt ouum integrum exclusum sit (qualia partus exempla habent HARVEVS 9), C. STALPART van der WIELT), tria CAMPER 5), alii); 2) a concretis, larynge, aspera arteria, bronchiis, quale exemplum ALBERTI refert; 3) a muco, fauces & pulmones obturante. 4) ab occlusione narium & oris. 5) a hydrope thoracis. Primus modus, si postea remouentur, aut soluuntur membranae, sui signa non relinquit, hinc nisi aliunde certitudo adquiri potest, vix deregitur. Alter cognoscitur sollicita sectione partium dictarum, in partu vitali, dum respirationis signa deficiunt, instituenda. Tertius modus cognoscitur inquisitione in nares,

q) De gener. anim. p. 356.

r) Obf. rar. p. 355 fq.

s) l. c. p. 36 fq.

fauces, tracheam, bronchialia vafa. Vbi animaduerti debet, monente ROEDERERO, aliquando ruptis membranis & effluentibus aquis infantem haurire liquorem: hinc fi eiuf. modi infans aquis a matre traditur, videri posset respiratio impedita esse ab aquis: igitur in naturam fluidi, ibi reperiundi, inquirendum erit. Et, vbi finister pulmo natat, dexter submergirur, quum contrarium potius obtinere folear, & debeat, inprimis videndum, num aëris introitum in dextrum muous impediuerit. An forte, si firmo nituntur fundamento dicta a Cl. PORTAL, mucus, solum dextrum pulmonem opplens, sufficit impediendae respirationi, quum aër difficilius sinistrum intret? Nequaquam: siquidem idem observauit, in duobus experimentis sinistrum dilatatum esse ab aëre inhalato, obstante cruore, & muco, in pulmone dextro. Quartus denique fui figna relinquit, alibi exponenda. Nec signis suis quintus modus destituitur

Impeditur denique respiratio a haustu fluidi peregrini, seu ad respirationem infantis nuper nati inepti, eiusque irruptione in partes dictas: hinc 1) a liquore amnii, 2) ab aqua, aut simili fluido. 3) a frigore.

DE PVLMONIBVS. SECT. III. 213

sulphure accenso. Ii modi quomodo detegendi sint, alius loci est.

XXXVIIII.

Quis dici possit respirasse.

Infans ante partum mortuus, S. XXVI. fq. aeque ac is, qui sub partu moriturus conditiones, S. XXVII. adductas, non admisit, & viuus natus, fata dicta & praec. expertus, respirare non potuit, hinc etiam carebit respirationis effectibus. E contrario, qui sub partu conditiones §. XXVII. admisit, nec fata expertus est, dicta & praec., respirauit, & phaenomena respirationis exhibiturus est. Itaque quum respirationis effectus deficiunt, dicendus est, infans nec respirasse in partu, nec post partum: vbi vero respirationis effe-Etus exhibet infans, dicendus est respirasse vel in partu, vel post partum. Vtrum vero in partu, an post partum respirauerit, aut vtrum respiratio in partu, an post partum impedita fuerit, per sola respirationis phaenomena raro constat, sed per alia decidenda res eft.

SECTIO IIII.

VSVS FORENSIS.

XXXX.

Quando de respiratione sacta aut non sacta Statui possit.

Vbi de vita & morte, & mortis caussa, in infantibus nuper natis quaestio est, ibi ad pulmonum conditiones respiciendum. Quamuis vero, iis solis vix confidendum esse, quum de vita & morte iudicium ferendum est, ex prioribus sectionibus constet; sed ad alia simul respiciendum sit, tamen maior omnino certitudo ex iisdem exspectanda est, si omni, qua par est, cura adhibentur. Omissis itaque iam iis, quae ad diiudicandam vitam & mortem praeterea faciunt, alia occasione adiungendis, quomodo iis conditionibus vtendum fit, exponamus.

Igitur de respiratione facta, aut non facta, staruitur; si

1) pulmonum constitutio est naturalis, aut, si praeternaturalis est, tamen intra vnum vel alterum alterutrius pulmonis lobum,

DE PVLMONIBVS. SECT. IIII. 215

bum, aut alterutrum pulmonem continetur.

2) Signa omnia, ex pulmonum constitutionibus desumenda, coniunguntur, & cautelis necessariis, supra expositis, satis sit.

XXXXI.

Quis respirauerit.

Infantem respirasse, concludimus, si

- 1) pulmones spongiosi atque extensi, vt pericardium sere tegant, & vesiculae aëre distensae conspiciuntur.
- 2) Color pulmonum est rubicundus, albidus.
- 3) In aqua submersi perdunt aliquot vncias, & aquae pondus augent ad aliquot vncias.
- 4) In eadem natant, aut integri, aut diffectorum pars notabilis.
- 5) Pondere (ad 2 vncias) superant pondus pulmonum mortui nati.
- 6) Vasa sanguisera conspiciuntur ampliora, aut compacti sanguinis maiori copia O 4 obruta

obruta sunt : nisi sanguinis, a pulmonibus reuulfi, signa adsint.

- 7) Inter discindendum sonitus percipitur.
- 8) Thorax mensura deprehenditur amplior, latior.
- 9) Requisita §. praeced. in vsum vocantur.
- 10) Bronchiorum ramus sinister minus est retrorsum & deorsum flexus, valuula bronchialis minus eminet; aorta minus est retrorsum inflexa, & supra rami finistri latus ducta; & ramus bronchiorum dexter magis ad superiora ductus est, quam solet ante partum.

XXXXII.

Quis suffocatus dici possit.T

Infantem respirasse, sed suffocatum esse, · Matuimus, fi

- 1) pulmones extensi funt, vt pericardium fere tegant.
- 2) In aqua fubmerfi perdunt aliquot vncias: aut aquae pondus augent ad aliquot vncias.

3) Pon-

DE PVLMONIBVS. SECT. IIII. 217

3) Pondere absoluto pondus pulmonum mortui nati, imo & eius superant, qui

respirauit.

- 4) Vasa sanguisera conspiciuntur ampliora, & compacti sanguinis maiori quantitate obruta sunt, quam solent esse a respiratione sola.
- 5) Sonitus inter discindendum percipitur.
- 6) Thorax amplior, latior est.
- 7) Requisitis §. XXXX. satisfit.

Color pulmonum varius est, mox rubicundus, albidus, mox atroruber, subfuscus caeruleus. Aquae iniecti pulmones interdum natant, saltem expressi: interdum fundum petunt. Igitur signis indicatis a n. 1-7. inprimis considendum est.

XXXXIII.

Quis non respirauerit.

Fetum non respirasse, concludimus, si

- Pulmones collapsi ad vertebras dorsi conspiciuntur: nec vesiculae expansae sunt.
- 2) Color pulmonum est atroruber, subfuscus.
- 3) Aqua submersi pulmones multo minus, ad aliquot vacias, perdunt, quam
 O 5 illi

illi §§. XLI. XLII., nec pondus aquae adeo augent.

- 4) In aqua fundum petunt integri & diffecti.
- 5) Pondus absolutum minus exhibent, quam ii, qui respirarunt, ad aliquot vncias.
- 6) Vasa sanguifera minora funt, nec multo sanguine, eoque non compacto, referta.
- 7) Nullus sonitus inter discindendum percipitur.
- 8) Thorax mensura minor, angustior est.
- 9) Concreta funt larynx, aur vafa bronchialia, aut intimior compages pulmonum, aut pulmones deprehenduntur scirrhosi, calculosi, purulenti, hydropici, aut obstaculum, respirationi impediendae sufficiens, deprehenditur, quod mox nato obiectum esse eruitur, adeo vt repugnet, aërem potuisse intrare.
- 10) Si inflati exhibent colorem rubicundiorem, albidum, in aqua natant, & expansi, in aqua submersi, multo magis perdunt, & aquae pondus augent, ad aliquot vncias.

Notan-

Notandum est, colorem, amplitudinem pulmonum, pondus vtrumque mutari a morbis pulmonum, saepius indicatis, itaque ad hos respiciendum est, videndumque, quid illis tribuendum sit.

XXXXIIII.

Inflatio quando adsit.

Fetum non respirasse, sed inflatum pulmonibus esse aërem, statuimus: si

- 1) pulmones, viuorum fere instar, extensi.
- 2) Color rubicundus, albicans.
- 3) In aqua natant, integri & dissecti.
- 4) Vasa vix ampliora, nec sanguine multo referta.
- 5) In aqua submersi perdunt aliquot vncias & aquae pondus augent ad aliquot vncias.
- 6) Pondus absolutum vero conuenit magis ei infantum mortuorum: nisi maior pars calculorum, aut muci, rel. in pulmonibus deprehenditur. Sed tum reliqua signa desicient.
- 7) Thorax capacitate similis est ei mortui nati.

XXXXV.

XXXXV.

Putredo praesens quando natationis, causa.

Fetus mortui nati pulmones ob putredinem natare, statuimus: si

- 1) desumuntur ex infante putrido, ipsi, foetorem putridum spargunt & putredini subfunt.
- 2) Color pulmonum est atroruber, subfuscus: (est tamen interdum albicans, in its etiam, qui in vtero mortui funt).
- 3) Vasa vix ampliora, nec sanguine multo referta.
- 4) Volumen pulmonum parum modo excedit mortuorum illud; hine
- 5) In aqua non tantum perdunt, fere minus aliquot vnc., quantum viuorum: & fic aquae pondus augent.
- 6) Pondus absolutum accedit ad mortuorum pulmonum illud.
- 7) Dissectorum frustula, manu compressa, fundum petunt.
- 8) Alia corporis viscera pariter aquae innatant, ac pulmones.
- 9) Thorax capacitate fimilis est ei mortui nati.

XXXXVI

XXXXVI.

Iudicium vbi suspendendum.

De respiratione sacta, aut non sacta per pulmonum conditiones nihil decernimus, si:

1) Pulmo vterque morbo laborat.

2) Idemque mediis in aquis haeret.

- 3) In aqua tantum ponderis amittit, ve differentia non sit notabilis.
- 4) Pondus exhibet id, vt diuersitas nihil

5) Forte etiam simul putredo, aut inflationis suspicio adest.

Tamen si omnia, quae supra exposuimus, coniunxeris, atque ad alia attenderis, vix erit iam casus, vbi iudicium debeas suspendere.

XXXXVII.

Quo ordine conditiones considerandae.

In adnotandis pulmonum conditionibus
hic seruetur ordo, vt

i) attendatur ad volumen & colorem infantis pulmonum: an putridi, an morbosi sint, videatur.

dicta ratione exploretur, quid perdant:
aut vas, aqua repletum, staterae imponatur, & videatur, quantum ab immersis pulmonibus pondus crescat.

3) Sol-

3) Soluantur & experimentum sollemne in aquae purae congrua copia instituatur caute.

4) Discindantur, ad sonitum attendatur, & frustula iterum in aquam dimittantur, & simul an constitutione praeternaturali, & qua, laborent, animaduertatur; manu compressa iterum iniiciantur.

5) Si mortui fetus sunt, aut viui, qui non respirauit, aut alteruter pulmo, aut lobi quidam inflentur & instituantur experi-

menta.

XXXXVIII.

Animaduer siones.

De vita & morte infantum ex pulmo-

num conditionibus haec inferas:

1) Si quis edit signa respirationis (§. XLI.), is vixit extra vterum: tamen constet de eo, illos casus, indicatos §. XXVII., non obtinuisse. Idem iudicato de signis suffocationis & XLII.

2) Si quis edit signa non factae respirationis, inflationis, putredinis, natationis caussae, §§ XLIII-V. is certe non respirauit, potuit tamen vixisse extra vterum, aut sub partu. Sed viuere absque respiratione, vix est viuere: neque consideratione dignum esset hoc vitae

genus, si ediceretur, signa non sactae respirationis matrem non absoluere a quaestione, quae sit mortis caussa: interdum enim infans in vtero adhuc morti violentae traditur, aut sic comparatae sunt setus conditiones, vt vita illa impersecta, vterina, in veram mutari sacile potuisset, nisi sola peperisset mulier; aut ipsa durante partu, aut postea, caussa fuit, vt vita vera auerteretur. Atque, impedire quem, quo minus viuat, est omnino, mortem inferre; idemque delictum est, & sic etiam punitur.

Itaque praesentibus signis respirationis veris, & certitudine, illos casus, vt in vagina respiraret, non obtinuisse, infantem viuum natum esse, & tum mortuum, inferre satis certo possumus. Quodsi respirationis signa vera non adsunt, num in vtero, an durante partu, aut post partum, obierit? ex eo decidi non potest.

Sed omnes hos casus, iam traditos, in foro ne decidas ex solis iam propositis conditionibus, sed attendas ad reliqua, in cadauere obuia, eaque, quae partum & praecedebant, & comitabantur, & subsequebantur, & quae ab infanticidii rea, adstantibusque ad acta

224 COMMENT. DE PVLMONIB. S. IIII.

acta deponuntur: saltem donec constiterit, quatenus considi possit mutatae pectoris capacitatis rationi ad volumen pulmonum, eorumque grauitatem. Quod ideo inprimis requiritur, quoniam iudicium medicorum maiorem sidem in soro obtinet, quam depositiones matris, quum dissensus adest 1).

Der agemann de fide, quae medicis est apud ICt. p. 7. de Boehmer de parricid. supplicio 6.8. Selecta iur. Rostoch. sasc. 7. spec. 2. strv-bens rechtl. Bed. T. IV. n. VII. quistor V. ill. peinl. Recht, p. 424. Koenigl. preuss. Edict vom Kinderm. Berl. 1764. Kressivs ad art. C. C. C. 131. §. 3. n. 2. engav P. 3. dec. 60. n. 1. eisenhart T. 1. p. 103.

CORRIGENDA.

P. 5. 1. 16. certo 1. cito. 1. 22. schvltivs 1. schvlzivs. P. 24. 1. 10. impunis 1. infons. P. 39. 1. 20. ausgeschlossen 1. ausgestossen. P. 45. 1. 2. explicari 1. conciliari. P. 46. 1. 1. Resp. ad 1. Vindiciae. P. 49. 1. 5. Atque ad 1. Vindiciae. P. 52. 1. 22. artismon peritus adde quienmque. P. 54. 1. 17. sussois 1. sussois 1.

